

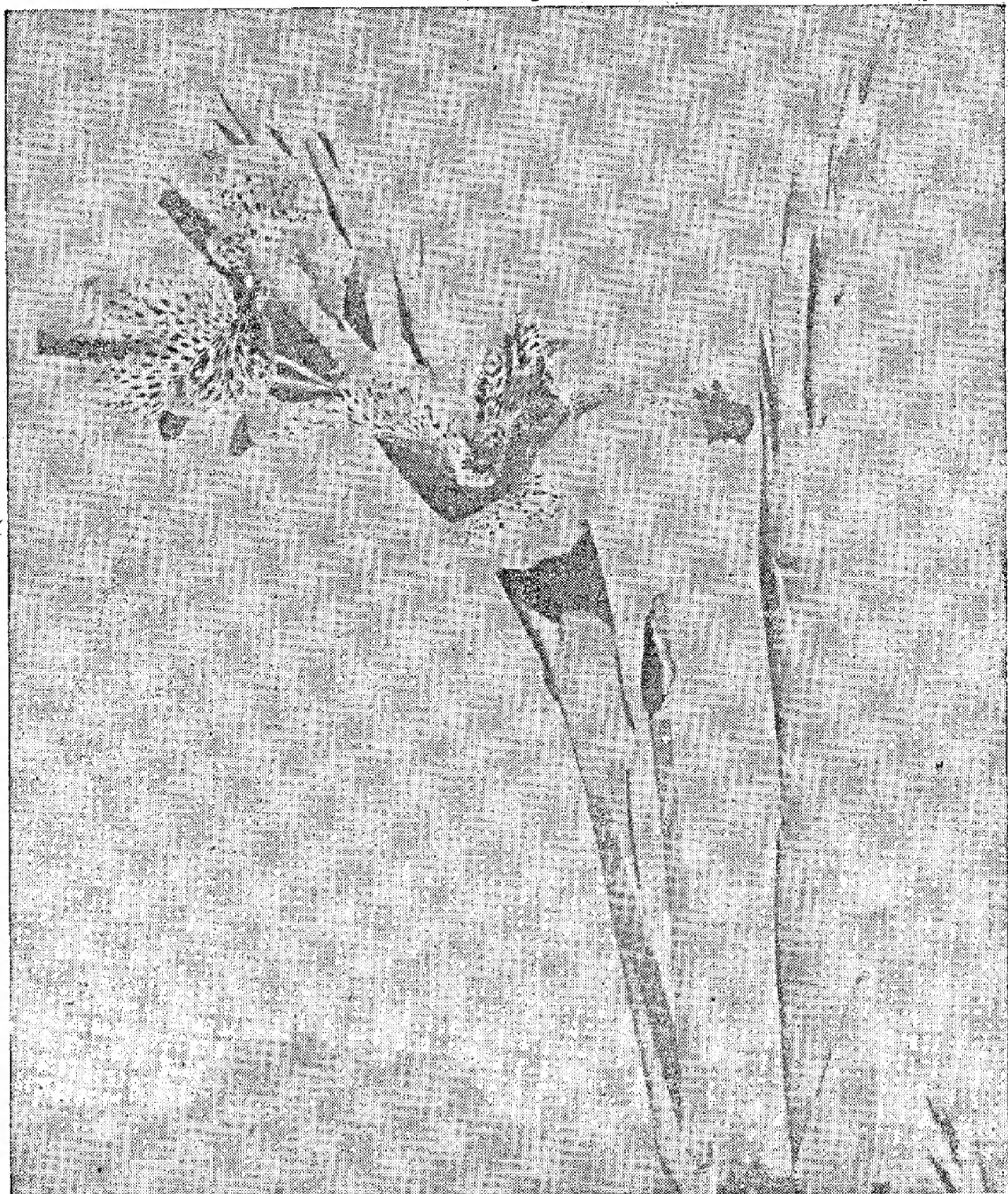
ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార పత్రిక

4 అణాల
21-12-5

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

లిజలిజలి

— ఫోటో : పి. సి. ఎమ్. ఈశ్వరరావు.

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విజ్ఞాపిక 4 అ.

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవారపత్రిక

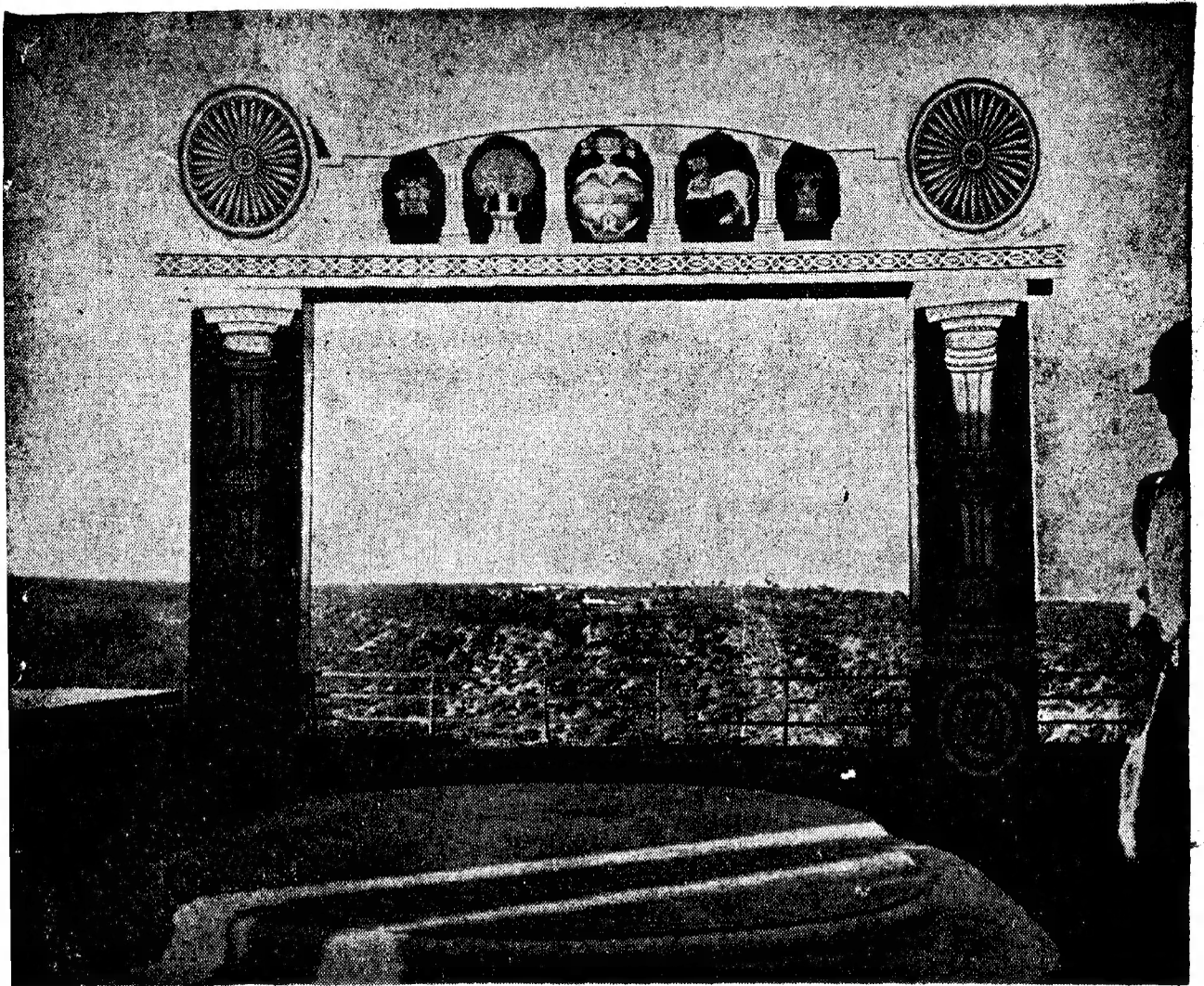
Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 49

సంచిక 16

21.12-55

మన్మథ మార్గశిర శుద్ధ సప్తమి బుధవారం

నాగార్జునసాగర్ శంకుస్థాపన మహోత్సవ శతావేదికకు పోయేమార్గంలో నిర్మించిన
పీఠాద్యారం (అలంకరణ శ్రీ గుర్రం మల్లయ్య).

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం: "తెనాలిరాసు
కృష్ణ"లో భానుమతి
అంధాభక్తిదయశీతువు—
నాగార్జున సేతువు 8
రత్నకుండలాల—
పి. గణపతికృష్ణ 8
తప్పిపోయినాడు—
రావి కొండలరావు 9
అశూర్యహంతులు (సీరియల్) 18

చిత్రమాలిక—
పంతులు కాశ్యప్ 19
చండీదాసు హిందో పడేశం
ర వ న 28
సినిమా— 88
అబల— (సీరియల్)
వాసమూర్తి 87
కనితాలోకం— (శివుని
సీతామహలక్ష్మి 48
బాలసాహితీ— 45

కుక్కనిక్కానం—
జి. శతాధిరావు 48
మనుస్థల తోరణం
అవసరాల రామకృష్ణరావు 49
మార్షిన్ రాట్లర్—
(సీరియల్) 51
గొల్ల కొలుట్ల— 58
బారజేసి చారలూ,
చారజేసి మచ్చలూ— 55

'అనాసిన్' లోని నాలుగు మందులతో మీ బాధా విముక్తిని పొందండి

'అనాసిన్' నాలుగు మందులమీద కృత్రిమ దుక్ఖము లేదని వరమం దుల్ల
ప్రదమందు శీతమైన దుక్ఖమర్యమ జరిపి, వొప్పి, కంవొప్పి, జలబాదా.
జ్వరంవచ్చునొప్పి మరియు కంకరం వొప్పమంది శీతమిచ్చి వికరిగింపును

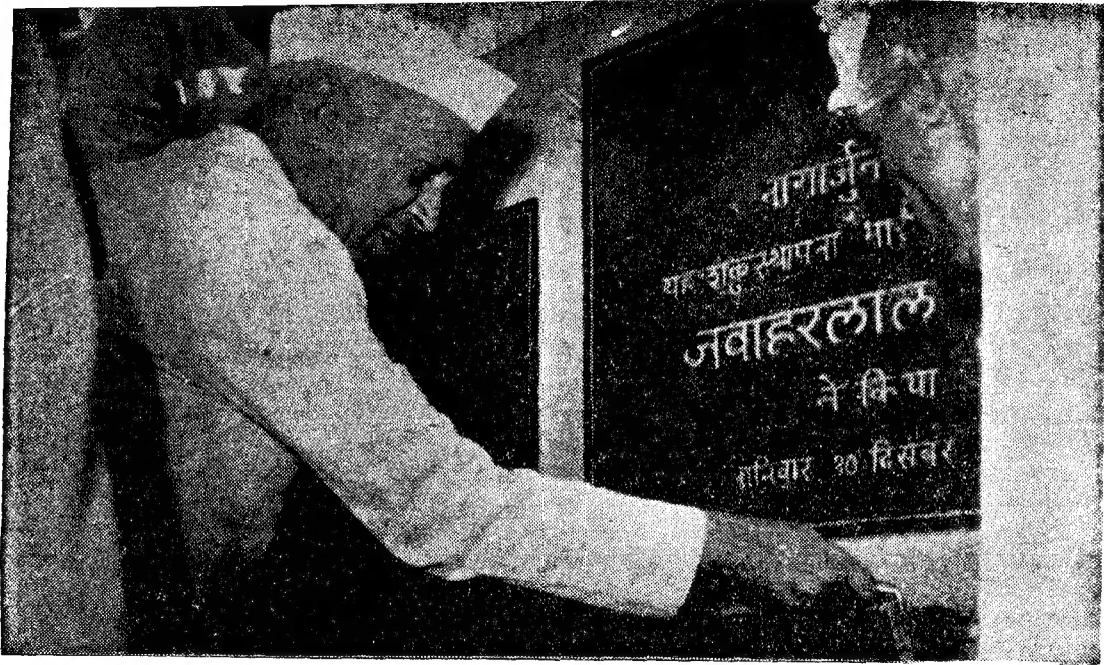
అనాసిన్లో ఇవి ఉన్నవి

- 1 స్క్విన్టె : అంకకత్తివిచ్చి మరియు జ్వరవివారణ
మొవచ్చు గుణాంకు ప్రత్యాతి గాంధీవది, జ్వరాన్ని
తగ్గించడంలో మిక్కిలి కత్తిగంది.
- 2 కపిక్ : జలహివాదికి మరియు రిక్తిపోయినవందలకు
తగిన కొవ్వరమని విరివిగా వాడబడుతున్నది.
- 3 టినావిల్ : శీతమైన తాదా వివారణ జ్వరవివారణ
యని త్యాగించెదినది.
- 4 అసిన్టెట్ పొరిసిలిక్ అసిన్ : కంవొప్పి మరియు
అలాది తారలను పోగొట్టెదిన ఉపయోగమైనది.

ఈ నాలుగు మందులను మిక్కిలి వైద్యవిమోక్తి కొవ్వరయోగము
కరి కుదిరేయకు 'అనాసిన్' గుండెకు హాని కలిగించదు
కడుపుకు అలకకవక చేయదు. వొప్పి, కం వొప్పి
జలబాదా వచ్చునొప్పి మరియు కంకరం వొప్పమంది
శీతంగా మరణింపవలె మరియు దుర్బియమైన విముక్తి
కొరకుంపునా 'అనాసిన్' వే వాడండి.

లక్షలాది మందికి బాధా విముక్తిని కలిగించును

తెలుగుసీమలో మరో 34 లక్షల ఎకరాలను సస్యశ్యామలంచేసే 'నాగార్జునసాగర్'కు శంకుస్థాపన చేస్తున్న భారతప్రధాని నెహ్రూ.

ఆంధ్రాభ్యుదయ హేతువు నాగార్జున సేతువు

“అంతరించిన ప్రాచీన ప్రాభవానికి, అవతరించే నవీన వైభవానికి ఉజ్వలచిహ్నం ఈ నాగార్జున సాగర్ నిర్మాణం” అని భారత ప్రధాని జవహర్లాల్ నెహ్రూ వేలాదిజనుల హర్షకోలాహలంమధ్య నాగార్జున సాగర్ శంకుస్థాపనోత్సవంచేస్తూ అన్నారు. ఈ సెల 10 వ తేదీన జరిగిన ఈ మహోత్సవం ఆంధ్రుల చరిత్రలో స్వర్ణాక్షరాలతో లిఖించదగిన ఘట్టం. 34 లక్షల ఎకరాలను సస్యశ్యామలంచేయగల ఈ మహానిర్మాణానికి 12½ కోట్ల రూపాయల ఖర్చు, దాదాపు 10 సంవత్సరాలకాలం పడుతుంది. 12 లక్షల టన్నుల ఆహారధాన్యాలు అదనంగా పండుతాయి. ఇక్కడకట్టే విద్యుత్

తేండ్లం 75 వేల కిలోవాట్ల శక్తిని ఉత్పత్తి చేస్తుంది.

ఇక్కడ సిమెంటు, రాయితోకట్టే అనకట్టభాగం భారతేశంలోని ఇతర అనకట్టలన్నిటికంటే పెద్దది. ప్రపంచంలో దీనిది ద్వితీయస్థానం.

ఆంధ్ర, హైదరాబాదు రాష్ట్రాలు రెంటికీ ప్రవహించే కాలవలకు మొత్తం 88 వేల హెక్టార్లను సరఫరా అవుతుంది. దక్షిణపు కాలవకు 21 వేల హెక్టార్లకు పుల్లనీరు లభ్యమవుతుంది. దీని పొడవు 276 మైళ్లు.

“ఈ మహోత్సవ ప్రదేశాన్ని చూస్తుంటే నామనస్సు ఇటు గతంవైపు, అటు ఆనా గతంవైపు పరుగులుతీస్తోంది. ఈ ప్రదేశములో మనపూర్వులు మనకోసం అద్భుత కార్యాలు చేశారు. రెండువేలవిశ్వ తరవాత మనం ఈనాడు భావిరాలవారితోసం అద్భుత కార్యాలు చేయబోతున్నాము. రెండువేల ఏళ్లక్రితం చైనా, జపాన్, బర్మా, తాయ్ లెండ్, సింహళాలనుండి నౌకలు ఈ కృష్ణాతీరానికి వచ్చేవి. ఎందుకని? ఇక్కడోక మహాసగరం, ఒకనొప్పు విశ్వవిద్యాలయం ఆరోజుల్లో వర్ణిల్లాయి. ఇక్కడ ఇంజనీరురాజులు పాలించారు. ఆ చార్య

నాగార్జునుడు ఇక్కడ బౌద్ధస్థానాన్ని ప్రవర్తింపజేశాడు. ఇక్కడనుండి భారతీయ నాగరికత దేశదేశాలకు విస్తరించింది. తిరిగి ఈరోజున మనం స్వతంత్రులమై, మానవ కల్యాణయత్రలో ఇరుగు పొరుగు వారితో కలిసి ముందుంజవేస్తున్నాము. ఈ నాగార్జున సాగరానికి ఇప్పుడు నేను పునాదిరాయిని స్థాపించడం అతి పవిత్రకార్యంగా ఎంచుకున్నాను. భారత ప్రజలయొద్దకి యిది పునాదిరాయి. ఈనాడు భారతవర్షమంతటా మనం నిర్మిస్తున్న కొత్తరకం ఆలయాలకు ఇది చిహ్నం” అని ప్రధాని నెహ్రూ శంకుస్థాపన సందర్భంలో ఉపన్యసించారు.

“ఈ ప్రాంతాన్ని పూర్వం ‘విజయపురి’ అని పిలిచేవారు. ఇది ఇంజనీరు సార్వభౌముల వీలుబడిలో ఉండేది. ‘విజయపురి’ అందమైన పదం. ఈ పదాన్ని మనం నేడు కూడా సార్వకం చేయబోతున్నాము. మనం సాధించబోయే విజయం ఏదేకం మీదనూ, ప్రజలమీదనూ కాదు; దారిద్ర్యం మీద, దుఃఖంమీద, వ్యాధిబాధలమీద. ఇక్కడ మరొకసగరం ఉద్భవించాలని నా కోరిక. ఆ సగరానికి మల్లీ విజయపురి అనే సార్వక నామం పెట్టాలని నాకోరిక,” అని నెహ్రూ అన్నారు. ★

నేడే చూడండి

ప్రమోద శ్రీఘోషాచారి,

పసుపు కుంకుమ

దర్శకత్వం: డి.డి.జోషి

స్టూడియో. ప్రకాశ్.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: సీడెడ్ : రసంత అండ్ మహారాష్ట్ర పిక్చర్స్, గురజకల్లు.
అంధ్ర: ఫిలిం ఆర్ట్ పిక్చర్స్, గాంధీనగర్, విజయవాడ.
నైజాం: చలనచిత్ర బాక్స్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, సికిందరాబాద్.

రత్న కుండ లా లు

“నాయనా! ఉదంకా! నేనొక రాజ కార్యమిద బయలుదేరి వెళ్లు తున్నానుగాని, ఇంటిలో నేను లేనప్పు డేలోపమురాకుండా నీవు జాగ్రత్తగా కని పెట్టి చూడాలి సుమా!”

అని ప్రయాణ సన్నాహమై బయలుదేరి వెళుతున్న పైలాచార్యుడు శిష్యునితో చెప్పినాడు.

ఉదంకు దుపాఠ్యాయుడింటిలో లేడనే లోపమేమీ లేకుండా బహు శ్రద్ధాకువై ఆయన గృహవసరాలన్నీ పరిశీలిస్తూ జాగ్రత్తగా కుక్రూమ చేసినాడు.

మరికొంత కాలానికి ఆచార్యు డాశ్రమానికి తిరిగివచ్చినాడు. శిష్యుని శ్రద్ధాభక్తుల కెంతో మురిసిపోయినాడు.

ఉదంకుని విద్యాభ్యాసం ముగియగానే ఆచార్యుడొక నాడుదగ్గరికిపోచి: “ఉదంకా! నీ విద్యాభ్యాసం సమాప్తమైనది. దర్శనం కూడా తిప్పకుండా నీవు నాకు కుక్రూమ చేసినావు. నీవింక స్వగృహానికి వెళ్ళ వచ్చును. నీకు సమస్త శ్రేయస్సులు సిద్ధించు గాక!” అన్నాడు.

ఉదంకుడీ మాటలకెంతో సంతోషించి, “ఆచార్యా! తమ అభిప్రీతమేదైనా నెరవేర్చి మరీ స్వగృహానికి తిరిగి వెళ్లాలని అనుకుంటున్నాను. తమ అభిప్రీతం ఆనతియవలసింది.” అని అనేక విధాలుగా ప్రాధేయ పడ్డాడు.

దానిమీద పైలుడు: “నాయనా! నీవు వన్న నీక విధాలుగా నిర్బంధిస్తున్నావు. సరే! నురుపత్తిదగ్గరికివెళ్లి ఆమె కేదైనా కోరిక ఉన్నట్లయితే అది నెరవేర్చి స్వగృహానికి తిరిగి వెళ్లిపో!” అని బదులు చెప్పాడు.

ఉదంకు దుపాఠ్యాయ పత్ని సన్నిధికి వెళ్లి ఆమెతో ఇలాగ విన్నవించినాడు:

“అమ్మా! ఉపాధ్యాయులు స్వగృహానికి మరలిపోవడానికి నాకు అనుమతి దయ చేసినారు. ఏదైనా మీ అభిప్రీతం ఉంటే అది నెరవేర్చి, ఆ విధంగా ఆచార్యుని ఋణం తీర్చుకుని మరీ వెళ్లిపోదామని సంకల్పించినాను. ఇందుచేత మీ కోరిక ఏదైనావుంటే ఆనతియవలసింది”

పి. గణపతిశాస్త్రి

ఆ మాటపై పైలపత్ని ఆశీస్సో ఇలాగ చెప్పినది:

“నేటికీ నాలుగవ రోజున నేనొక పుణ్యవ్రతం చెయ్యాలని సంకల్పించినాను. ఆనాడు పావ్యమహారాజు భార్య పెట్టుకునే రత్న కుండలలు ధరించి, బ్రాహ్మణ సమాధాన చెయ్యాలని నా సంకల్పం. పావ్యునిదగ్గరికి వెళ్లి ఆయనభార్య రత్న కుండలలాడిగి తీసుకురావలసింది. ఈ ప్రయత్నంలో నీకు సమస్త శ్రేయస్సులు సమకూరుగాక!”

ఉదంకుడు ‘సరే’ అని ఆమెదగ్గర నెలపు

తీసుకొని పావ్యుని వట్టజానికి జయ జయ దేరినాడు.

మార్గంలో ఆశీస్సొక గొప్ప వృషభంపై కూర్చున్న మహాపురుషుడొకడు ప్రత్యక్షమైనాడు. ఆ మహాపురుషుడు దుండంకునితో ‘నీవీవృషభం గోమయం కొంచెం భక్షించవలసింది’ అని ఆజ్ఞాపించినాడు.

దీనికి ఉదంకుడు సుతరాము ఇచ్చ వడలేడు.

“ఉదంకా! నీవెంతమాత్రము సంనేహింప నవసరంలేదు. మీ ఆచార్యుడే ఒక పుష్టి గోమయం కొంచెం లోపలికి పుచ్చుకొన్నాడే” అన్నాడా మహాపురుషుడు.

ఉదంకుడు దాని కంగీకరించి, ఆ వృషభం గోమయము, గోమూత్రము కొంచెం లోపలికి పుచ్చుకొని, తిరిగి పావ్య

‘ప్రోంకైటిస్ మూలంగా నా శ్వాసకోశాలలో మంట పుట్టింది’ కాని **పెప్స్**

శ్వాసబాధను, మంటను వెంటనే నివారించినవి

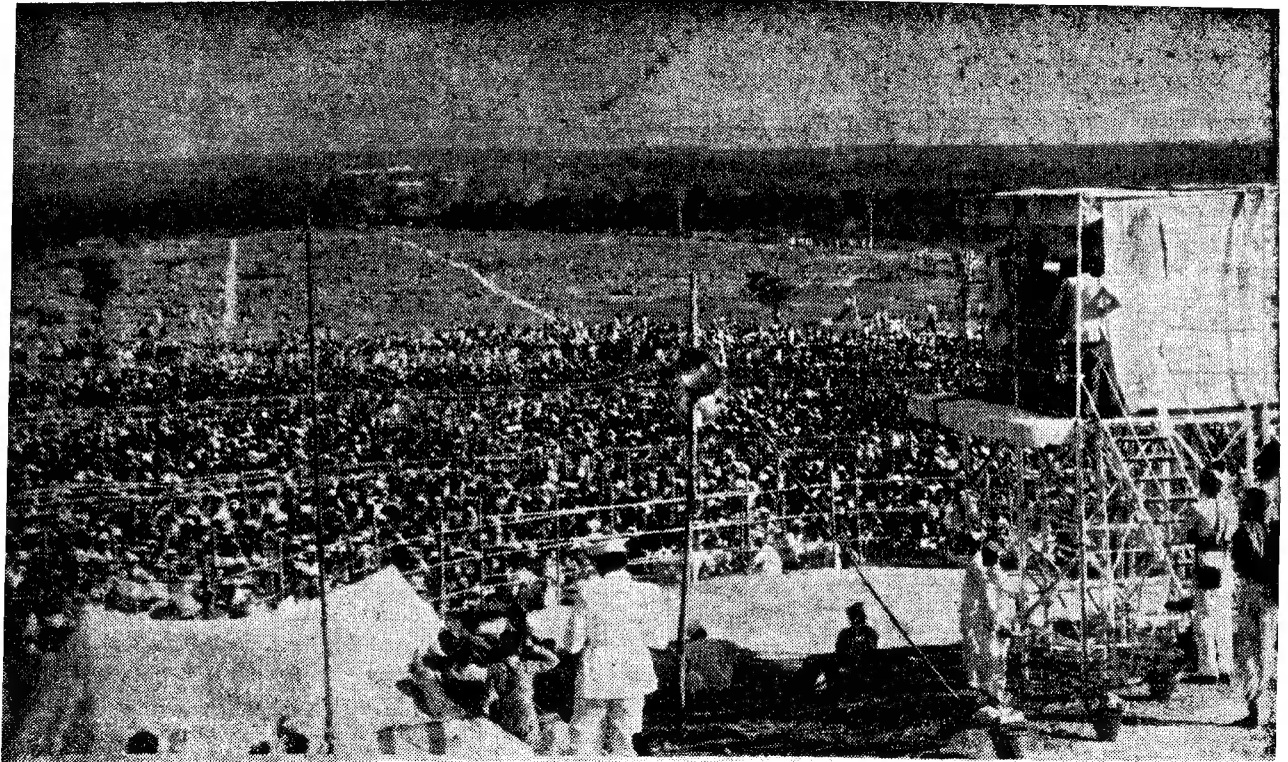

‘పెప్స్’ టేబుల్ట్ గొంతు, రొమ్ము బారోమోమెట్, విశాకాపాత ములు కంటి, మీరు పెప్సును వచ్చురించునపుడు ఈ సారములు అవిరి ఆయ, మీ శ్వాసవ్యాధి గొంతుక. శ్వాస మార్గంబు, శ్వాస కోశాలకు కొవిపోవడుతాయి. ఇలా అవి సరావరి మిమ్ము బారించే బాగంను చేరుకుంటాయి అందుకే పెప్స్ అంతక క్రితంకమై, జగద్విశ్వాసి గొంతునపు పెప్స్ దిగుంను అణిచివేస్తాయి, గొంతువుండు బారను ఉపశమింప జేస్తాయి, కఫమును కోపివేసి, శ్వాసబాధను పోగొట్టతాయి. ఇవ్వుయేంకా, ‘ప్రోంకైటిస్’ చికిత్సకు ఇది ఆమెనుమైనవి

PEPS

‘పెప్స్’ గొంతు, రొమ్ము టేబుల్ట్లు మందుమ్మేవారి అందరివద్దా లభిస్తాయి.

మద్రాసు సోల్ ఏజంటు: మెసర్సు దాదాక్షిణి, పాట్నూర్, మద్రాసు-8.

‘నాగార్జున సాగర్’ వద్ద జరిగిన బహిరంగ సభాదృశ్యం.

★ ర త్న కుం డ లా లు ★

మహారాజు పట్టానికి ప్రయత్నమైనాడు. తిమ్మట పాపాన్ని దర్శనం చేసుకొని, అతన్ని నేక విధాలుగా ఆశీర్వదించి “మహారాజా! నేనొక కార్యార్థిని తమ సందర్భానికి వచ్చినాను.” అన్నాడు.

“నేను పాపాన్ని మరచి! నన్ను మీరే మైనా అర్థించవచ్చునే!” అన్నాడు పాపాన్ని.

“సరు కార్యార్థిని మహారాజు ధరించే మాణిక్య కుండలాలకోసం మీ సన్నిధికి వచ్చినాను. అవి నాకిప్పించవలసింది.”

“మహారాజే అంతఃపురంలో ఉన్నది. ఆమె నడిగి ఆ కుండలాల తీసుకోవచ్చును.”

ఉదంకుడు డిటెన్సియల్ అంతఃపురము లోనికి వెళ్ళినాడు. కాని ఎంత వెదికినా అతని కక్కడ ఆ రాణి కనిపించలేదు.

ఉదంకుడు తిరిగి వచ్చి పాపాన్నితో “మహారాజా! అన్యతరూపి నన్నీ విధంగా వంచించడం మీకు న్యాయంకాదు. మహారాజే అంతఃపురంలో ఎక్కడా కనిపించలేదు.” అన్నాడు.

పాపాన్నిదేలా బదులు చెప్పినాడు: “కాదు! ఆమె అంతఃపురంలోనే ఉన్నది. నీవే మైనా కారణంవల్ల మైలపడిపోయావేమో! బాగా జాకపంచేసుకో! ఆమె మహా పతివ్రత. మైలపడిపోయినవారుగాని, అపరిశుద్ధులుగాని ఆమెను సందర్శించలేరు.”

“అవును! నేనొక అశుచి పదార్థం లోపలికి పుచ్చుకుని ఆవమించడం మానివేసినాను.”

“అయితే పరిశుద్ధుడవై తిరిగి ఆమె దర్శనానికి వెళ్ళిపో!”

ఉదంకుడు వెంటనే తూర్పుదిక్కుగా తిరిగి కాళ్ళుచేతులు కుభంగా కడుక్కుని, హృదయంలోకి వెళ్ళేవరకు పరిశుద్ధోపకం ఆవమించి శుచియై అంతఃపురంలోనికి వెళ్ళినాడు! వెళ్ళగానే అతనికి మహారాజు ప్రత్యక్షమైనది!

ఆమె ఉదంకుని చూడగానే తేలి నిలుచుని అభినందించేసి “సుస్వాగతం! తమ శ్రమి కావలెనో తెలియచెయ్యవలసింది.” అన్నది.

“సరుకార్యార్థిని మీరు ధరించిన కుండలాలర్పించడం కోసం వచ్చినాను.” ఆమె ‘సత్సత్తం దొరికిందిగా!’ అని చాలా సంతోషించి చెవులనున్న కుండలాల రెండు తీసి అతనిచేతిలో ఉంచి “నాగరాజు తక్షణమే కుండలాలకోసం చాలా లాభప్రయోజనం పడుతున్నాడు. ఇవి బహు భద్రంగా సంగ్రహించుకోవలసివది.... ఉదంకా! ఇవి జాగ్రత్తగా తీసుకు వెళ్ళవలెను నుమా!” అన్నది.

అనంతరం ఉదంకుడు ఉంతఃపురాన్నించి మహారాజుసన్నిధికి వచ్చి తన అనందం అంతా ఆయనకు తెలియజేసినాడు.

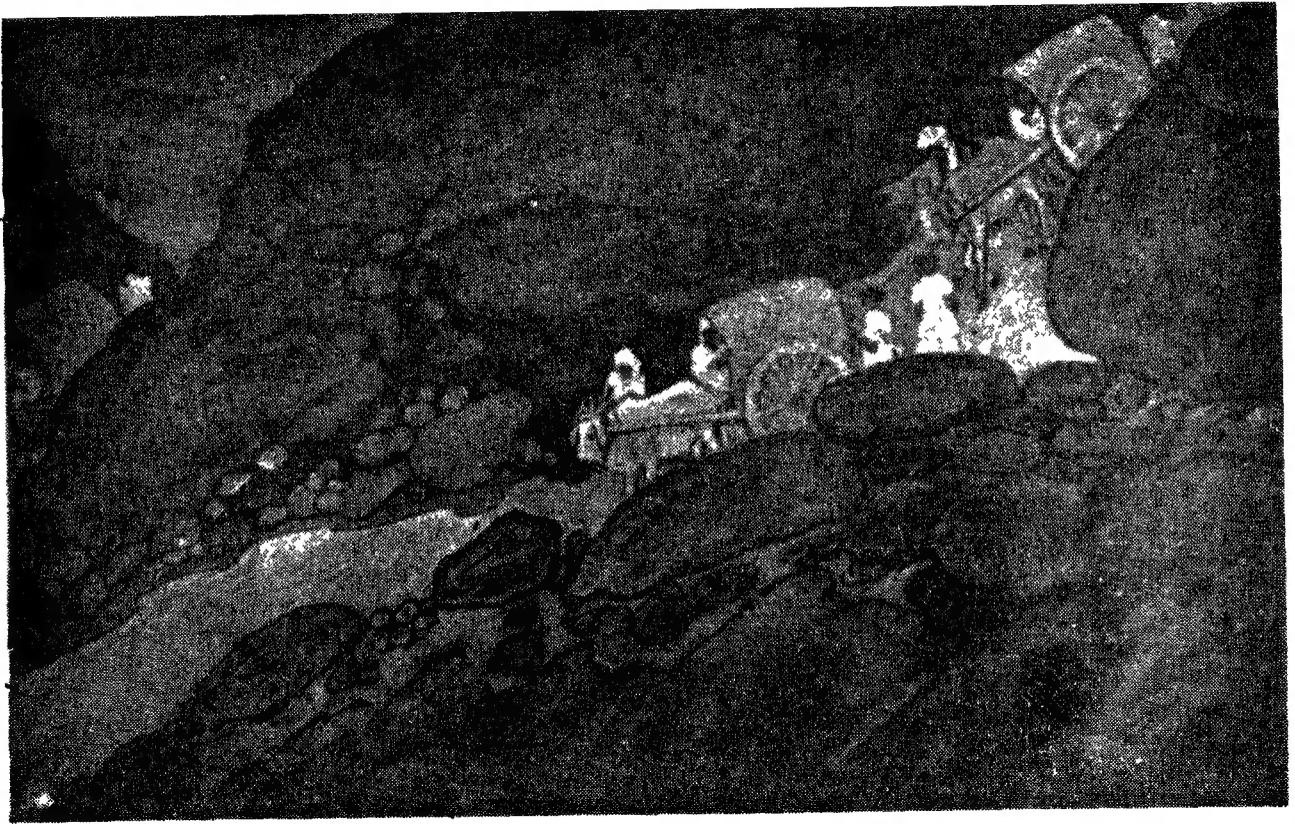
పాపాన్నిదేలాతో “మహారాజా! నీవంటి సత్సత్తం చిరకాలానికిగాని లభించనేరదు. నీవు సుగుణాల కాలనాలమైన అతిధిని. నేను శ్రాద్ధవిధి ఆచరించాలని సంకల్పించినాను. నాకోరిక నెరవేర్చాలని కోరుతున్నాను.” అన్నాడు.

“నేను శీఘ్రంగా తిరిగి వచ్చి వేస్తున్నానని మాట ఇచ్చి ఉన్నాను. కాబట్టి, వండినంత వరకు అయిన వంటకాలతోనే శ్రాద్ధవిధి వడివించవలసింది!”

పాపాన్నిదేలాగే అని అంతవరకు అయిన వంటకాలతో అతనికి భోజనం చెట్టినాడు. ఉదంకునికా అన్నంలో తల వెండ్రుకలు కనిపించినవి. అప్పుడే కూడా బాగా దల్లారి పోయినట్లే ఉన్నది. అతడది గ్రహించి, పాపాన్నితో “నీవు నాకు అశుచిగా ఉన్న అన్నం విడిచిపెట్టేసినావు. ఈ దోషంవల్ల

“మీ తమ్ముడు ఆ మధ్య ఉద్యోగంకోసం చాలా సతమతమవుతూ వచ్చాడు ఇప్పుడేం చేస్తున్నాడు?”

“నంలేదండీ. వాడికి ఉద్యోగం దొరికింది.”

“నాగార్జునకొండ యాత్ర”

—చిత్రకారుడు : మొక్కపాటి కృష్ణమూర్తి.

నీవు అంధుడవై పోతావు.” అని కపించి నాడు.

“దోష మేమీ లేని అన్నాని కేవలం గాని కలు దిద్దుతున్నావు! కాబట్టి నీకు సంతానమే కలగకుండుగాక!” అని రాజా తిరిగి ఉదంకునికి కాపం ఇచ్చినాడు. అయితే ఉదంకు డెరినికొ అన్నంలో ఉన్న అపభ్రంశాలన్నీ వెంటనే ఎత్తి చూపించినాడు.

తల విరియబోసికొన్న ఒక స్త్రీ ఆ అన్నం వడ్డించినది. అందువల్లనే దానిలో తల వెండ్రుకలు కనిపించినవి. అన్నంకూడా కొంచెం చల్లారినది. రాజుదిగ్గహిండు కొని, “మహాత్మా! నావల్ల అపరాధం జరిగి పోయింది. నన్ను క్షమించవలసినది నా కిచ్చిన కాపం ఉపసంహరించినట్లుగా తీసు.” అని అనేకవిధాలుగా ప్రార్థనలు పడినాడు.

ఉదంకుడు : “నేనన్న మాట ఎన్నడూ తప్పిపోదు. నా మాట ప్రకారం నీవు కొంత కాలంవరకు అంధుడవై పోతావు. కాని

త్వరలోనే నీకు తిరిగి దృష్టికలుగుతుంది. మరి నాకిచ్చిన కాపంకూడా ఉపసంహరించ వలసిందని కోరుతున్నాను.”

పౌఢ్యుడు: కాపం ఉపసంహరించ దానికి నాకు శక్తిలేదు. ఇంకెవరికమ్మ నా కోపం ఉపశమించ నేలేదు. నీవీనూ క్షమించలేనా!

‘బ్రాహ్మణుని హృదయం కేవలం నవ నీతం. అయితే వాక్కులు వాడికత్తులు; క్షత్రియునిలో ఈ రెండు విపరీతియులు! అతని వాక్కు నవనీతం; హృదయం పదునైన కరవాలం.’ ఇందువల్లనే నా కాపం మల్లించలేను ఇక నీ దారిని నీవు వెళ్ళ వచ్చును.”

ఉదంకుడు: “అన్నం అకుచిగానే ఉన్న దని నివంగీకరించి, నేనిచ్చిన కాపం మల్లించ వలసిందని ప్రాధేయ పడ్డావు. అంతకు పూర్వం అన్యాయంగా అన్నం అకుచిగా ఉన్నదని నిందించినాననే కారణంతో నాకు కాపం ఇచ్చి ఉన్నావు! అన్నంలో దోషం ఉన్నదని నీకే అంగీకరించినావే. ఇందుచేత నీ కాపం నన్ను బాధింపనే రదు.”

అని చెప్పి ఉదంకు డా కుండలాల తీసుకొని, అక్కడినుంచి బయలుదేరినాడు. అతనికి మార్గంలో ఒక సగ్గుశ్రమణుడు

కనిపించినాడు. అతని మూర్తి మాటిమాటికీ దృశ్యా దృశ్యంగా మారిపోతున్నది.

ఉదంకు డా కుండలాలు రెండు ఒక్కసారి పెట్టి ఒక తటాకంలో స్నానం చేయ్యి దానికి దిగినాడు.

ఈలోగా ఆ శ్రమణుడు దక్కడికి వచ్చి, ఆ కుండలాలు రెండు చేతిక్రిందుగాకొని, తొందరతొందరగా పరుగెత్తుకు పోయినాడు.

ఉదంకుడిని చూచి వెంటనే అతని సెవ

రోమియో: మీ టెలిఫోన్ నెంబరు చెప్పండి. ఆనక మాట్లాడాలి.

జూలియట్: టెలిఫోన్ నైడులో ఉందండి.

రోమియో: అయితే మీ నాన్నగారి పేరు చెప్పండి. అందులో చూసుకుంటాను.

జూలియట్: ఆది కూడా నైడులోనే ఉందండి.

రు. RARE PHOTOS
అనేక ప్రాంతాలలో రకరకాల ఫోటోలు
10 36 అన్నీ కొత్తవి సొమ్ము ముందుగా
పంపాలి. ఏ. పి. పి. లేదు.
VENUS TRADING Co., (A.P.)
Box No. 1693, G P O, Madras-1.

“మీ చిన్ననాటి అభీష్టాలు ఏవైనా సిద్ధించాయా?”

“ఒక్కటే తీరింది. చిన్నపుడు మా మేష్టారు నాజుట్టు పట్టుకుని తలగుంజి తన్నేవారు. అప్పుడు, జుట్టులేకుండా పోవాలని రోజూ కోరుకునేవాణ్ణి.”

కాలే పరుగెత్తుకువెళ్లి పట్టుకున్నాడు. శ్రమగతుకు దూరం విడిచివేసి తీవ్రక దూపంధరించి తుణుకు అక్కడ ఏర్పడిన భూవివరంలో దూరి నాగలోకంలో ఉన్న తన భవనానికి వెళ్ళిపోయాడు! ఉదంకుడు కూడా అదే మార్గంలో అతన్ను సరించి వెళ్ళి తుణుకులో నాగలోకం చేరుకొన్నాడు.

పిమ్మట ఉదంకుడు నాగలోకవాసులైన నాగరాజుల సందర్శిస్తూ వృద్ధులు ద్రవించి పోయేటట్లు వేయవిధాలా స్తుతించినాడు. ఎన్ని ప్రకారాల ప్రోత్సాహం చేసినా తిరిగి అతనిలా కుండలాలతనికి లభించలేదు!

అక్కడ అతనికొక మహా అద్భుతం ప్రత్యక్షమైనది! ఇరువురు స్త్రీలు రెండు మగాలకు దగ్గరగా కూర్చుని అడవినిగా వస్త్రాలు నేస్తూన్నారు. వారు నేనే దారాలు కొన్ని నల్లనివి, కొన్ని తెల్లనివిను. అక్కడనే అతనికొక మహాశృంగారమైన చక్రం కూడా కనిపించినది. దానికి పన్నెండాకులు! ఆరుగురు కుమారులూ చక్రం మెల్లగా గిరగిర తిప్పుతున్నారు. ఆ కుమారులకు సమీపంలో ఆశ్వాయాధుడైన పురుషుడొకడున్నాడు. వారంతా అతని స్త్రీలకంతో మనోజ్ఞంగా కనిపించినారు. ఉదంకుడు వారి సందర్శి వివిధములైన మంత్రాలతో స్తుతించినాడు. ఆ ఆశ్వాయాధుడైన పురుషుడతని ప్రోత్సాహం మిక్కిలి ఆనందించి “నీ ప్రోత్సాహం నాకానందం కలిగింది. నీకేమి కావలెనో కోరుకో!” అన్నాడు.

“ఈ నాగులంతా నావశమైపోవాలి! ఇదే నా కోరిక!” అన్నాడతడు.

“ఈ ఆశ్వులచెవిలో గట్టిగా ఉడితే నీకోరిక నెరవేరగలదు!”

ఉదంకుడు నా పురుషుడు చెప్పినట్లే చేసినాడు. వెంటనే ఆ ఆశ్వుల ముక్కుల పై అలలోనించి పెద్ద పెద్ద బొగలు, నెగలు అగ్నిజ్వాలలు బయలుదేరినవి. అవి తుణుకులో నాగలోకం అంతటా అమృతపూర్ణంగా

ర త్న కు ం డ లా లు

తక్షకుడా అగ్ని జ్వాలలు అట్టే చూచి, గజగజ వణికిపోయి, ఆ కుండలాలు రెండూ తీసుకువచ్చి “నీ కుండలాలు నీవు తీసుకు పోవయ్యా!” అని ఉదంకుని హస్తంలో ఉంచినాడు.

ఉదంకుడు దివి స్వీకరించి “నేనీ కుండలాలు పాధ్యాయ పత్తికి నాటికే తీసుకు పోవాలే! చాలా దూరం వచ్చివేసినానే! ఎలాగ!” అని ఎన్నో విధాలుగా ఆందోళన పడినాడు.

ఈ విధంగా చింతనిమగ్నుడైన ఉదంకునితో ఆ పురుషుడు “ఉదంకా! నీవేమో భయపడనక్కరలేదు! ఈ గుర్రం మీద ఎక్కి కూర్చున్నావంటే కనురెప్పపాటులో ఇది నిన్ను స్వగృహానికి తీసుకుపోగలదులే!” అని అభయం ఇచ్చినాడు.

ఉదంకుడు గుర్రం ఎక్కి ఒక్క నిమిషంలో ఉపాధ్యాయుని గృహం చేరుకొన్నాడు.

ఈ లోగా పైల పత్తి పూసంచేసి తల కట్టు ఆరబెట్టుకుంటూ “ఉదంకుడింకా ఆ కుండలాలు తీసుకుని రానేలేదు. అతనికి కాపం ఇవ్వవలెను!” అనుకుంటున్నది.

ఇంతలోనే ఉదంకుడు డక్కడికి చేరుకొని ఆమెకు పాదాభివందనంచేసి కుండలా లకర్పించినాడు.

ఆమె అతన్నెంతో ఆప్యాయంగా ఆదరించి “వత్సా, ఒక్క తుణుకు ఆలస్యం చేసి ఉంటే నేను నిన్నీ పాటికి కనిపించి ఉండును! దానికేమి!—సమయానికి రావడంవల్ల నీవేదీ కోరుకొన్నా అది వెంటనే నెరవేరాలని వరం ఇస్తున్నాను!” అన్నది.

అనంతరం ఉదంకుడు దుపాధ్యాయునికి కూడా అభివాదం చేసినాడు. ఆయన ఆప్యాయంగా అతన్ని దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని “అయితే ఏం నాయనా! ఇంతగా ఆలస్యం చేసినావు!” అని ప్రశ్నించినాడు. ఉదంకుడు దీని సమాధానం చెప్పినాడు:

“నాగరాజు తక్షకుడు నాకనేకవిధాల విఘ్నాలు కలిగించినాడు. అందువల్ల నాగలోకం వెళ్ళవలసి వచ్చినది. అక్కడ నాకు వస్త్రాలు నేస్తూన్న స్త్రీ లిద్దరు కనిపించినారు. వారు నేనే దారాలు తెల్లనివి, నల్లనివిను. అక్కడనే పన్నెండాకుల చక్రం కూడా ఒకటి కనిపించినది. ఆరుగురు పిన్న వారిది తిప్పుతున్నారు. ఇంతేకాదు. అక్కడనే ఒక పెద్ద ఆశ్వుడు, దానిపైన ఒక ఆశానుభావమువైన పురుషుడు కూడా ఉన్నాడు. ఆయనకూడా ఎవరో తెలియలేదు. మొట్టమొదట నామార్గంలో వృషభం మీద కూర్చున్న మరి ఒక మహా పురుషుడు

కూడా ప్రత్యక్షమైనాడు. ఆ పురుషుడా వృషభం గోమయం భక్షించవలసిందని అజ్ఞాపించినాడు. అంతేకాక మీరే ఒకప్పుడేదీ భక్షించినారని కూడా చెప్పినాడు. నేనది కొంచెం లోపలికి పుచ్చుకొన్నాను. దయ ఉంచి ఈ అద్భుతాలను గురించి వివరంగా తెలియ జేయగలసిందని కోరుతున్నాను.”

అతనికి ఉపాధ్యాయుడి విధంగా సమాధానం ఇచ్చినాడు:

ఆ స్త్రీ లిద్దరిలో ఒకరి పేరు విధాత. రెండవ స్త్రీ ధాత. నల్ల నివీ తెల్ల నివీ దారాలు చూచినానని అన్నావు. అవి రాత్రింబగళ్ళు! ఆ చక్రం సంకల్పరము. ఆ పన్నెండాకులు పన్నెండు నెలలు. ఆ ఆరుగురు కుమారులు ఆరు ఋతువులు. వారా సంవత్సర చక్రం తిప్పుతున్నారు. అక్కడ ఉన్న పురుషుడు పరమస్వదు. అతని ఆశ్వుం అగ్నిదేవుడు. నీవు దారిలో చూచిన వృషభం విరావతుడనే నాగరాజు. దానిపైన న్నవాడు మహేంద్రుడు. నీవు భక్షించిన గోమయం మరేమీకాదు. సాక్షాత్తు అమృతమే! దాని వల్ల నీవవచ్చిన ప్రత్యేకత నాయనా! లేదు. ఆ నాగభవనంలో నామిత్రుడైన ఇంద్రుడే నివసిస్తున్నాడు. అతని అనుగ్రహంవల్ల నే తిరిగి నీవీ కుండలాలు సంపాదించగలిగినావు. నాయనా! నీవింక స్వగృహానికి వెళ్ళిపోవచ్చును. నీకు కుభం కలుగుగాక!”

పిమ్మట ఉదంకుడు చాచార్యుని దగ్గర నెలపు తీసుకుని స్వగృహానికి మరలిపోయాడు. ★

“నిన్న సాయంత్రం నేను బీచికెల్లామన్నా. మా ఆవిడ సినిమాకి వెళ్ళదామంది. చివరకి...”

“సినిమా బావుందా?”

* * *

“మీ తమ్ముడు ప్లేటేగి పోతున్నాడు. నన్ను గురించి అడ్ర మైనవి వాగుతున్నాడట. అన్నీ అబద్ధాలే.”

“అ బద్ధాలైతే ఇబ్బం చేముంది. నిన్ను గురించి వాడు నిజం చెబుతే ఈడ్చి లెంపకాయ కొట్టు. నేనేమీ అనుకోను.”

తప్పిపోయినాడు

“వయస్సు ఎనిమిది సంవత్సరములు. కుర్రాడు కొద్దిగా నలుపు. ఈడుకు తగ్గి ఎత్తుగా వుంటాడు. చొక్కా వైభాగంలో కొద్దిగా చిరిగివుంటుంది. కుర్రాడి పేరు వెంకటరమణ.”

న్యూస్ పేపరు విప్పగానే ‘తప్పిపోయినాడు’ శీర్షిక క్రింద చదివాడు జోగారావు. కుర్రాడిని వెతికి తీసుకొచ్చినవారికి నూరు రూపాయల బహుమానం కూడా తండ్రి ప్రకటించాడు! క్రింద చిరునామా చూశాడు. తన వూరే! మొత్తంమీద తేలివనిషయం ఏమంటే - తన వూళ్ళోవుంటున్న నాగభూషణం అనే ఆయన చిన్న కొడుకు వెంకటరమణ తప్పిపోయాడు - వెదికి తీసుకొస్తే నాగభూషణంగారు నూరు రూపాయల రొట్టం చెల్లిస్తాడు!

జోగారావుకు వార్తాపత్రిక చూసే అలవాటు లేదు. ఎప్పుడెన్నా - ఎవరన్నా కొంటే తను పక్కనవుంటే వోసారి తీసుకుని చూస్తాడు. అదన్నా ముందు ప్రకటనలు, ఆ తర్వాత వార్తలు. పత్రిక రెండో పేజీలో ఎడమచేతిపక్క వైభాగంలోవున్న ఈ ‘తప్పిపోయినాడు’ మీదికి జోగారావు కన్ను వెళ్ళింది! కుర్రాడు ఇట్లా తప్పిపోవటం కొత్తకాదు. కుర్రాళ్ళ అన్న మాటేమిటి - పెద్దపెద్దవాళ్ళే తప్పిపోతున్నట్టు చూస్తున్నాము. వీళ్ళెందుకీట్లా తప్పిపోతూవుంటారో జోగారావుకు అర్థం కాలేదు!

జోగారావు వార్తాపత్రికను జాగ్రత్తగా చాని యజమానికి వప్పించేసి, ఇంటి మొహం పట్టాడు. ఆ తర్వాత ఈ ‘తప్పిపోయినాడు’ గురించి అతను ఆలోచించసేలేదు!...

కాఫీ తాగి, సిగరెట్లు ముట్టించి, పొగ వదుల్చా పెద్ద రోడ్డు, చిన్న రోడ్లు చాటి వోసందుకుండా పోతున్న జోగారావుకు ఓ కుర్రాడు ఏడుస్తూ కనిపించాడు. మొదట్లో - ఏడుపు విని ‘ఏదోలే’ అనుకున్నాడు. తర్వాత ఆసందులో ఇంకెవ్వరూ మనుషులు లేనందువల్లా కుర్రాడు వంట

రిగా వీడు క్షుండుటం వల్లా - వాడికేసి చూశాడు. భటాలన అతనికి వార్తాపత్రికా, అందులోని ‘తప్పిపోయినాడు’ గుర్తొచ్చింది! త్వరగా కుర్రాడిదగ్గరికిపోయాడు -

“ఇదిగో అబ్బాయి - ఏం ఏమిటి - ఎందుకట్లా ఏడుస్తున్నావీ?”

కుర్రాడు జవాబూ చెప్పలేదు - ఏడుపు మానలేదు. ఈ కుర్రాడిలో జోగారావుకు తను పత్రికలో చదివిన లక్షణాలు కనిపించినై. వయస్సు ఎనిమిది సంవత్సరాలుంటుంది.

“మాడూ అబ్బాయి - ఏడవకూడదు. మీ యింటికి పోరామా?” అన్నాడు.

కుర్రాడు ఏడుపు మానలేదు.

“నీ పేరేమిటోయ్?”

కుర్రాడు సమాధానం లేదు. బాలించాడు. చెదిరించాడు - ఎన్ని చేసినా వాడు ఏడుపు మానలేదు. జోగారావుకు చిన్న చిరాకు వంటిది కలిగింది. అడిగినదానికి సమాధానం ఇవ్వడం? -

రావికొండలరావు

“నీ పేరు వెంకటరమణేనా?” అన్నాడు ఆఖరుకు. పత్రికలో పేరు గుర్తుకు లేచుకుంటూ.

కుర్రాడు అవునన్నట్టు అనిపించింది జోగారావుకు. “పద - మీ యింటికి పోకాం” అని చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

“వీధిలోకి పోయి అటా ఆయేడు పేమిటా వెనవా - రాయంట్లోకి” అని వోలేక విన్నాడు జోగారావు. వెనక్కు చూశాడు - కుర్రాడితల్లి కాబోలునించున్నది గుమ్మంలో. జోగారావు కుర్రాడిని తీసుకుని ఇంటినుండుకు పోయాడు.

“మీ అబ్బాయేనా యేమిటి? పాపం ఒకటే ఏడుపు!” అన్నాడు ఆమెతో. ఆమె సమాధానం యివ్వలేదు. కుర్రాడిని లాక్కుని, రెండు చరిచి, లోపలకు తీసుకుపోయింది! తప్పిపోయిన కుర్రాడు వీడు కాదన్నమాట! బనా యేదో ఆకవంటిది

జోగారావులో పనిచేసి - “మీ అబ్బాయి పేరు వెంకటరమణేనా?” అన్నాడు లోతలకు చూస్తూ. “కాదు వెళ్ళవయ్యా” అన్నదామె కలుపుగా. జోగారావు నిట్టార్చి వెనక్కు తిరిగాడు. పోతూవుంటే వినిపించింది - “పిల్లల్ని ఎత్తుకుపోయే దొంగవెళ్ళవలు” అని.

జోగారావుకు గుండె యులుమున్నది. ఆ ప్రాంతాన ఇమా ఉండటం భావ్యంకాదని - త్వరత్వరగా నడిచి, సందుచాటి రోడ్డు చాటి - ఇల్లు చేరుకున్నాడు.

నాలుగు మెతుకులు స్లోలో వేసుకుని మంచమీద వారేసరికి - జోగారావుకు వార్తాపత్రికా - ఆ ఫీర్డ్ గుర్తొచ్చినై. ఆలోచించ సాగాడు - ఆయన పేరు నాగభూషణం - అబ్బాయి పేరు వెంకటరమణ - కుర్రాడు కొద్దిగా నలుపు - చొక్కా చిరిగిపోయివున్నది - వాళ్ళది ఈ వూరే. అన్నిటికంటే గొప్ప విషయం కుర్రాణ్ణి రెనే - నూరు రూపాయల బహుమానం! “నూరు రూపాయలు!” ఈ ‘నూరు’ తన చేతిలో నాగభూషణం వూరికే పోస్తున్నట్టు అనిపించింది అతనికి. ఈ అబ్బాయిని వెతకటం అన్నది ఏమంత కష్టమయిన పనికాదు. కుర్రాడు ఎనిమిదేళ్ళవాడు. అంటే ఏ వూరో పొరిపోయివుంటాడనే ఆలోచనే రాదు. బహుశా ఏ పక్క యింటికో ఆటకుపోయి అక్కడనుంచి ఎక్కడికో వెళ్లి ఉంటాడు - ఆ వెళ్ళటంలో చారి తప్పివుంటాడు! బనా ఎనిమిదేళ్ళవాడు చారి తప్పటం ఏమిటి? - వాడికి మాటలూస్తే తన పేరూ, తన తండ్రి పేరూ కూడా ఊణంగా చెప్పగలడు! అంచాత కుర్రాడు తన యిష్టప్రకారమే తప్పిపోయి వుండాలి! ఇంట్లో ఎంచాతో రిడిలేనో, కొడిలేనో కుర్రాళ్ళు ఇల్లు వదిలి పెట్టిపోతూ వుంటారు. ఊరవరేల గోటల్లోనో - తాముగలమీదనో వుంటారు! అంతకు మినహా ఇంకేమో చెయ్యలేదు. అటువంటి దేదో ఇప్పుడు జరిగివుంటుంది. ఎనిమిదేళ్ళ కుర్రాడు వోఖడూ పూరు విడిచి ఏ రైల్వే ఎక్కటం అంటే సాధారణమయిన విషయంకాదు. దానికి రెండుకారణాలు కనిపిస్తున్నై. మొదటిది

★ త ప్పి పో యి నా డు ★

కుర్రాడికి సాహసం వుండదు - రెండోది కుర్రాడికి సాహసంవున్నా రైల్వేవాళ్ళు పూరుకోరు! బహుశా మరోటి జరిగివుంటే? ఎవడన్నా కుర్రాడిని ఎత్తుకుని పారిపోతే? వెంకటరమణ వంటిమీద బంగారం గాని, వెంకిగాని వున్నట్టు ఏమీ కనిపించదు. చొక్కా కూడా పైన చింపుకున్నట్లు! — ఇటువంటి కుర్రాడిని ఎవడెత్తుకుపోతాడు? ఆలోచించి ఆఖరుకు ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాడు జోగారావు. ఏమిటంటే వెంకటరమణ యొక్కడికి పోడు - ఈ పూల్లోనే వుంటాడు - ఒక్కసారి తను పూరిచుట్టూ ప్రదక్షిణంచేస్తే తప్పక దొరికిపోతాడు —

అంటే కొన్ని గంటలుకొద్ది శ్రమ పడితే, నూరురూపాయలు వాటంతటవి వచ్చిపడతే. ఒక వేళ నాగభూషణం గారింటికి వెళ్ళి ఇతర వివరాలుకూడా తెలుసుకుంటే తనకు పువక రించవచ్చు అనుకొన్నాడు. కాని - అట్లా వెళ్ళటం బావుండజేమో! “మీ అబ్బాయిని వెతికి తెస్తాను” అంటే - ఆయన తనను మరోలాగా భావించి బహుమానం ఎగయ్యి వచ్చును. తను శ్రమ పడి వెంకటరమణను వెతికి వప్పజెప్పటం చేరు - వాళ్ళింటికి వెళ్ళి మిగిలిన వివరాలు తెలుసుకుని - వాటినిబట్టి కుర్రాడిని వెతికటం చేరు! మొదటిదాంట్లా ఉన్నంతగొప్పతనం రెండోదాంట్లా వుండదు

మూల కారణం

“వారం రోజులుగా నిద్ర పట్టడంలేదండీ”

డాక్టర్: దానికి మూల కారణం ఏదో కనుక్కోని, దాన్ని నిర్మూలించాలి.

రోగి: మా పక్కవాటాలో ఆయనకి ఒక్కడే పిల్లాడండీ.

అదిగాక “ఆ వివరాలన్నీ ఇస్తే నువ్వేతీసుకు రావాలా ఏమిటి?” అని ఆయనంకో? — ఎందుకంటాడూ - ఇదేమన్నా పరీక్ష? — ఐనా తనంతటతను తిరిగి వెంకటరమణను పట్టుకోవాలి - నూరు రుప్యకోవాలి!

జోగారావు ఛటాలన లేచి, మొహం కడుక్కుని బట్టలేసుకుని బయల్దేరాడు. ఎండ చూచుకున్నది. ఇటువంటి యెండలో తను ఇదివరకు తిరిగాడా? తిరిగాడు. ఐతే యీ తిరిగటంలో అతనికి యేదో ‘సాధించబోతున్నాను’ అనే గొప్పతనం కనిపించింది. రోడ్లూ, సందులూ దాటి పూరవతిలకు చేరుకున్నాడు. వెంకటరమణ ఇక్కడే ఈ ప్రాంతంలోనే వుంటాడని అతని నమ్మకం. దూరంగా ఏదో బస్సు పోతున్న కెబ్బం విసహా అంతా నిక్కబొంగా వున్నది. ఈ నిక్కబహుళావంశంలో ఎక్కడో వెంకటరమణ నిద్రపోతూ వుండాలి. రోడ్డు దిగి తోటలోకి దారి తీశాడు. ఆ తోటల్లో చల్లగా వుంది. తోటలన్నీ తిరిగాడు - చెట్లకిందా, మీనా చూశాడు - గడ్డితోపులన్నీ గాలించాడు! ఎక్కడా ఏమీ కనిపించలేదు. ఇంకా తిరిగాడు - ఒకచోట ఎనిమిదేళ్ళకుర్రాడు - సరిగ్గా ఎనిమిదేళ్ళవాడు కనుపించాడు! వాడికి చొక్కాలేదు - నల్లగా వున్నాడు. చిన్నలాగా, చేతిలో వోకెత్తం విసహా ఇంకేంలేవు.

“వెంకటరమణా!” అన్నాడు దగ్గికి పోతూ.

ఆ కుర్రాడు చిత్తరపోయి అటూ యిటూ చూడసాగాడు.

చీరు వెంకటరమణే — చొక్కా ఎక్కడో పాలెసి వుంటాడు.

“ఏం ఇక్కడున్నావో? పోవాం పద” అన్నాడు నిక్కచ్చిగా.

“ఎక్కడికి బాబూ?” అనడిగాడు కుర్రాడుధయంతో.

“జోగారా” ఏరిం ప్రత్యేక తార శ్రీమతి జానకి ప్రకంస,
“అందన్నియచ్చే సాధనాలతో ‘డ్రాల్’ తో సమానం
మరేదీ లేదు” —

Dr. Janaki.

అంధ్ర ఏజంట్లు: మెసవల్లు ■ ఆర్. శ్రీకాంత్ ఎడెస్సెస్, విజయవాడ.

గడువు కావాలి

“నాకు ఏడు రూపాయలు బాకీ అన్న సంగతి అప్పుడే మర్చిపోయావా?”

“అప్పుడే ఎలా మర్చిపోయావా? ... కొంచెం గడువు కావాలి.”

“మీయింటికే?”

“మీయింటికే? ఎందుకూ?”

“ఎందుకేమిటి? మీ నాన్న గారు నీకోసం రెంగు పెట్టుకుంటూవుంటే?”

“అఁ - నాన్న గారా? నాకెవరూలేలే!”
 తోతకోతాడేమో ననిపించింది జోగారావుకు. వివాకుర్రాడికి ఇంతకోత ఎట్లా వస్తుంది? -

“నీకెవరూ లేరూ? మీ నాన్న పేరు?”

“నాకు తెలీదు.”

“నీపేరు?”

“చిన్నైంకడు”

జోగారావు వొక్కసారిగా నేలమీద కూలబడాడు!

“ఏంచేస్తున్నావు నువ్విక్కడ?”

“గొర్రెల్ని కొనుక్కుంటున్నానుబాబూ!”
 “ఏమి?”

కుర్రాడు దూరంగా చూపించాడు.
 నిజమే - గొర్రెలు కనిపించినై!.....

జోగారావు లేచాడు. లేవటానికి కత్తి చచ్చింది. పడిపోకుండా కిరీరాన్ని బిగించుకుని నిటారుగా నించున్నాడు!....

వాహం చేసింది...

“నీకు దొరుకుతాయో ఇక్కడ?” అడగిగాడు.

“దొరుకుతే, అట్టేంటి.”

కొంతదూరం వెళ్లి గొర్రెల్ని చాటుకుని పోయి, వోచిన్ని చేరువు చూశాడు. ఎండలో తళతళమెరుస్తూ నిర్మలంగావున్న నీటిని చూస్తే జోగారావుకు నోరూరింది! త్వరత్వరగా కడుపునిండా నీళ్లుతాగి, మొహం కడుక్కుని నీడలోకివచ్చి కూచున్నాడు. దూరంగా ఎక్కడో వోకుర్రాడి ఏడుపు వినిపించింది. లేవజోయి, మళ్ళీ కూచున్నాడు. “వెంకటరమణా కొదూ నా కార్తమూ కొదూ” అని గొణుక్కున్నాడు. ఏడు ఎక్కడ వున్నాడో? ఎండ వొకటి! ‘ఇంటికే పోలేనో’ అనిపించింది. పోతే ‘నూరూపాయల’ పోతాయి. అనుభవమిదే అవుతుంది - తన సాధించదల్చుకున్న

నుహక్కర్తం మొదటే సఫలీకృతం విపోతుండా! కాదు కాదు. ఎన్ని అవాంతరాలూ వస్తాయి. అన్నిటిని ఎదుర్కుంటూ తన ముందుకు సాగిపోవాలి! ఏ కష్టమూ పడకుండా ‘నూరూ’ అప్పణంగా చేతిలో కొస్తాయో యేమిటి? -

జోగారావుకు వుత్సాహం కలిగింది. సిగరెట్టుతీసి ముట్టించి, ఘాటుగా లాగి పొగ వదిలాడు. పోయిన కత్తంతా వొక్కసారి తిరిగొచ్చినట్టుంది - లేచాడు - వెంకటరమణ కోసం బయల్దేరాడు!

ఇటు పక్క తోటలూ, రోడ్లూ, పాడు పడ్డ దేవాలయాలూ అన్నీ వెతకటం విపోయింది. ఈసారి రైలుకట్టవేపు బండి నడిపించాడు. మామూలు రోడ్డుమట్టంబోలే ఇటూ అటూ చెటుండి చల్లగా వుంటుందిగాని, ఈ రైలుపట్టం పక్కన నీడను వూహించటానికి లేదు! నడుస్తున్నాడు... ఇటూ అటూ చూస్తున్నాడు - వెనక్కు తిరిగి చూస్తున్నాడు - ఎవరూ కనిపించటంలేదు. దూరంగా రైల్వేస్టేషను మాత్రం కనిపిస్తున్నది.

ఇంకా నడుస్తున్నాడు.....

అటునుంచి ఎవడో వస్తున్నాడు - ముసలాయన. ఆయన వస్తూ వస్తూ “వెంకటరమణా” అని అరిచాడు! జోగారావుకు గుండె ఆగిపోయినంత పనయింది. తనమీద ఎవడో ‘కాంపిటిష్టన్’ తగిలెడు! ఈయనకూడా వెంకటరమణను వెతుకుతున్నాడు. ఇంతవరకూ తన పడిన శ్రమంతా వృథా అన్నమాట! అవునుమరి - నూరు రూపాయలకోసం ఎంత మందన్నా ప్రయత్నిస్తారు. తనొక్కడి స్వంతిమా యేమిటి? ముసలాయన రాకనుబట్టి మాస్తే ఈ కుర్రాడు అటుపక్క ఉండివుండడు - అంచాత తను వెనక్కు తిరిగి పోవటమే మంచిదేమో ననిపించింది. ముసలాయన మళ్ళీ “వెంకటరమణా” అని అరిచాడు. మళ్ళీ జోగారావుకు గుండె ఆగిపోయినంత పనయింది. ఆయన తన్ను సమీపించాడు -

జోగారావుకు ‘ఓహీ’మని అటోతన తట్టింది - తనూ వెంకటరమణకోసమే బయల్దేరినట్టు తెలియరాదు!

“ఏమండీ - ఈ ఎండలో బయల్దేరారేం పాపం!” అన్నాడు జోగారావు అతన్ని ఎరిగినట్టు. ముసలాయన యెగాదిగా చూస్తే “రాత్రి” అన్నాడు.

ఆ ‘రాత్రి’ తనకు తెలియదనుకున్నాడు కాబోలు! “వెంకటరమణ అనే కుర్రాడే వడో తప్పిపోయినట్టు నన్ను చేపట్టాడని వాసు. మీకేమన్నా బంధువా?” అన్నాడు జోగారావు. ముసలాయన “ఉండవయ్యా కాళ్లు మాడిపోతున్నై” అన్నాడుచిరాగ్గా.

“చెప్పండి - మీకు బంధువా?”

“ఏడికాదు. ఎవడయ్యావాడూ?”

“మీరు పిలుస్తూపోతున్నారు - ఆ వెంకటరమణ.”

“నీమొహం - నేనెవడినీ పిలవలేదు. నానెత్తి మాడిపోతూనడవలేక, వెంకటరమణ మూర్తిని తలుచుకుంటూవుంటే - ‘పిలుస్తున్నారా’ అంటావేమిటి మరిలేక?”

జోగారావుకుండె చరచరమని పనిచెయ్యటం మొదలుపెట్టింది! అబ్బయ్య - రక్షించాడు!

“అబ్బబ్బ ... ఏం ఎండ ఏం ఎండ ... రామచంద్రా - తిరుపతి వెంకటరమణా...” అంటూ సాగిపోయాడు ముసలాయన. జోగారావుకు ఎందుకో నవ్వుచ్చింది!

రైల్వేస్టేషను సమీపిస్తున్నది. జోగారావు జాగ్రత్తిగా చూస్తున్నాడు. కుర్రాళ్లు - ముఖ్యంగా ఏడేనిమిడేళ్ల ప్రాయం వాళ్లు కావాలి! స్టేషన్ చాలా నిశ్శబ్దంగా వుంది - ప్లాటుఫారంమీద నీడలో పోర్టర్లు నిద్ర పోతున్నారు. దగ్గరలో రావలసిన బండి ఏదీ లేదు కాబోలు ప్రయాణీకులన్నా ఎవరూ లేరు!

స్టేషన్ంతా గాలించాడు. ఓమూల ముష్టేతుకుంటూ కుర్రాడొకడు కనిపించాడు. జోగారావు పరికిలిదామని దగ్గరికి పోవోలే, ఆ కుర్రాడు పరుగెత్తిస్తూ

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రాగనివారిణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం బయటిడ్, మదరాసు-12

★ త ప్ప పో యి నా డు ★

‘బాబూ’ అని చెయ్యి చాచాడు - అంతే! జోగారావు వెనక్కు తిరిగిపోయాడు. స్వేదనమాడ్చు గదిలోకి చూశాడు. అయినకు విరామం దొరికిందని, నిద్రలో వున్నట్టున్నాడు. మరోగదిలో ఇంకవరో నిద్ర పోతున్నార. అంతా నిద్రపోతున్నారంటే తనేమిటో ఈ ఎండలో ఇట్లా తిరగటం? - కాస్తేపు ఈ ‘వెటింగ్ రూమ్’లో విశ్రాంతి తీసుకునిపోతేనో? ‘బాగానే వుంది’ అనుకుని, రూమ్ లోకొచ్చేసరికి ఆ లో చ న తట్టింది. తను నిద్రపోయిరేచేగాని వెంకట రమణ ఎవడికన్నా దొరికిపోతే? - ‘ఓ పీ’ మని వెనక్కు తిరిగి, కాసిన్ని మంచినీళ్లు తాగి, వెంకటరమణ దొరికేవరకూ నిద్ర పోకుడదా అనుకుని, మళ్ళీ అన్నేవదలలో పడ్డాడు!

జోగారావు పూల్లోకొచ్చేసరికి సూర్యాస్తమయం విపోయింది. ఆకలి వేస్తున్నది. జేబులో చెయ్యి పెట్టిచూశాడు - మూడణాలు తగిలిస్తే. హోటల్లో కాఫీ తాగాడు. సిగరెట్లు పెట్టెలో అఖిరిసిగరెట్లు ముట్టించాడు. కాళ్లు స్వాధీనంలో లేవు! ‘వెంకటరమణా! అనుకున్నాడు తనలో. ■ కుర్రాడినే పిలిచాడో, భగవంతుడినే స్మరించాడోగాని రెంటికీ తగ్గులుగావుంది!

ఇంటికీ చేరుకుని అరుగుమీద కూలబడ్డాడు. మధ్యాహ్నంనుంచి తను ఎండలో మూడి, పూరవలెంతా చూశాడు. ఎక్కడా వాడులేదు. అంచాత పూల్లోనే వుండి వుండాలి - రాత్రి మరొక్కసారి పినిమా థియేటర్ పక్కనూ, బస్సు స్టాండులోనూ చూసేస్తే సరిపోతుంది!

ఎనిమిదిగంటల ప్రాంతాన భోజనం చేసేసి మళ్ళీ బయల్దేరాడు జోగారావు.. పినిమా థియేటర్ బస్సు స్టాండు, పేవ్ మెంట్రూ అన్నీ వెతికాడు - అన్నీ చూశాడు. కొందరు కుర్రాళ్లు కనిపించారు. వాళ్లెవరూ ‘వెంకటరమణ’ కారు! తిరిగి తిరిగి ఇల్లు చేరుకుని, తలుపు తడుతున్నారంటే పక్కంటి గోడగడియారం పన్నెండు గంటలు కొట్టింది!

ఆరాత్రి జోగారావుకో చిత్రమయిన కల! తను వెంకటరమణను పట్టుకున్నాడు - తను బడిని శ్రమకు ప్రతిఫలంగా నాగభూషణం గారు నూరుకు మరి నూరు చేర్చి, నోట్ల కట్టలు చేతిలోపెట్టి సమస్కరించాడు! పెద్దగా సత్కారం చేశారు. ఏ మంత్రిగా రికీ, కళాకారుడికీ జరగవలసినంతటి ఘన సన్మానం జరిగింది జోగారావుకు!

ఎనిమిదిగంటల లయితేనేకాని లేవని జోగారావు ఆ మర్నాడు ఆరింటికీ

లేచాడు. పనులన్నీ ముగించుకుని, పుతాని వాంగా పూరిమీద పడ్డాడు. రాత్రి కల ఈరోజు నిజమయి తీర్చింది! రెండు వందలూ, ఆ సన్మానం మాటకేంగాని - ఆ నూరు రూపాయలూ ఇస్తే చాలు - అంతకంటే ఇంకేం కావాలి! ఈసారి తప్పకుండా కుర్రాడు దొరుకుతాడని అతని అంతరాత్మ అంటున్నది! మళ్ళీ పూరంతా తిరిగాడు - అన్ని చోట్లా చూశాడు. ఏ నాడూ మాడని ప్రదేశాలు ఈ మూలంగానన్నా తిరిగాడు!

తొమ్మిది గంటలకు పూల్ బయట టిఫిన్ తిని బయటకొచ్చి సిగరెట్లు ముట్టించి - మళ్ళీ తిరిగాడు. చాలామంది కుర్రాళ్లు అడుగుతున్నాడు. ఒకచోట ‘వెంకటరమణ’ అనే కుర్రాడు కనిపించాడు - ఐతే వాడి తండ్రి పేరు నాగభూషణం కాదట! మరో చోట నాగభూషణం గారి అబ్బాయి కనిపించాడు. ఐతే వాడి పేరు సూర్యప్రకాశరావు!

మళ్ళీ ఎండ ప్రారంభం. - నెత్తి మాడుతున్నది. వెంకటరమణ దొరకాలి - నూరు రూపాయలూ చేతిలో పోసుకునిగాని ఇంటి మొహం చూడరాదు అనే పట్టుదల ఏవేపు వుండవచ్చునో!.....

ఘమారు పన్నెండుగంటల ప్రాంతాన జోగారావుకు ఆ పీడిలో వెంకటరమణ కనిపించాడు! అవును - నిజమే - వెంకటరమణ కనిపించాడు!! అన్ని పోలికలూ వున్నై. ఆ కుర్రాడు పీడిలో నించుని - ఎల్క్విక్ తీగల మధ్య చచ్చిపడివున్న గబ్బిలాన్ని చూస్తున్నాడు!

“వీ....వీ....వీ - పేరు వెంకటరమణేనా?”

కుర్రాడు ఆవునన్నాడు.

“మీ నాన్న గారి పేరు?”

సరిగా చెప్పాడు! జోగారావుకు స్వర్గంలో విహరిస్తున్నట్టుపించింది. నోట మృదు కాస్తేపు మాట పెగలేదు! “మీ యింటికీ పోదామా?” అన్నాడు.

“ఎందుకూ?”

“తప్పక - పద” కుర్రాణ్ణి తీసుకుని నడిపించాడు.

“ఇదే మాయలు” అన్నాడు వెంకటరమణ.

ఆరి పీడిలు బంధారం గానూ - ఇంటిదగ్గరికీ వచ్చి నించున్నాడన్నమాట! కాస్తేపు తను ఆలస్యం చేస్తే ఇంట్లోకిపోయివుండును - తన అదృష్టం!

“మీ నాన్న గార్ని రమ్మను”

కుర్రాడు లోపలికిపోయి నాగభూషణం గార్ని వెంటబెట్టుకొచ్చాడు.

“సమస్కారం. ఇదిగో మీ అబ్బాయి. మీ ప్రకటన చూశాను - చాలా శ్రమపడి, వెతికి తీసుకొచ్చాను!”

“మనిషిలా మాట్లాడే గాడిదని నేను చూశానండి.”

“మీ బాంధ. గాడిద ఎలా మాట్లాడుతుంది?”

“దానికే ముందండి. మనుషులు గాడిదల్లా మాట్లాడగలుగుతున్నప్పుడు, గాడిదలు మాట్లాడ్డంలో వింతేముంది?”

నాగభూషణం గారి మొహంలో కుర్రాడు దొరికాడన్న సంతోషం ఏమాత్రం కనిపించలేదు.

“క్షమించండి. కుర్రాడు ఎక్కడికీ పారిపోలేదు. పక్కయింట్లోనే వున్నట్టు - మేము టెలిగ్రామ్ ద్వారా ప్రకటన పంపాము. ఆ తిర్మాత కుర్రాడే వచ్చేవాడు!... కుర్రాడు వున్నాడని, ప్రకటన వెయ్యిద్దని ప్రతికలవాళ్ళకు చైర్ చేశాము. అప్పటికే అది ముద్రణ అయిపోయిందట! అప్పట్నుంచి ఇంట్లోనే ఉన్నాడు - ఇప్పడే విఫలంకృతుడు. ప్రకటనను పునఃసంహరించుకున్నట్టు ఈరోజు ప్రకటనలో వుండే - చూడలేమా?” అన్నాడు నాగభూషణం.

జోగారావు కాశూ చేతులూ అన్నీ గాల్లో తేలిపోయినై. మాటకస్తేసింది! కొన్నిక్షణాలపాటు గుండె కొట్టుకోటం మానేసింది!

జోగారావు కళ్ళు తెరిచి చూసేసరికి నాగభూషణం గారు అక్కడలేదు. వెంకటరమణ మాత్రం మూడు ప్రకల సైకిలు తొక్కుతూ వాళ్ళలో కనిపించాడు!! ★

పంచతంత్రం
బొమ్మల కథల వుస్తకం
మొదటి భాగం
(మిత్రభేదం, మిత్రలాభం)

కర్త: కీ॥ శే॥
విశ్వాత్మల నిరసింహమూర్తి
వెల: రూ. 1-80
ఆంధ్ర గంధమాల మద్రాసు.

అపూర్వ హంతకులు

మూలం: ఎడ్వార్డ్ వాలెస్

అనువాదం: 'వినాయక'

3

మొయ్య పానుల బహుమతి!

పార్లమెంటు భవనంలో 'బాంబు యంత్రం దురంతాన్ని' గురించి పత్రిక లనేకం సంపాదకీయాలు రాశాయి. చాలా పత్రిక లీసంఘటనతో ఇంగ్లండులో అట్టుడికిపోయిన ట్టుడికిపోయిందని వ్యాఖ్యానించాయి! అంతే అతిశయోక్తి ఏమీ లేకుండా ఉన్నది ఉన్నట్టుగానే చెప్పి యున్నాయి!

తాజావార్తలందించడంలో బాగా వెనక పడిపోయిన పత్రికలు కొన్ని మొట్టమొదట 'అపూర్వ హంతకులకు' సంబంధించిన వార్తలన్నీ వెలుకారంగా వెనక్కి నెట్టేశాయి!

ఒక్క 'బాకా' దినపత్రిక మాత్రమే 'మరిగిపోయిన విరుచుకుపడే మహాప్రమాదం' పనికిట్టింది. పత్రికారచన సంప్రదాయ సంరక్షణలో అంగ్ల దేశానికే అగ్రతాంబూలం. అయినా ఈ 'అపూర్వ హంతకుల' సమాచారం కొంతవరకు, పత్రికా ప్రపంచంలో మాత్రమేగా అవతరించింది! ఇందు చేత ఈవిషయం మొట్టమొదట అంతిగా పటించుకోకుండా నిర్లక్ష్యంచేసిన పత్రికలకూడా ఇప్పుడు ఇంక ఏదో కొంత గందరగోళం చెయ్యకతప్పలేదు! వెంటనే అంగ్ల దేశపత్రికలన్నీ 'అపూర్వ హంతకుల' వార్తలతో మోతెత్తిపోయాయి! ఎక్కడ చూసినా ఈ హంతకులీతీవల పార్లమెంటు భవనంలో జరిగిన బాంబుదురంతం వార్తలే!

హంతకుల గురించిన అధికార కల్పన లేన్నోన్న పత్రికల్లో కాకాయి! అంగ్ల దేశంలో ఒక ప్రముఖ మంత్రి ప్రాణాలు తమగుప్పిల్లో పెట్టుకున్న ఈ నలుగురుమాట వినిపించుకోలే లేదు!

పార్లమెంటు భవనంలో 'బాంబు' కనిపించిన తరువాత బయలుదేరినంత ప్రచండ కల్లోలం—విగ్రండ్ విప్లవ దాడుల తరువాత—ఇటీవల ఎన్నడూ తలెత్తిన లేదని ఒకానొక పత్రికాంజం ఎంతో హుషారుగా సంపాదకీయం రాసింది!

ఈ నలుగురు కలిసి ఒక ప్రముఖ మంత్రిని చంపి తేస్తామని చెబుతూ వున్నారని ఈ వార్త బాగా అందరి దృష్టి ఆకర్షించింది.

హంతకుల లక్ష్యం మొట్టమొదటగా జనంలో బాగా అలజడి రేకెత్తించినమాట నిజమే. కాని మొదట ఈ ప్రమాదం అంతగా మిదమిరుచుకుపడడం లేదనే అంతా అనుకున్నారు. కాని ఆ ప్రమాదం అంతా ఇప్పుడోక పెనుప్రళయంలాగ లండన్ నగరం మధ్యలోకి వచ్చి వడడం చేత అందరూ తమ పక్క కూర్చున్నవాళ్ళని కూడా అనుమానించడం మొదలు పెట్టారు.

నలుగురు హంతకుల్లోను ఎవరో ఒకరు తమ పక్కనే హంతికిస్తూ లేచాననే అనుమానం పీడించని మనిషే లండన్ లో కనిపించలేదు! నగరం నగరం అంతా ఈ భయసంభ్రమలతో గజగజలాడిపోయింది! ప్రతి పోలీసు స్టేషనునూ, ప్రతి గోడమీద పెద్ద పెద్ద స్టం నల్లని అక్షరాలతో ఈ

హాసరంగా ప్రకటనలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి!

"వేయిపానుల బహుమతి"

"ఇంకా మూలంగా అందరికీ తెలియజేయడమేమనగా అగ్గు 18 వ రేదీని సాయంత్రం సుమారు నాలుగున్నరగంటలకు పార్లమెంటు సభ్యుల గదిలో బాంబులాంటి భయంకర యంత్రం ఒకటి ప్రత్యక్షమైంది అది అక్కడ ఎవరు పెట్టాలో తెలియడం లేదు. ■ బాంబు అక్కడ పెట్టిన వాళ్ళు 'అపూర్వ హంతకుల' ముఠాకు చెందినవారే అంటే వచ్చునని ఊహించడానికి పలుగా కొన్ని తార్కాణాలు కనిపిస్తున్నాయి! లండన్ పారిస్, న్యూయార్కు మొదలైన మహా నగరాలలో పరిమిది హత్యలనేరా తాలో పిత్తూ ఇంతకు తూర్పున ఎన్నెన్నో వారం టులు వారీచేశారు. 'అపూర్వ హంతకుల'ని

జరిగిన కథ:-

స్పెయిన్ దేశంలో ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు జరుగుతున్న రోజుల్లో విప్లవకారులు ఇంగ్లాండులో మరకాం వేశారు. వాళ్ళని పెళ్ళగొట్టడంకోసం అంగ్ల దేశమంత్రి పార్లమెంటులో ఒక చట్టం ప్రవేశపెట్టాలని అనుకున్నాడు. ■ మంత్రిని హత్యచేస్తే ఆ చట్టం అడ్డగించవచ్చును.

న్యాయపరిరక్షణభారం వహించిన నలుగురు 'అపూర్వ హంతకులు' ■ చట్టం ప్రవేశపెడితే మంత్రిని చంపి తేస్తామని బెదిరిస్తూ ఉత్తరం రాశారు. 'బాకా' పత్రిక ■ ఉత్తరం నకలు ప్రకటించడంతో ఊహ వాడ గుప్పమంది.

పార్లమెంటులో ఈ చట్టం ప్రవేశపెట్టే ముందు కొంచెం చర్చ జరిగింది. ఇంతలో ఒక నభ్యునికి ఒక ఉత్తరం అందింది. అది 'అపూర్వ హంతకులు' పార్లమెంటు సభ్యులను చట్టం ఆమోదించ జేయవద్దని హెచ్చరిస్తూ రాసిన బెదిరింపు ఉత్తరం! దీనితో పార్లమెంటు సభ్యులలో పెద్ద అల్లకల్లోలం బయలుదేరింది!

జన్మలో ఎక్కిన ఒక
మహిళ, చోటులేక నిలబడ
వలసివచ్చింది. ఒక నిమిషం
తరువాత ఒకాయన లేవ
బోయాడు.

“అబ్బేబ్బే, మాకు చోటు
అక్కర్లేదు. స్త్రీలు అబలలు
కారు. నబలలేననిఅంటూ జల
వంశాన కూర్చో జెట్టిం
దాచిత.

రాస్యపుండి ఆయనమహర్షి
లేకాదు.

“చెప్తే మీ కాకా దండీ,
నేను నిజే పంజా నిలుచుం
టాను. కూర్చోండి” అని గద
మాయించిందావిడ.

మూడో సారి బస్సు
అగుతూఉండగా ఆయన లేవ
కుండానే అవిడను విలిచాడు.
“నేను దిగవలసిన చోటుదాటి
మూడు ఫర్లాంగులు ముందరకి
వచ్చేశానండి. ఇక్కడే నా
దిగిపోనివ్వండి” అన్నాడు
| తాబేయ తూర్కకంగా.

అప్రాంతం అంతా ఎంత గాలించినా దివి
 మానీ దొరకలేదని, అనుమానించిన వారెవ
 ఈ కేసుతో సంబంధం లేదని ఆ పోలీసు
 వారు సటిగా భరించా చున్నాడట! వాడు
 మాకు నాకతనుటాల్లో అనుమాన మేరొ
 లేదని అనిపించింది”.

పాత్రను కవిమనర్ తల వశిష్టా విను
అనా ఇలాగనా ము:

“మంత్రివర్గంలో జారంతా ఏమిచేస్తున్నానో పాఠశాలకు వెళ్ళి గంధర్వగోళంతో వదిలేయారు! కాకపోతే మంత్రివర్గంలో ఏమి జరుగుతుందో ఏమీ తెలియడం లేదు!”

డి.బెర్క్లిన్ మానగర్ను ఖాళీ మాన్
లేచినుంచుని, ఒక పెద్దనిట్టూర్పు విడిచి
పెట్టి, మాన్ చేతిలో వేసుకుంటూ, “మానకి

హా! అయ్యో! బాగున్నట్లు కనబడుతున్నట్లే!
అన్నాడు.

కమలవర్ "ఇంతకీ ఈశ్వరుని గురించి
జనం ఏమనుకుంటున్నారో!" అన్నాడు.

“మీరు పిచ్చు మాడడం లేదా?”

కమిషనర్ వెంటకరంగా బునా రెగన
కాదు! అది అండ్లకరిక ప్రవచనాని
కంటో అవకాశం! ... వెంటనే యిలా
దులిపేకాదు:

“అ! కువర్నల్లో ఎలా తగలదీరే ఎవరి
కాకారం!”

నానిమీద దీక్షింపకొంచెంతమాయించి
ఇలాగన్నాడు: "పెద్ద సామాన్యంగా జనం
ఇన్నాయిపాలనపట్టి నడిచే నడవళ్లు! బతే
"పెద్ద పెట్టడం ఎంచుకని అంటారేమో!
జనం ఈ ప్రతికల్ప రాసింది చదివి
"మొత్తమీద ఆరానిన ఆసామీ ఎవడో
కొంచెం తెలివితేటలున్న ఘటంలాగే కనిపిస్తున్నాడే! ... నేను మొదటినుంచీ అదే
అంటున్నాను" - అని ఈ భోరణిలో
బాతాఖానీ కొట్టడానికే ఇది పనికొనాయో!

“జానీ ఆజనంజాలి! వాళ్ళేమనుకుంటు
న్నారో! ఏమన్నా భోగటా? పట్టు
కున్నారా!”

దీనికి దీక్షిత్తు కొంత తలవంకింది.
 ■ సేనీ పేరే సాయం క్రమే పార్కు లో
 ఒకరన్ని కలుసుకున్నాను. అప్పుడేలాంటి
 మునిసి. చాలా తెలివైన కాదు! "అయితే
 ఈ పాఠశాల వ్యవహారాన్ని మరిచిపో అక్క
 ప్రాయం ఏమిటి?" అని అడిగాను. కానీ
 ఏమీ అత సేమన్నా కో తెలుసునా?

“అ! ఇందులో ఏమి తేదు, ఇదంతా
వట్టి బూటకం” అని ఒక్క రెప్పతో శాశ్వత
పాఠశాదు!

పోలీస్ అధ్యక్షుల తా న్యూట్లండ్ యార్డ్
 కారాగారంలో ఈ విధంగా తిరిగిండుటపై
 తాంట్ల ఇక వ్యతిరేక చర్యలలో పీరి
 మిద అనుబంధించి కేం గారే, గంబరగోళ
 ఇంత అంతా కాదు !

‘శ్రీకృష్ణ’ ఇంతా చదివే రాజకీయ
మాంశముల మురాలిని కొట్టిపారేసి పిరికి గ-
దాబాబుల మీద కుదుర్చు పెట్టింది.

[illegible]

ఇక బాకాపత్రిక అశ్చర్య హంతకులై
గురించి అడవునిగా తాటికాయ పీరికలై

తేలింది. చింది. "తేలితరచునీ నీళ్ళు అప్పు
 యొక్క వస్తువులనుండి వెనుకలేచింది. పాత
 దస్తావేజును దుమ్ముచురికి, వాటిలోనుంచి
 ఈవాంతకుల దుర్మార్గులకు బలి అయి
 పోయిన వారి పేర్లుచెరితలన్నీ గాలించి
 పట్టుకుని, కరపతంశరగా అవ్వన్నీ అంది
 చింది. దీనివల్ల ఆ వాంతకుల భయంకర
 చేష్టలు మరింత భీభత్సంగా కనిపించాయి.
 ఈ వ్యవహారంమీద బాకా కార్యాలయ
 నికే వచ్చిన వాస్తవాలు చేళ్ళ మీద తెల్లవయ్య
 వచ్చును. అయినా 'బాకా' వ్యక్తికి
 చతుకబాధ వ్యక్తి అనే అవభాసినివ్వుతగా
 ఉండడంవల్ల ఇది అని ప్రకటించేటప్పుడు
 చాలా జాగ్రత్తవేసింది! నిజానికి పెద్ద
 మునిశీతరహా వ్యక్తిలకంటే ఇలాటి అవ
 భాసినిపాతైన వ్యక్తిలే ఈ విషయంలో
 ఎక్కువగా జాగ్రత్త తీసుకుంటాయి.
 పరికాప్రపంచంలో ఎంత పెద్దబుకాయ
 పైసా- అది చచ్చునోగట్టాలయితే-ఎవరు
 పట్టించుకోరు! కాని-కానీ నలుగురు
 నోళ్ళలోనువచే వార్తలూ ఏమాత్రం, 'చెచ్చు
 ప్తాయి, కనిపించినా వెంటనే పరికానంప్ర
 తాయానికి నీళ్ళు తోడుతున్నారని గోల
 చేస్తారు! ఇందుకు నేనాపం! 'బాకా' కింత
 జాగ్రత్త అవసరమయింది!

అయినా రీతులకొద్దీ రచనలు వచ్చి పడ్డాయి. అనేం చిత్రమోగాని, కాస్త నేరు మోసిన ప్రతీ రచయిత తమకు మాత్రమే అత్యంత నన్ని పేర సంబంధం ఉన్నదన్న విషయం హాతాత్తుగా గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు! ఒక ప్రఖ్యాతి గ్రంథకర్త “నేను ఇటులే సందర్శించిన సందర్భంలో ఈ మాత్రమే వింతగా గుర్తొంది” అని రాశాడు.

మరి ఒక ప్రముఖ రచయిత ఇంగ్లండులో
ఆ సమయము హాతకరులు దాక్తోడానికి
అనుబంధ మాదిమాల వోల్పుహాడా నూచి
చాడు!

మహాభూతములను సమీక్షించిన ప్రధాన సంపాదకులు
 రీడింగ్ రిజిస్ట్రార్ "ఎడరల్" మహారాజు

శాంతిని పొందండి!

* * *

Mr. F. Devoe. (P. A.) Calcutta 46.

● 1986年10月

WDD MEDICAL SUPPLIES

29, Vaidyanatha Malal Street S. Madras-1

మీ క్రొత్త చొక్కాలకు ప్రఖ్యాతి గాంచిన

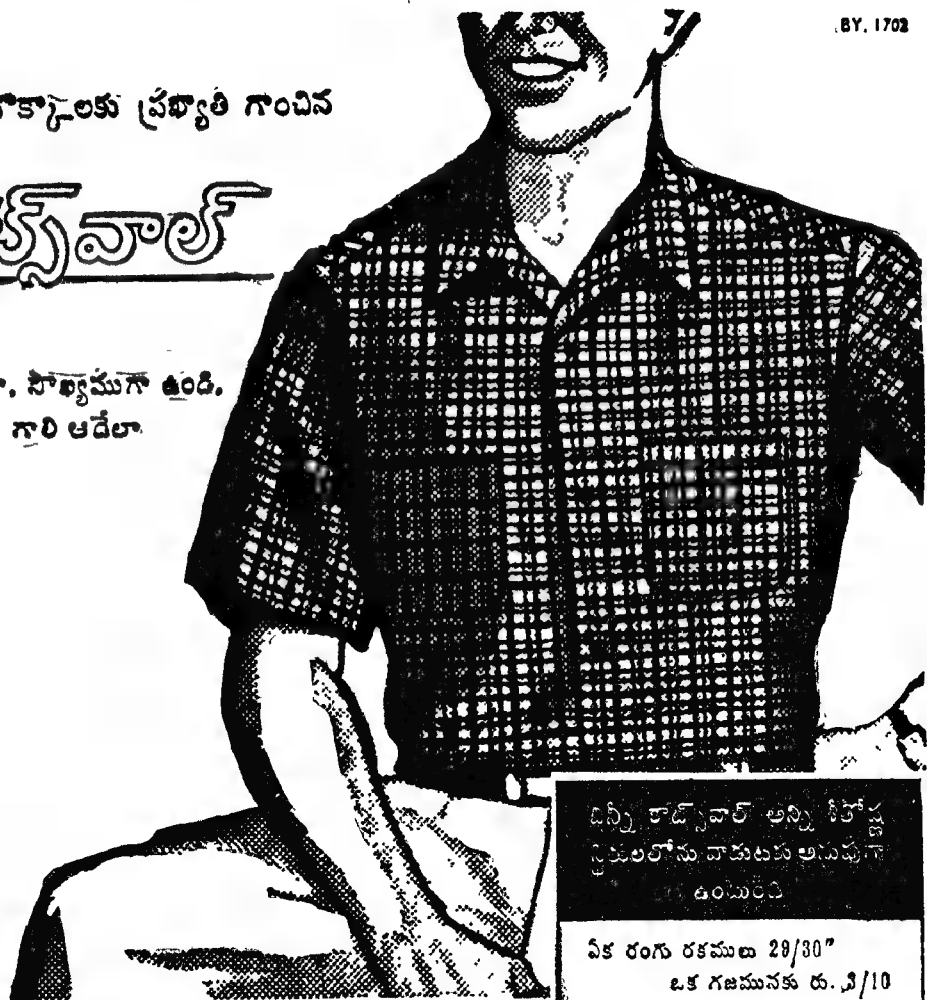
కాట్‌వాల

కొనండి

ఇది మెత్తగా, సౌఖ్యముగా ఉంది.

దేహమునకు గారి ఆదేలా

ఉంచుతుంది

క్రొత్త మీరు క్రొత్త చొక్కాల కుట్టించు కొనునపుడు అకర్షణీయమైన కాట్‌వాల ఎన్నుకొనండి. కాట్‌వాల తేలికగా వుండే బట్ట. ఇది ఊత మరియు నూతన పరిమైన మిశ్రమముతో తయారైనది.

కాట్‌వాల దేహమునకు గారి ఆదేలా ఉంచుతుంది. కనుక మీకు దిరాకు కరిగించేటంత వేడిగా ఎన్నడూ ఉండదు. ఈ అకర్షణీయమైన కాట్‌వాల బాం కాతము మున్నుతుంది, మరియు క్రుంగకుండా ఉంటుందని హామీ కలదు. ఇది క్రుంగుతే దీనికి బదులుగా బట్ట యివ్వబడుతుంది.

కాట్‌వాల అనేక దివ్యమైన అద్దకములు మరియు రంగులలో దొరకుతుంది—మీ బట్టల వర్తకుని వద్దకు వెళ్లి నేడే చూడండి!

ఇంకా వెచ్చని దుస్తులకు

బిన్నీ అంగోలా కొనండి

ఈ నాణ్యమైన ఊత, నూతన కలిపి దట్టముగా నేసిన బట్ట రల్లని కీరోస్టెస్టిగం ప్రదేశములు, పర్వత ఆశ్రయములకు తగినది చొక్కాలకు ప్రీం దుస్తులకు, మరియు ఇజాదులకు అందమైన రకములలో ఏక రంగులో దొరకుతుంది.

బెంగుళూర్ వురెన్. కాటన్ & సిర్క్ మిర్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

సికెంట్స్, పెట్రోలిం & టెక్స్టైల్స్, బిన్నీ అండ్ కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్.

బిన్నీ కాట్‌వాల అన్ని కీరోస్టెస్టిగం ప్రదేశములలోను వాడుటకు అనువుగా ఉంచుచుంది

ఏక రంగు రకములు 29/30"
ఒక గజమునకు రు. 3/10
ఇజాదు బారలు 29/30"
ఒక గజమునకు రు. 3/10
ఏక రంగు రకములు 35/36"
ఒక గజమునకు రు. 4/5
అద్దకములు 29/30"
ఒక గజమునకు రు. 4/4
చెక్కు గుడ్డలు 29/30"
ఒక గజమునకు రు. 4/1
అమ్మకపు పన్ను అదనము

“మీరు సిగరెట్లు తాలు

స్తారా?”

“కాల్చును.”

“మద్యం పుచ్చుకుంటారా?”

“ఊహు.”

“జూదం ఆడుతారా?”

“అబ్బేవ్వే.”

“మరేం చేస్తారు?”

“అబద్ధాలాడతాను,”

యితో!” అని పొద్దు ప్రమాదము గొడ్డు చాకిరి చేసి మొహం వేలవేసిన ఒక సామాన్య సహాయ సంపాదకుణ్ణి ప్రశ్నించాడు!

“ఈయన పోలీసుల కొద్దులు, కిదిపంచాయతీలు, గోరీలు మొదలైనవాటి గోలంతా రాసి పంపిస్తూండేవాడు! ఇటీవలే సాహిత్యంలో స్వంత వ్యవసాయం మొదలెట్టాడు! అని” సమాధానం!

ఒక్క ‘వాకా’ పత్రిక అన్న మాటే మిటి! ప్రతి పత్రిక కార్యాలయంలోనూ ఇక్కడతంకం! ఉపసంపాదకులకు, సహాయ సంపాదకులకు వచ్చే ప్రతి చిన్న కాగితం మోద ఈ ఘోష! ఈ ఊణంలోనో ముంగు ఊణంలోనో ఏదో మహా ప్రళయం ముంచు కొచ్చేస్తూందని భయపడని పత్రికారచయితే లేడు! పోలీసు కొద్దులలో వచ్చే సాక్ష్యంలోనూ ఈ హానిక దళుప్త యాన్ని గురించిన ఆందోళనత!

కొంతమంది ఈ ఆందోళన ఉద్బుతానికి తిట్లుకొలేక తప్పతాగి కొన్ని అల్లరి చిల్లర పనులు కూడా చేశారు! ఒక కుర్రాడి గోలలో పోలీసుల చేతుల్లో పడ్డాడు. ఆ కుర్రవాడి తల్లి మిగిలి దీర్ఘబ్రాతీస్తూ “మా అబ్బాయి ఎవ్వడూ ఇలాంటిపనులు చేయ్యలేదు బాబూ! వేపరల్లో ఈ మాయదారి మాంటికుల వాడుకానీ దడివి తల తిరిగి కొంచెం మెచ్చుమెతాడులో ఉద్దాహరించింది!” అని తన కొడుకును సమర్థిస్తూ ఊమించుటలనందించి ప్రాధేయపడింది. వాపం మాజీశ్రీలు కొంచెం మంచివాడో ఏమో! ఆశ్రీ మెచ్చుగానడించకుండా తగ్గుమతా ములోనే శత్రు నిధించాడు.

అసలే కథకంటకీ ప్రధాన నాయక పాత్ర వహించిన సర్ ఫిరీష్ రేమన్ మాత్రం ఈ విషయంలో ఏమీ తొగిక్కుండా నిబ్బరంగా ఉన్నాడు!

ఎలాంటి వాక్కు వచ్చినా వరే, తర్రులం ఇక్కడానికీలంలేదని ఖచ్చితంగా ఫర్మావా

★ ఆ పూర్వ హంతకులు ★

బాధేకాదు. తనకు రావోయే చాతాశ్రమ దాన్ని గురించి చివరికి ప్రధాన మంత్రితో కూడా చర్చించడాని కంగీకరించలేదు! ధైర్య సాహసాలభిరందీస్తూ వేలాదిగా వచ్చివేత జాలుల కన్నీటికి ఒక ఉదయం పత్రికలో ఒక ఒక్క ప్రకటన చేశాడు! దయచేసి ఎవరైనా ఎలాంటి ఉత్తరాలు వ్రాయవద్దని ఒకవేళ రాత్రీ అని చెప్పినదా రం లోనే జమ అయి పోతా యనీ ఆ ప్రకటన సారాంశం! సర్ ఫిరీష్ రేమన్ ప్రపంచం తలకిందులైనా సరే పార్లమెంటులో తన పట్టం ఆమోదించ చేయించి తీర తానని కూడా ప్రకటించాలనే అనుకున్నాడు. కాని ఇదంతా వట్టి యికాయంపులా కనపడిపోతుండేమోనని చివరికా విధంగా ప్రకటించడం మానేశాడు.

ఇక ఈ మంత్రి ప్రాణ సంరక్షణ భారం అంతా డిటెక్టివ్ మాఫర్స్ టు షాల్ మాట్ థిజస్మంధాల మీదనే ఒరిగింది. ఇందుచేత ఈ ఉద్యోగియైడల మంత్రి ఎంతో అపార్యయిత కనపరిచేవాడు! ఇతగా దావలిస్తే పేసులు లెక్క పెట్టేరకం. ప్రాణ భయంతో గిలగిలలాడే మనిషిపరిస్థితి లాగా దగ్గరగా పరిశీరించే అవకాశం ఈ ఉద్యోగి కొక్కడికే దొరికింది!

“ఇదిగో! ఇంతకీ ఇందులో అంత ప్రాణాపాయం ఉండంటావా?” అని మంత్రి అడేపనిగా అనేకసార్లు అడిగాడు. నూపర్స్ టు పోలీసుబలగం బలపరాక్రమా లాకొనాని కలేస్తూ “ఎంతమాత్రం భయం లేదని గట్టిగా భరింపా ఇచ్చేవాడు!

ఇతడు ఇంత ధైర్యంగా మాట్లాడడాని కొక చిన్న కీటుకుంది.

“అసలే ప్రాణభయంతో చిక్క జచ్చి పోయిన మనిషి నింకా వాడేగదీలే ఏం లాభం? ఒకవేళ ఏమీ జరక్కపోలే “పోలీసుద్యోగి చాలా గట్టివాడే!” అని మంత్రి తిన్నెంగో మెచ్చుకుంటాడు! అలాక్కొక మరయో ఆయిపోలే మంత్రి మళ్ళీ తిరిగి వచ్చి, ఇదిమిటని సంజాయిషీ అడగడు గదా!” అని ఆ ఉద్యోగిలోలోపల సమాధాన పడ్డాడు!

డిటెక్టివ్ మంత్రిభోరణీచాలాచిత్రంగా కనిపించింది. మంత్రి ఈ సంగతి ఇట్టే కని పెట్టేశాడు! ఒకసారి డిటెక్టివ్ మంత్రిగారి భోరణీ కొంత జాగ్రత్తగా పరిశీలించి యాస్తున్నాడు. మంత్రి వెంటనే మేకపోతు గాంధీయం నటిస్తూ అతనిల్లా దిబ్బాయించాడు:

“ప్రాణాపాయం ఉందని తెలిస్తే వేసి చట్టం ఎందుకు విడిచిపెట్టడం లేదు?” అని నీ కార్పొరేషన్ గా ఉండేవా! చెబుకు

న్నాను విను మరి! నమ్మ! నమ్మకపో! నాకొమ్మ త్యక్త భయం అంటే ఏమిటో తెలియనే తెలియదు! నా ఊహా కూడా అది అందడం లేదు.

చిన్నప్పటినుంచి తలనాట్ని అంటే ఏమిటో కూడా నాకు తెలియదు. ఇక దావంటే ఏమిటో దానిమూలంగా వచ్చే సంతోష మేమిటో నాకేం తెలుస్తుంది! ముందో ఉందని అనుకోడం మూలానే దావంటే ఇంతభిభత్సంబయలుదేరుకొందని నా నమ్మకం! ఇంత చేస్తే చచ్చిపోయిన తరవాత మన పరిస్థితురింతకన్నా సూరంగా ఉంటాయనడాని కేమీ కారణం కనిపించదు! నాకు దావంటే ఏమీ భయం లేదు గాని, చచ్చిపోవడం అంటేమాత్రం మనా చెడ్డ భయం!”

పోలీసు కే నేదాంతంఘోషేమీ బుర్ర కెక్కలేదు! అసలే శివభిషగ్లాడవే అతినికి తెలియదు! అయినా కొంచెం అపార్యయిత కనబరుస్తూ “ఔనాను! సార్! అంతే! అంతే సార్!” అని మెల్లిగా పసిగాడు.

స్వీయ భవంతిలో సుఖానీవుడై ఉన్న మంత్రి మళ్ళీ అందుకున్నాడు:

“సరిగా చచ్చిపోయే సమయంలో ఏమి జరుగుతుందో నాకు తెలియదు గాని, విదేశాలలో జట్టేలు తెచ్చి పెట్టుకుంటే మాత్రం

డీ విత వివరమనానం !

వం. 501 తలనూనె పువయోగింతువారి జాట్లు విరివిగా పొడుగుగా అరిపముగా తుమ్మదతలె యుండుగు.

ఒకసీసా డి. 2-8-0; 3 సీసాల డి. 8-1-0 ఒక్కొక్క బాటిలు కొనువారికి 15 సం॥ గ్యారంటీతో పని చేయు రిమ్మ వాచి, ఒక కొత్తి ఖంగారు థుంగరం బహుమానం యివ్వబడును. 8 సీసాల ఒక్క సారికొస్తూ వారికి నాలు రిమ్మ వాచిలు, 4 థుంగరములు బహుమానం.

ఏది నద్యకున్నా భర వాషా

కోహర్ మాసన్ నెం. 666-వెం (బుకలకు తీసివేసి చర్యమును మృదువు చేయును. 1 సీసా య. 2-9; 2 సీసాల 6-8-0, బహుమానాలు పై వలెనే.

Sanyasi Ayurvedic Pharmacy,
(A.P.M.) P. B. 1397, Delhi.

★ ఆ పూ ర్య హం త తు లు ★

అదెలాంటి చచ్చే చావో నాకు బాగా తెలుసును! ఇంతకీ చావంటే అంత పెద్ద ఇబ్బంది ఏమీ ఉండదునుంటాను. దీనికోసం మన బ్రతికుండగానే ఈ పెద్ద బెడదలన్నీ మీద పడవేసుకోవడం నా కిష్టంలేదు.

ప్రతిపక్షాని కీ మంత్రి ఖోరజీ అంతా బాగా హుత్తుచితే! కనక నే మంత్రివన్నీ డొంగితిరుగుడు అలాచనలేనని ప్రతిపక్షం అడుగుడుక్కు దుమ్మెరి పోస్తూంటుంది.

డిటెక్టివ్ పై కిదింతా చాలా జాగ్రత్తగా వింటూన్నట్టే నటించాడుగాని, లోలోపల ఒక్కసారి హాయిగా అవలించుకుని, మంత్రిగా రెన్నెన్ని పెద్ద పెద్ద గ్రంథాలు చదివా(రా!) అని ఎంతో ఆశ్చర్యపడ్డాడు. సర్ ఫీలిక్ రేమన్ చేసిన ఉపన్యాసం అంత సాంతంగా విన్న తరవాత, మరీ మెల్లిగా ఇలా సలహా చెప్పాడు!

“దీనిలో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలన్నీ తీసుకున్నాం సార్! అయితే ఒక్క చిన్న మనవి. రెండు మూడు బారాలదాకా కాస్త మా జవానులు మీ వెంట వెంట తిరుగుతూంటారు! దీనికి మీరేమీ చిరాకు పడకుండా! మీరీ భవంతిలో ఉన్నప్పుడు

మాత్రం ఇద్దరో ముగ్గురో ఈ ఇంట్లో ఉంటారు. దీనికి తమ ఫర్మానా జారీ చేయించాలి! మీరు ఆఫీసులో ఉన్నప్పుడింక వేరుగా చెప్పనే అక్కర్లేదుగదా!”

మంత్రి వెంటనే దీని కంక్షరించాడు. తరువాత వారిద్దరు తలుపులు మూసిన గుర్రపు బగీలో పార మెంటు భవనానికి బయలుదేరారు! లోపల సుఖంగా కూర్చున్న మంత్రి బగీకి రెండుచైత్రులా మోటారుపైకి కున్నాయనీ వాటిమీద పోలీసులున్నారనీ గ్రహించాడు. ఇంకా ఒకటి రెండు బగీలుకూడా మంత్రి బగీ వెనకాలే వెళ్ళాయి. మంత్రికొబందోబస్తు ఆంతర్యం అంతా బాగా అర్థమయిపోయింది.

అది పార మెంటులో కార్యక్రమం ప్రకటించే సమయం. కుర్చీలు చాలావరకు కారీ అయిపోయాయి. విచిత్ర కాల మంత్రి సర్ ఫీలిక్ రేమన్ మెల్లిగా లేచి నిలబడి, వచ్చే ముంగళివారంనాడు—అంటే సప్తమా పదిరోజుల్లో—విచిత్ర బహిష్కర కాసనం రెండోసారిదర్ప ప్రారంభం కాగలదని ప్రకటించాడు.

* * *

సరేగా ఆతరే సాయంత్రమే ఒక పార్కులో మాన్ ఫ్రెడ్, గోస్పాలెక్ రిద్దరు కలుసుకున్నారు. ఆ తర్వాతే ఒక భవనం విద్యుద్దీప్తిలకాంతిలో తళిరిత మెరిసి పోతూంది. మాన్ ఫ్రెడ్, గోస్పాలెక్ కా అద్భుతదృశ్యం చూపించాడు! కొంచెం దగ్గరిగా బాండువాయిద్యం విసబడుతూంది. చుట్టుపక్కల ఉన్న ఇనం అంతా ఆ సంగీత స్వాస్థ్యాన్ని గురించి చర్చించుకుంటున్నారు.

మాన్ ఫ్రెడ్ గోస్పాలెక్ కిని తిరిగి “అయితే థీరీ మాటేమిటి?” అన్నాడు.

“పాయ్ కార్ అతన్ని వెంటబెట్టుకుపోయి లండన్ వట్టణం వింతలన్నీ చూచిస్తున్నాడు” దీనికి ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

“మరి నీమాట!” అన్నాడు గోస్పాలెక్.

“నేనీరోజంతా చాలా మలాసాగా గడిచేదాను. గ్రీన్ పార్కులో వాకిలి చిత్ర మైన డిటెక్టివ్ కనిపించాడు. పాతం ఒకటి అనూయితుడు! మాంతమలకుగురించి నీ అభిప్రాయం ఏమటని అడిగాడు!

ఇంతలో ఇద్దరు మల్లీ సంగీత స్వాధ సలో వత్తారు. తిరిగి గోస్పాలెక్ “అంతా తయారుగా ఉన్నారా?” అన్నాడు. మాన్ ఫ్రెడ్ సంగీతంలోపడి ఆదమరుపుగా ఈల వేశాడు! తరవాత వక్రమన్నవారందరి లోనుకలసి ఆసంగీతం మెచ్చుకుంటూదప్పట్లు కొట్టాడు! తరవాత “నే నీమధ్యన మాంచి

ఆతనికంటే పునుడు

చిటకా వైద్యుడు తన దగ్గర ఉన్న “అమృతబిందు” అనే ఔషధంనుహిమ వివరించాడు. “ఇందుకు నేనే నిదర్శనం. నాకు రెండు వందల ఏళ్లు. ఇంకా చెక్కుచెదరకుండా ఉన్నాను చూడండి” అన్నాడు.

ఆ వైద్యుని వంతుగా ప్లీ పక్కకు పిలిచాడు ఒకాయన. ఒక రూపాయి చేతులోపెట్టాడు. “నిజం చెప్పండి. మీ గురువుకి నిజంగా అంత వయసు ఉందా?” అని అడిగాడు.

“నిజంగా నాకు ఆయన వయస్సు ఎంతో తెలియదండి. ఆయనదగ్గర నేను కొలువుకి కుదిరి నూటయ్యై ఏళ్లే అయింది” అన్నాడు వంతుగాడు.

భవనం ఒకటి సంపాదించాడు. మనంఅంతా అక్కడికి వేరుకోవడం మంచిది!” అన్నాడు.

“అక్కడ అన్నీ అమాయగా ఉన్నాయి!”

మాన్ ఫ్రెడ్ సన్నగా కన్ను గిటి “ఓ! అన్నీ ఉన్నాయి!” అన్నాడు.

ఇంతలో బాండువాట్లు వాతీయగీతం మొదలెట్టారు.

ఇద్దరు టోపీలు చేతులలో వట్టుకుని, లేచి నిలబడ్డారు. ప్రచుక్రమంగా బాండు వగ్గర గుమిగూడిన జనం అంతా సాయం కాలం వీకటిలో కలిసిపోయారు. ఇక మిగిలిన ఇద్దరూ తిరుగుసుఖంవట్టారు.

ఒక్కసారిగా వేలకొలది దీపాలు వెలిగాయి. ఆ ప్రాంతం అంతటా గాన్ వాసన సుప్రమంది. “ఈ సారి వెనక చేసినట్లు చెయ్యకూడదు!” అన్నాడు గోస్పాలెక్ తన పెద్దరికం కనబరుస్తూ.

“నిజమే! ఏమైనా సరే! ఈసారి మాత్రం వెనకచేసేటటు చెయ్యకూడదు?” అన్నాడు మాన్ ఫ్రెడ్ ఖచ్చితంగా.

—(ఇంకా ఉంది)

రవిట్రాయ్ లెట్స్

అందమైన, ముఖవర్చస్సుకు

హాల్ ఎం. టి. —

మన్యూఫ్యాక్టర్ & కో., మద్రాసు 31.

స్కిన్ డెక్స్

గడ్డ, దురదలు, పుండ్లు మొదలైనవి చివ్వవచ్చును చివ్వంజనము ప్రీవత్స్ క్రెమికల్స్ & ట్రుగ్స్ ప్రీమియమ్, మద్రాసు-30.

చిత్రమాలిక

పంతులు - శాస్త్రి

మే నెల రెండవవారం; ఎండలు విశ
రీతంగా మండి పోతున్నాయి;
వీ రోజు కారోజు మధ్యాహ్నపు పెండ
బాగకు భరించలేక, ఇవారే ఇంత ఎండ
కాసింది, నాయంకాలం తప్పక వాన వడు
తుందని ఆశించడం జరుగుతూంది. ఆశించి
నట్లుగానే నాయంకాలం అయేసరికిల్లా
కొద్దిగా మేఘాలు కమ్ముకోడం, ఇక తప్పక
వానవడుతుందని ఎంతో ఆశ్రుతగా ఎదురు
చూడము మాత్రమేమిగిలేది. వేళకు ఎక్కడి
నుండో గాలివచ్చి, కమ్ముకొన్న మేఘా
లను చెల్లాచెదురుచేసి పారవేసేది. మహా
అయితే ■ సందంభంలో ఒక రెండు చిను
కులు పడేవి; చాటివలన భూమి చల్లబడిక
పోవడం అటుండగా రాత్రి ఉక్కు మరీ
ఎక్కువై బాధగా ఉండేది.

సర్వీసులో ఎక్కువగా ఉన్నంతకాలం
ఎప్పుడు 'యానే' అయిదేళ్లు నిండుతాయా,
ఎప్పుడు రిటైరయి పోయిగా విశ్రాంతిగా
జీవితం గడుపుతామా అనిపించేది. కాని,
తీరా వేళకి రిటైరు కావలసి వచ్చేసరికి
మరొక్క రెండుమాత్రేళ్లు ఉద్యోగంలో
ఉంటే ఎంత బాగుంటుంది అనిపించింది.
చాలా తాపత్రయం వడినవిదట ఎలాగో
ఒక సంవత్సరం ఉద్యోగం పొడిగింపు
జరిగింది—

సంవత్సరాంత పరీక్షలు - మార్కులు -
పరీక్షా ఫలితాలు ఈ గొడవలతోటే మొదటి

వారం ఆఖరువరకూ గడిచిపోయింది. ఇంక
ఉన్నదల్లా మరొక నెలా పదిరోజులు
విశ్రాంతి. కలెక్టర్లలో ఇక్కడికి అక్కడికి
చాలాచోట్లకి వెళ్లాలను కొన్నాను గాని,
ఎండల్లో ప్రయాణం అంటే జడసి, నేను
వెళ్లాడానికి బదులుగా పిల్లల్నై ఇక్కడకు
రమ్మని రాకాను. వాళ్ళింకా రావడానికి
వారం పదిరోజులు వట్టవచ్చును. ప్రస్తుతా
ని నేనూ మా శ్రీమతీ మాత్రమే ఇంట్లో
ఉంటున్నాము.

మధ్యాహ్నం భోజనం అని నేరేగాని,
బాగా ఎండెక్కిన తరవాత భోజనం చెయ్య
డం కష్టంగా ఉంటుందని, వదిగంటల
లోపునే భోంచెయ్యడం, ■ వెంటనే
ఒక్క గంట చిన్న పనులుతీయడం, లేచి
మధ్యాహ్నం మూడుగంటలవరకూ భారతం
చదువుకోడం, కాఫీతాగి, ఎలాగో అయిదు
గంటలవరకూగడిసి, క్లబ్బుకివెళ్ళి ఎనిమిది
గంటలవరకూ ముగ్గురి, వచ్చి భోంచేసి,
నేపరుచదువుతూ పడుకోగడం — ఇదీ
ప్రస్తుత దినచర్య—

మధ్యాహ్నం మూడు దగ్గరగా అపు
రూంది. భారతం సభావర్తనం చదువు
తున్నాను. మాఅనిడ వీవాడో సత్యాగ్రహం
రోజుల్లో ప్రారంభించి, ఇప్పటివరకూ
సాగిస్తూన్న ఆలవాటుప్రకారం రాత్రిం
మీద దారేం తీసుంది. రెండున్నర దాటాక
కాఫీ పెట్టడానికి లేస్తాననికొని చదువు
తున్న పుట్టం చాలా రసవంతంగా ఉండడం

స
మే
స్వ

చేత నేనే కాఫీకి తొందరలేదు ముగ్గు
మన్నాను.

అటువంటి సమయంలో వచ్చాను బ్రహ్మ
నందం.

బ్రహ్మనందం నా చిన్ననాటి స్నేహి
తుడు.

ఇంటర్మీడియేటువరకు కఠిన చదువు
తున్నాను. తరవాత అతను చదువుదాని
ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాడు.

■ తరవాత మాకు అల్లీ కలియదానికి
సావకాళాలు లేకపోయాయి. ఈమధ్యను
నుమారు రెండేళ్ళయింది అతను రిటైరయి
వచ్చి ఈ ఊలో ఒక చిన్న ఇల్లుకొనుకొని
ఒక్కడే ఉంటున్నాడు. భార్య పోయి
అప్పుడే నుమారు వచ్చేళ్ళయిందట.

వచ్చే కొద్ది క్షణంలోనే కొడుకుఅంటికి
బి. ఏ. వరకు చదువులు చేయించాడు. మూడు
ళ్ళకి ఒకమాదిరి నుంచిసంబంధాలే చేశాడు.

రిటైరయినతరవాత వచ్చిన ప్రావిడెంటు
పండుకో అదివరకుచేసిన అప్పులు తీర్చే
కాదు; ఆఖరికూతురు పెళ్లి చేసేను. మిగిలిన
అయిదు వేలలోనూ ఒకమాదిరి వానయొగ్గ
మైన పిల్లలైన ఇల్లు కొన్నాడు.

“మూడు బ్రహ్మనందం! ఇప్పటికప్పుడే నువ్వు ఎన్నో
సంతకసరాలుగా ఈపడిల్స్కింద దణ్ణు తగలేస్తున్నావు. అందులో
ఎన్నవ వంతంజనా నీకు బహుమతుల రూపంలో వచ్చిందా?
అదృష్టం ఒక్కమారుగా ఆకాశం మీంచి ఉడిసడాఅనుకునేకంటే
మన ఖర్చులోనే పొదుపుగా ఉండడం నేర్చుకుంటే....”

మొగ్గుకొడుకులూ అమ్మారు, నీకందుకు నాన్నా వేరే ఉండడం, మాదగ్గర నీయిష్టం వచ్చినచోట ఇష్టం వచ్చినన్నాకుంటే సరిపోవా? అని. నేరే, వాళ్ళచూట్ల ఎందుకు కాదనాలని ఒక ఆరునెలపాటు మొగ్గుకొడుకులదగ్గరా ఉండి వచ్చేడు; ఆ వరసనే మొగ్గుకొడుకులదగ్గరా మొత్తం ఒక రెండు నెలలుండి వచ్చేడు. తరవాత, అతివరకు తను ఇంట్లో అదేమన్నవాళ్ళవేరే ఖాళీ చేయించి వేరే ఉండడం మొదలు పెట్టేడు. కొడుకులకు ఖండితంగా రాసేసేడు. నేను వచ్చి మీ ఎవ్వరిదగ్గరా ఉండడమన్నది మీకూ నాకూ కూడా సదుపాయం కాదు. మీరు ఒక్కొక్కరూ నెలనెలా ఇరవై రూపాయలచొప్పున పంపిస్తుంటే నాకు చోయిగా సరిపోయింది. నేను ఉద్యోగం చేయడానికింటే ముసలివాణ్ణి లెక్కపేసేరుగాని నాకింకా కిరీరదార్శ్యం సడలిపోలేదు - ఎప్పుడో నాకు వీలున్నప్పుడు వచ్చి మిమ్మల్ని చూసి పోతూఉంటాను."

అతినికొడుకులుకూడా జాగ్రత్తలవార్లే. ప్రతి నెలా క్రమం తప్పకుండా జీతం అందిగానే మినియార్లరు చేస్తారు. ఎప్పుడయినా అంత చిరాకుగాఉంటే ఒక అయిదో పదో రోజుంచి అయినా పంపేవారుగాని అసలే మానేసేవారుకారు. అసలు బ్రహ్మసందానికి

మా మూలుగా కొడుకులుపంపే అరవై రూపాయలూ అవసరంపడేవి కావు. ఎప్పుడయినా ఏదైనా అగత్యం వస్తుందిమిగిలింది నేరింగ్స్ చేంజులోనేనే ఉంచుకొనేవాడు.

అతనికి రోజువారే, గవర్నమెంటులో బంట్లొకవనిచేసి, రిటైరేషన్ కాకుండా స్వామి అనే మనిషి దొరికాడు. అతనికి డబ్బును గూర్చిన ఆశ అట్టేలేదు. కొడుకులందరూ ఏదోపనులు చేసుకొంటున్నారు. తనకు ఏదో కాలక్షేపం కావాలి.

ఇద్దరూ కలిసి బ్రహ్మసందం ఇంటిచుట్టూ తూలమొక్కలూ పళ్ళెమొక్కలూ నాటి పెంతుడంగా తన్వయానందం పొందుతారు పసిపిల్లలాగ—

బ్రహ్మసందం తనవంట తానేచేసుకొనేవాడు. మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకుగాని భోజనం చేసేవాడుకాదు. మళ్ళీ రాత్రి ఎనిమిదిగంటలకి ఏదో ఫలహారంచేసి ఇన్ని పాలుతాగి పడుకునేవాడు—రామస్వామి కూడా సరిగా అతిను భోజనంచేసేవేళ్ళప్పుడే వెళ్లి భోంచేసి వచ్చేవాడు—

రాత్రి అతిను ఏదో చదివిచెప్పతూఉండేవాడు. రామస్వామి అతనికి నిద్రవచ్చే పర్యంతం కాళ్ళు పట్టి పడుకొనేవాడు. అన్ని అంకాలలోనూ అతి నియమ

అటంగా, నీ ముతలవాటూ కేళంవాడింటే బ్రహ్మసందానికి ఏదయినా దుర్వ్యసనం అంటూ ఉంటే అది పజిలకింద డబ్బు తగలెయ్యడమే—

ఏవో మూడు నాలుగుకాల పజిల్లుకి కడుతూ ఉండేవాడు. నెలనెలా ఏ పదో పదిహేనో నాటికింద ఖర్చుపెడుతూ ఉండేవాడు.

నేను ఎప్పుడయినా మూలుగుంచు ఇంటికివస్తున్నప్పుడు వాళ్ళో వాళ్ళింటిదగ్గర కాస్తసేపు ఆగేవాణ్ణి.

ఇద్దరూ తోటపనిచేస్తూనే, పజిల్లుపాల్వ చేస్తూనే కనిపించేవారు. వెళ్ళి వెళ్ళడంలో నన్ను సలహాలడగడం ప్రారంభించేవారు.

నేనొకనాడు అడిగను! తోటపనిలో అయితే మీ రామస్వామి ఘటికులే కావచ్చునుగాని, పజిల్లు పాల్వ చేయడంలో కూడా నీకు అతిని సలహా పనికి వస్తున్నదా?

"నీకు రామస్వామి అంటే సామాన్య డుగా కనిపిస్తున్నాడు కాబోలు - చిన్నతనంలో అతినేగాని ఇంకీషు చదువుకొని ఉంటే, ఎంతవాడయి ఉండునో, నేను తెలుగులో అర్థంచెప్పితే చాలును, అతను ఎంతబాగా ఆలోచిస్తాడనుకొన్నావు. ఒక్కొక్కప్పుడు నేను పట్టుదిలకొద్దీ అతను చెప్పినమాట కాదని నేపనకొన్న మాటే వేస్తాను. నిస్సంశయంగా అతను చెప్పినదే రైటయి ఉండుకొంటుంది. ఇప్పటికలా అధిమం ఆరడజను మార్చియినా జరిగింది."

"అంచేత, ఇప్పుడు అతని సలహా నేనమ్ముకుంటున్నా వన్నమాట?"

"లేదు; ఇద్దరంకలిసి ఆలోచించి, ఒక నిర్ణయానికి వస్తున్నాము."

ఇదీ బ్రహ్మసందం పరిస్థితి.

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలవేళ్ళప్పుడు బ్రహ్మసందం వచ్చేడంటే అతను వచ్చిన పనేమిటో నాకు వెంటనే తెలిసిపోయింది. కాని, వచ్చిరావడంతోనే వ్యవహారం మట్లాడ్డం బాగుండదని "రావోయి, బ్రహ్మసందం! రా కూర్చో; ఎండలు మహా తీవ్రంగా ఉన్నాయి; పడుకొంటే చెముటతో తడిసిపోడమేగాని, నిద్రపట్టదు. అందుచేత భారతం చదువుకుంటున్నాము."

"నిద్రపట్టకపోయినా పక్కమీద అటూ ఇటూ దొరకేంటే భారతం చదువుకోడం చాలా మంచిపని... నేను... కొంచెం పని మీద వచ్చేను."

"సరే దానికేం, కాస్త కాఫీతాగి వళ్ళువుగాని, అందాకా మత్స్య కాస్తసేపు చదివకూడదా? నేను ఏదో చదువుతానుగాని, నీవంటి సంగీతజ్ఞానం ఉన్నవాడు రాగభోరణితో చదివిస్తే మరి బాగుంటుంది. ఏమి

కేశంను కేశ సౌందర్యాన్ని కాపాడు బెహతము.

కేశవర్ధనిని

ఉదయాన్నే ఉపయోగించుటచే ముందును చాగట్టి దినమంతా ప్రకాశవంతముగా ఉండును. పసికనంనుంచి వాడి జీవితమంతా కేశసౌందర్యం పొందింది. యిక తలలో దురద పుట్టదు. కేశాలు రాలవు. అకాలంలో నెరియుటమాన్పి, కేశములకు ఆరోగ్యం చేకూర్చింది.

కేశవర్ధనితో కేశములను వృద్ధిచెయ్యండి.

కేశకు రక్షణ. నువననకు షాంపూ వాడండి

కేశవర్ధని అ. 14; షాంపూ అ. 14; బోస్టేజి అదనం. అన్నిచోట్లా లభించును

కేశవర్ధని ప్రాడక్షు, కోయంబత్తూరు,

నేషనల్ నేయి & పబ్లికేషన్ (పరింక్) లిమిటెడ్ కింగ్ హాంకంగ్, బెజవాడ No 2.

కవిత్వం రానేరకూడా, నవ్వుయ్యగారు! ఇటువంటి కవిత్వం చదువుతున్నప్పుడే 'నా నవ్వు: కరుణే కవిత్వం' అన్న నూత్నలోని కవిత్వం గోచరిస్తుంది. చదువుతావా?

చదవడానికియెందుకీగారి, నేను అవతల పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళవలసిఉంది ఎంతోనో మా చిన్నివాడు ఈ నెలకూడా పంపలేక పోయాడు. గతనెల మా రెండవవారా అల్లుడూ ఈ దారినివెళ్ళా ఇక్కడ దిశలో వాళ్ళకి బట్టలూ అదీ కొనడంతో నా దగ్గ నున్నది కాస్తా అయిపోయింది. అయినా మరొక వారం గోజుల్లో మా పెద్దనాకి దగ్గరనుండి మనియూరల్లు రస్తుంది తప్పకుండా, రాగానే...

"సరే, సరే, దానికేంత, ఇప్పుడు ఎంత యితే సరిపోతుంది? ఒక ఇరవై చాలువనుకుంటాను."

"ప్రస్తుతానికి ఒక పకే చాలుమగాని, ఇరవై ఇయ్యి; మావాడు పంపగానే..."

"మీ గారు పంపగానే కాకపోతే, నీకు వజ్రలు డబ్బు వచ్చిన తరువాతనే ఇయ్యి; ఇప్పుడే ఇయ్యంటావా కాస్త కాఫీతాగి వచ్చేవాడరా?"

"నాకు ఇటువంటి సమయంలో కాఫీ తాగడం అలవాటులేదు. అసలు నేను భోజనం ఒంటిగంట? చేస్తాను. అయినా గంటలకిగారి కాఫీ తాగను - పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళి వెళ్ళే మంచిది."

గెండు పదిహేనయిపోయి తెచ్చి యిచ్చాను

ఇక్కా కాస్త హితతో - నెయ్యికుండా ఉండలేకపోయాను.

"మాకు, బ్రహ్మసందం! నీకొడుకులూ, కూతులూ, నువ్వలూ, నువ్వరాళ్ళు - విల్లంతా ఉన్నాడు. వాళ్ళలో ఎవరికికానీ, ఈ నెల నేనా సుప్రసాదం వచ్చినట్లే పది పదిహేను ఎంతగా ఉపయోగించగలనో, ఎంతటి ఆనందం చేసుకోగలనో ఆలోచించు. ఇప్పుటి కప్పడే సుప్రసాదం సంపత్తురాలుగా వీటికింద పెట్టు తగలేవువచ్చావు. అందులో ఎన్నడవంతయినా నీకు బహుమతుల రూపంగా వచ్చిందా? అదృష్టం ఒక్కమాడుగా ఆకాశంనుంచి ఈపిపడాలు పువ్వేకంటే మనభక్తుల వెన్నాలలోనే పొరుపుగా ఉండడం నేర్చుకుంటే..."

"ఈపాటలన్నీ నాకు నేనే ఎన్నోకూర్చు చెప్పాన్నావే. అయితే నేను నా సర్వస్వ జీవితంలో నాకు నాటికి అవసరమయిన ఎన్ని గుఖాలను, సరుపాకులనూ తాగడం చెయ్యబట్టి నాళ్ళను ఇంతవాళ్ళను చేసేనో భగవంతుడికే తెలుసును కాకపోయినా నేను నా భోజన భాజనాలకుండా, ఇంతకంటే ఎంతగానో ఖర్చుపెట్టిఉంటే

ఎవ్వరూ ఏమీ అవదు. అవకాశం. నాకు ఏ ఇతరవ్యాసంగమూ ఇవ్వలేని మానసిక తృప్తి, పరిశ్రమను విశ్రాంతిని ఇస్తున్నది - అంతేకాదు, నాకేమో నమ్మకం ఉంది, ఎప్పటికైనా ఏనో ఒక పెద్ద బహుమతి వచ్చి తీరుతుందని - మరి నేను వస్తాను... మావాడు పంపగానే వారం పది గోజుల్లో నీచెట్టు నీకేచ్చేస్తాను..."

అన్నప్రకారం వారంరోజులనాటికి రానున్నామితే ఇరవైరూపాయలు పంపించాడు -

కాలం గడిచిపోయింది -

నా ఉద్యోగపు బాడిగింపు కాలంకూడా పూర్తి అయింది. ఏం చెయ్యడానికి తోచక, నిర్యాగపారంగా కూర్చోండికి ఇదృశజక తంటానపడుకున్న సమయంలో ఎవరో ప్రైవేట్ కాలకం పెరివాళ్ళు వేతనీ గూపాయి వచ్చిన ఇస్తామంటూ ఏవో పాత్రపు సకాయ రామయన్నాడు - వాళ్ళిచ్చే ప్రతి ఫలంమీదకంటే కూడా, ఏనో స్థానికమయిన పరికారానికింద సంబంధంతో నాగ్గియంగా పడతలసినవానికి పదింతలు తీరుపడి, రాసి వరే పదిహేను సాఫల్యం నీ గోజంతా పనిలో మురిగి తీలుతున్నాడు -

ఇటువంటి సమయంలో ఒకనాటి మధ్యాహ్నం నా క్రిమతి వార్త తీసుకొనివచ్చింది.

"మీ కంత్తెన్నో మీ పుస్తకాలలోకమే - బ్రహ్మసందం గారికి వాటిక మేల గూపాకులు వచ్చేయటం"

నేను కొంతసేపు నమ్మలేకపోయాను - ఈరంతా అప్పుడే రుప్రసాదం పోయిందని ఇంకాలో ఏమీ సంభావించడం మా క్రిమతి నమ్మకం కలిగిలా చెప్పింది -

అయినా ముత్యేక కంజానికి అద్దమెండుకని, నేనే కాఫీతాగి బయలుపడేను. వల్లేసరికి వాతావరణం ఎప్పటిలాగే ఉంది పాతిక మేల చాతాపుగా వచ్చిపడిన కళ ఎక్కడా గోచరించలేదు.

బ్రహ్మసందం, రామయన్ని ఇద్దరూ తోటవనిలో నిమగ్నులయి ఉన్నాడు.

తాను వేసి పెంచిన సహజాద్యుకాపు పటింది పెంగింపటి మునిగిచేయి. ఇంకా వాగా చిప్పడే - ఒక పాతిక కామలకంటే ఎక్కువతేపు. కామలన్నీ పరుపుకే వచ్చేయి - ఒక గెండు చెట్టునే ఎంతోమోహయి నాటిని కోయవచ్చు ప్రారంభోత్సవపు హుమారులో ఉన్నాదిదేనూ - నాను తోటవనించి తవ్వకుత్వంతో చెప్పే కబుర్లు వీనే ఓరిక తేకపోయింది నాకు.

నూటిగా ప్రశ్నించాను. అదేమంత ముఖ్యమయిన విషయం కావట్టే, మొదటి బహుమతి వచ్చినట్లు తెలిగ్రామ వచ్చింది

"నే నందుకు బ్రతికిఉన్నాను? అనే శీర్షికతో ఒక కవి ఒక పద్యం వ్రాసి ఒక పత్రికకు పంపాడు.
తిరుగు టపాలో అది తిరిగి వచ్చింది. దానికి జతపరచిన చీట్లో ఇలా ఉంది: "మీ పద్యం మాకు నచ్చక అచ్చు వెయ్యటంలేదు. కాగా, మీ ప్రశ్నకు మా జవాబు:- మీరు ఈ పద్యాన్ని స్వయంగా పట్టుకొచ్చి ఇవ్వకుండా టపాలో పంపారు కాబట్టి."

దనీ, పది పదిహేను గోజుల్లో చెక్కురావచ్చునని చెప్పి, మళ్ళీ తమ తోటను గూర్చి ప్రశంసలో పడ్డారు.

బంగినపల్లి మామిడిపండు ముక్కలూ, తమ కృషి ఫలితమయిన ఎర్రరిటిపన్నూ తినంతే కదలనియ్యలేదు నన్ను - నేను వాటిని తింటూ యవాశక్తి అతని అదృష్టానికి సంతోషాన్ని పలికిచ్చి జైలపడ్డాను.

ఇంత కాలం నిరంతరం పరిశ్రమించి పొందిలేని డబ్బును, ఎన్నడూ ఒక్కమాడుగా స్వంతమని కళ్ళజూడవంతడబ్బును అతి సునామాసంగా ఆత్మను సంపాదించగలిగేదంటే, అతిదుష్టే హితుడే అయింపుటికే సంతోషంకంటే ఈర్ష్య సూత్రమే ఎక్కువగా కలిగిందనాలి ఆయనెలలాయి ఈ పుస్తకాల రచనతో సతమతమవుతున్నాను; ఇంతాచేసి వీటివల్ల వచ్చేది మూడు నాలుగు వందల కంటే ఎక్కువలేదు - ఒక్క మందిలో ఏ ఒక్కడినో తిప్పు అవకాశం ఉండదని తెలిసీ, ఏమీ ఒక్కడూ ముఠా కామాపదా అన్న భ్రాంతిలో, నెలకి అయినా రూపాయలకంటే ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టకూడదన్న నిశ్చయంతో పడల్లు సాల్వచేసే ప్రయత్నంలో పడ్డాను.

బ్రహ్మసందానికి మొదటి బహుమతి వచ్చిందని విని అప్పటికింకా నెల్లాళ్ళకంటే ఎక్కువ కాలేదు.

ఒకనాడుదయం నేను రాసిన పుస్తకం పల్లెవచ్చుకి పంపించడానికి కఠన అదీ తగ్గూరుచేస్తూఉండగా వచ్చాడు బ్రహ్మసందం.

★ చిత్రమాలిక ★

అతను వచ్చి కూర్చోని, "నీపని కానీ, తీరవారే మాట్లాడుకోండా" మన్నాడు.

సంగతి ఇది - అతని కొడుకులూ కూతుళ్ళు అందరూ వచ్చి కూర్చున్నారు - తనకేమో ఇల్లు ఇల్లులా కనిపించడంలేదట. వాళ్ళలో వాళ్ళకు పరస్పరం ద్వేషం, అనుమానం, కొద్దెం—

ఈ హఠాత్తుగా వచ్చిపడిన పెన్నిధి ఎక్కడెందుకే కాకుండా పోతుందో అని - అందరూ తనను వచ్చి తమదగ్గర ఉండమని బలవంత పెట్టేవాళ్ళేనట—

ఎవరిమీదూ నాకు తమకీ ఉండే ఇబ్బందులూ, డబ్బు కావలసి వచ్చిన అవకాశ పరిస్థితులూ చెప్పకొని, అందరిలోకీ తామే అర్హతములయినట్లుగా నమ్మింపజేయాలని తాపత్రయమున!

అతనికి వచ్చిన ఈ చిక్కులకి నాకు ఒక మూల విచారం కలుగుతూఉన్నా ఇంకొక మూల సంతోషం కలక్కపోలేదు. డబ్బు డబ్బు అని అభూరించడమేగాని దెగడ డబ్బు వచ్చినా తృప్తి ఉండదు; మనస్సుకి శాంతి విశ్రాంతి ఉండవు అనే పుల్ల ద్రాక్షపళ్ళ వేదాంతం కొంతపని చెయ్యక పోలేదు.

నేను ఏదేవో కుంటిసలహాలు చెప్పకపోలేదు - కాని, అతను వాటిని లక్ష్య పెట్టినట్లు లేదు - విశ్రాంతిగా కూర్చోని ఆలోచించు కొందికే మాయింటికీ వచ్చినట్లుంది - తన అలవాటుకీ విరుద్ధంగా ఆతేళ్ళ ఆ సమయంలో నేనిచ్చిన కాఫీతాగి అలా పద కొండు గంటలవరకు మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు.

మరి వారంరోజులవాడు నేను కబ్బుకి వెళ్ళుంటే పిల్లలు - ఇల్లు వెనుకటి మాదిరిగానే ఉంది; రామస్వామి తనూ ఈమధ్యను మనవలూ మనుమరాల్లూ పాడుచేసిన తోటని కరిచేసుకొంటున్నారు—

నే నడకుండానే బ్రహ్మసంపదం చెప్పాడు—

"ఆతేళ్ళ మీ యింటికవచ్చి కూర్చోని ఆలోచించడం చాలా మంచి పనయింది. సమస్యి అతిసులువుగా పరిష్కారమయి పోయింది—"

డబ్బువచ్చినా ఇబ్బందులు తప్పలేదని కాస్తంత తృప్తికరంగా ఉన్నవాడు అజ్ఞ మిట్టా లాగనిపించింది. అంత సులభంగా సమస్య పరిష్కారమయి పోయిందంటే - నిజంగానే పరిష్కారమయి ఉండాలి; లేక పోతే, కూతుళ్ళు, కొడుకులూ అంతా ఎందుకు వెళ్ళిపోతారు?

ఏదో అనకపోతే బాగుండదని, "అయితే నేను చెప్పినట్లు అందరికీ సమానంగా పంచి పెట్టేనా, కూతుళ్ళకి కొంచెం తగ్గించేవా?" "ఎవ్వరికీ ఏమీ ఇవ్వలేదు"

"అయితేమరి సమస్య ఎలా పరిష్కారమయింది?"

"అక్కడే ఉండి గమ్యుత్తు: అతేళ్ళ మీ యిట్టా కూర్చోని ఆలోచించానా, అమధ్యాహ్నమే వెళ్ళి తేంకులో అంతా ఫిక్సు చేసాడటా చెప్పేనేను"

"అయితే మీపిల్లలెవరూ అనలేదు?"

"లోపల ఏమైనా అనుకున్నా రేమేగాని బైటికి ఏమీ అనలేదు. అంతేకాదు. తమకీ కాకపోయినా, మరొకళ్ళకి దిక్కిపోలేదు కదా అని అందరికీ సంతోషంగానే ఉంది. తేంకు వాళ్ళిచ్చేవద్దీ నెలనెలా వచ్చేలాగ రైలులుచేసుకొన్నాను. సుమారు నూరు రూపాయలువస్తుంది. ఇదివరకు మావాళ్ళు నాకు నెలనెలా పంపించేది పంపించవక్కర్లే లేకపోవడమే వాళ్ళకి మిగులు—

"బాగానే ఉందిగాని..."

"నాకు తెలుసును, వాళ్ళు నేను ఎప్పుడెంతో విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతానా అని కొడుకులూ ఉంటారని...కాని, అసలు నేను మాత్రం కొడుకొంటున్నా చేమిటి, ఇలా

బంగారమ్మ రవ్వల ఉంగరం చేయించుకుంది.

మధ్యాహ్నం, కబుర్ల కొచ్చిన అమ్మలక్క లెవరూ 'ఉంగరం కొన్నారా' అని అడగలేదు. తనంతట తను చెప్పడం అవిడకు ఇష్టంలేదు.

"అబ్బ. ఉక్క పోస్తోంది బాబూ. ఈ రవ్వల ఉంగరం లీసిపారేస్తా" అందావిడ మాతాత్తుగా.

బలంగా, కారీరకంగా ఒక్కళ్ళమీద ఆధారపడకుండా ఉన్న సమయంలోనే అనాయాసంగా వెళ్ళిపోవడంకంటే కొరుకొదగినదే ముంటుంది. అసలిప్పుడు నేను మరి పజిల్స్ కట్టడంకూడా లేదు తెలుసునా?

"నిజమే? అందులోనూ ఇంత పెద్ద బహుమతి వచ్చేక్క—"

"ఇదివరకల్లా బైటికి ఎలాఉన్నా లోపల పిల్లలు పాపలూ అనుభవించవలసిన డబ్బును దుర్వినియోగంచేస్తున్నానన్న బాధఉండేది. అయితే, ఎంతో కొంత, అధమం నేను ఖర్చుపెట్టిన పాటేనా తిరిగివస్తే చాలునని పించేది—ఇప్పుడు మరి ఆ విచారం లేదు. నాఖర్చులూ మనపట్టిలాగే ఉన్నాయి. నెలనెలా అంతో ఇంతో మిగులుతోంది. అయితే "ఇప్పుడీ మిగులున్న డబ్బుని ఎవరికింద ఎంతెక్కు పెట్టడమో అన్న సమస్య ఇంకా పరిష్కారం కాలేదనుకొ"

భగవంతుడు నాకూ మిగిలిపోయిన డబ్బును ఎలా ఖర్చుచెయ్యడమో అన్న సమస్యను కలిగిస్తే ఎంతబాగుండును. ★

కొత్తగా ప్రవేశపెట్టబడినవి

అంతులు, పటిష్టముగల ఉక్కు కుర్చీలు.

నరసయ్య వెలలో కొనుగటకు మమ్మ సంప్రదించండి.

వివరములకు నేడే వ్రాయండి.

లల్లూ రాం ఆండ్ కో,

వెలగలేటివారి వీధి, : : విజయవాడ - 1.

"కొత్త హడావుడు. చూడకే సినిమా కడుగుగా".

అద్వైత్య పడవద్దు

శాస్త్రీయమైన, నిజమైన SEX-ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్షణములు వ్రాయుతూ, యింకా వివరాలకు కవరు పంపండి.

డాక్టరు రత్నం నన్నె,

(Estd 1904)

మలకతేట బ్రింగింగు-హైదరాబాద్-2.

(దక్కా)

చండిదాసు హితవదేశం

నిదానంగా ఆలోచించలేని రోజుల్లో దానయ్య ఒక జానకమ్మని విరించి ముచ్చటకొట్టి చాంద్ బీబీ అని పిలుచుకునే వాడు. పెళ్ళయిన కొన్నాళ్ళలోనే పేరు పొరపాటని చటుక్కున గ్రహించి 'చండిక' అని పిలవాలని ఉబలాటపడ్డాడు కాని, ఆనాటికే ఆమె చేతులో కీలుబొమ్మ అయిపోయాడు. దరిమిలా చండిదాస బిరుదాంకితుడయ్యాడు. చాంద్ బీబీ ఉర్రఫ్ చండిక నిద్రలేచేసరికి స్నానాదికాలు ముగించి కాఫీ చేసేస్తాడు దానయ్య. ఆమె ముందు లేస్తే దానయ్య పూర్తిగా పరాగలగురించి అడ్డోత్తర శతనామానలి అంత అవగత్యంగా చదివేస్తుంది. అందువల్ల అతణ్ణి ముందర లేస్తాడు.

కందా, మామిడి కాాయ, వగైరాజాతి కూరలకి దానయ్య చెక్కు తీసి పెడతాడు. పూర్వం ఒక సారి చండిక ఇటు చింటి బండపని చేసే సరికి చేతులు కంది పోయాయి. ఒక

సారి బొటన వెలు తెగింది. ఆరోజున చండిక వేసంగి మూర్ఖుడిలా ప్రేలేసిపోయింది. దానయ్య ఆ రోజున ఉపవాసం, ఆ మర్నాడు లంకానం చేశాడు. మొదటి రోజు తిరిగి రెండవరోజు చండిక కూరను చండిక బలవంతంమీద యూడోరోజున ఆరగించాడు.

"ఈ కూరని చెయ్యి నాలుక లున్నవాడు కూడా మెచ్చుకోలేడు" అన్నాడు అప్పటికి రెండు నాలుకలతో మాట్లాడే నేర్పిన దానయ్య. అతనికి రెండు నాలుకలూ దురద పోయాయి. మొదటిది కండకూర ప్రభావం వల్ల రెండోది, రెండురోజులు తిండిలేదు గదా అని చండిక కాస్త మంచిగా ఉండడం వల్ల.

కందికూర తింటూ చెయ్యి నాలుక లున్న వాడు కూడా దీన్ని మెచ్చుకోలేడని దానయ్య అన్న మాటలలో రెండోరాలు కనబడటంతో చండిక మండి పడింది.

ఆ తరువాత దానయ్య నోట్లో నాటికలేని వాడయిపోయాడు. తెల్లవారమందా నిద్ర లేవడం, స్నానాదికాలు ముగించడం,

కందా కాకరకాయవంటి కూరలన్నీ దురదా చేమా అనకుండా నోరుమూసుకు ఆరగించడం వంటి చెన్నోలవరచుకున్నాడు.

కొన్నాళ్ళకి కొడుకును కన్నాడు. ఆ కొడుకు పాతికేళ్ళవరకు అయ్య చెప్పే చుట్టూ బంగారుబొమ్మలై బాచాలకొండలై పెరిగి, చూతాత్తుగా ఒకనాడు పెద్దవాడై, అయ్య నెసిరించి, కాలేజీలో ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించి మరీ పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. దరిమిలా బస్తీలో కొలువుకి వుండి కాపరం పెట్టాడు. దానయ్య అడపాతడపా బస్తీవల్లి కొడుకు సంసారం తీరుతెన్నులు చూచి, భార్యకొ ఘోరట్టా చెబుతూ వుండేవాడు. కొత్తలో దానయ్య, 'జానకమ్మ ఉర్రఫ్ చాంద్ బీబీ అనే దండికాల సంసారంలాగే

సలహాల ఇస్తారు - పెళ్ళాలకు తెలిస్తే తెలిసిందిలే అన్న ధీమాతో.

దానయ్య ఒకనాటి గోష్టిలో తనకొడుకు కాపరం ముచ్చట చెప్పి, "ఏదాది తిరిగినా మావాడిదే ప్రేమయ్యి నుమండి" అన్నాడు సదస్యులంతా ఇది సాఫ్యమా, సంభవమా అని విసుబోయారు—మానవాళి భవిష్యత్తుకి అది మంచిగా చెప్పవో ఎవరూ నిర్ధారణ చెయ్యలేకపోయారు.

"మా అవిషం కనుక్కుని రేపు చెబుతాను" అన్నాడు దానయ్య చివరకి.

ఆరాతి అతడు ఇంటికి వచ్చేసరికి అవిషం ఎన్నడూ లేనంత ఆదరంతో అన్నం పెట్టింది.

"అబ్బాయి వచ్చి వెళ్ళాడు" అంది.

"ఎప్పుడూ" అన్నాడు దానయ్య.

"ఎప్పుడేమిటండీ నా బొండ్. సాయంత్రం మీరు ఊరకే చాకా రాలేదని మీకు తెలుసు గదా. ఇప్పుడు మీ రొచ్చాక నేను చెబుతే, ఎప్పుడూ అంటూ అడు

గుతా చేమిటండీ. అయినా దృష్టి ఇక్కడుంటేగా" అంది అవిషం.

దానయ్య, ముహూర్తబలం అనుమానంగా లేదని గ్రహించి నోరుమూసుకున్నాడు.

"రోజులు పిల్లవాణ్ణి రాసి రంపాన పెడుతూంటు నిత్యం పోరేనట. కుర్రాడు దాంతో వేగలేక చిక్కి సగమైపోయాడు. కాంపు కెస్తూ ఇక్కడ ఆగి ఇవన్నీ నాతో చెప్పుకుపోతూ ఇదెవో మామూలుటగానన్న. వాడు యితరం లే అది ప్రతిఅంటుందిట... వాడేం మొగుడనుకుందో నాకేరీ వెళ్ళవనుకుందో" అంది జానకమ్మ ఉర్రఫ్ చండికేశ్వరి.

తన కళ్ళకి వీరాధిపతుడుగా కనబడకొడుకు నిజంగా అంతటివాడు కాడని భార్యవల్ల గట్టిగా తెలుసుకోగానే తన అంచనాలు వేసే కత్తి ఎంతగా చెప్పిందిదో, ఆలోచనాకత్తి ఎంత కుదిరి చుకుపోయిందో దానయ్యకు కొంత స్ఫురించింది.

'అన్యోన్య దాంపత్యం' స్థిరపడడానికి తన కొడుకు ఇంకా అన్నిఘట్టాలూ వాట

"గట్టిగా చివాట్లు వేశారా?" అంది చండిక.
 "మొహం వాచేలా." అన్నాడు చండిదాసు.
 మావగారి జీవితం చూసి కోడలు, కోడలు కాపరం చూసి అత్తగారు, పొర పొచ్చెం లేని కాపరానికి కీలకం గ్రహించారు.

అన్యోన్యత కనబడింది. దరిమిలా కనబడడం మానేసింది. ఏదాది తిరిగేసరికి కొడుకునే ప్రేమయ్యిగా చెబుమంటే అపుకున్నట్లు ఊహానోచింది దానయ్యకి. వింతగా కనబడింది.

ఒకరోజున 'చండిదాస మండలి'లో ఈ ఊహ బయటపెట్టాడు. చండిక వంటి భార్యలు గలవారంతా ఈ మండలిలో సభ్యులు. తమ భార్యలు ఎలా రాసి రంపాన పెట్టేది వెళ్ళబోసుకుంటారు. ఈ గోష్టి రాగలగడం ఒక సుఖం. కాబట్టి, ఈ సౌఖ్యానికై తామెంత కష్టపడ్డది చెప్పుకుంటారు. మండలి సభ్యుల పేర్లు (గోష్టిలో మాత్రమే) చండిదాసు, ఉమాపతి, రమాపతి మొదలైనవి. అన్నీ భార్యల పేర్లునుబట్టి ఏర్పడుతాయి. ఒక చండిదాసు చెప్పే కష్టాలు విని, మిగతావారిలో కొందరు సానుభూతి, ధైర్యపాహసోపేతులైనవారు

రవణ

తీర్పు

“అడుక్కు తినమని తిట్టాడండి” అని ఫిర్యాదు చేశాడు ఒక ఉద్యోగి తోటి ఉద్యోగిమీద.

మేనేజరు చాలాసేపు ఆలోచించాడు. “అంటే అన్నాడు. అడుక్కు తిన్నాడంటే” అన్నాడు గంభీరంగా.

తదని తట్టింది. చాటించేయడం ఎంతసేపురే అనుకున్నాడు.

దానయ్య ఆవకాయముద్ద ఒకటినుమరిమింకేలోగా ఆవిడ, “ఈపే మీదూ బస్తీ వెళ్ళండి. వెళ్ళి దానికి మొహం వాచేయి చివాట్లు చెయ్యండి” అని రెండు ఆజ్ఞలు, “లేకపోతే, నేనేబయల్దేరి దానిసంగతి కనుక్కుంటా” అని ఒక హెచ్చరిక జారీ చేసింది.

వెళ్ళినపుడు నడిచి వెళ్ళమంది. వచ్చినపుడు పడమరది రాతదానికి కేపుడబ్బులిచ్చింది. దానయ్య మర్నాడు తెల్లవారుతూ ఉండగానే తిరివాడీ అన్నం తినేసి, కండువా ధుజాన చేసుకుని, దైర్యం కాశ్యం మొహం పులుముకొని పట్నంబయల్దేరాడు. కాలవవాడ్లు చేరగానే సుధ్రంగా మొహం కడుక్కుని ప్రయాణం కొనసాగించాడు. ఉదయం ఎనిమిది వేసేసరికి అడంగి చేరి తిలుపు తట్టాడు.

కోడలికి మావగారంటే ఎంతో గౌరవం. తన తండ్రిఅంతి మంచివాడని మంచి నమ్మకం. అందుకని, తలుపుతీసి మళ్ళా నిద్రపోకుండా వెంటనే మొహం కడుక్కుని, కాఫీ చేసి, ఆయన కిచ్చింది.

దానయ్యకి కాఫీ అంటే పంక ప్రాణా

ఉచితము

మీ అదృష్టము 1955-58

(పోస్టు బిళ్ళలుగాని డబ్బుగాని పంపవద్దు)
ఒక పువ్వుపేరు తెలిసిన, లేదా పుట్టిన తేదీ తెలిసిన, లేదా ఉత్తరం వ్రాసేవే తెలిసిన వాడు. రాబోయే 12 నెలల తాలూకు సమగ్రమైన వివరాల మీ బాధల సరిష్టార మార్గాలతో విజయ సాధనలతో సంబంధము Mahalaxmi Jotish Ashram, P. B 1355, Delhi.

బాహు. అయినా ఆ గోజాడముం తరవాణి చాహం పుచ్చుకుని బయల్దేరాడు. సరే కాఫీతాగి, కోడలి కుకలం అడిగాడు: “మా వాడసరే పెంకి వెళ్ళవచ్చు. సరిగ్గా ఉంటున్నాడా?” అన్నాడు.

కోడలు సంతోషపడి సోదా విప్పింది... ఆయన ప్రమానం విసుక్కుంటారు. పొద్దున ఎనిమిదియూ అవకుండా నిద్రలేచాలంటారు. యశింటే ప్రతంటారు...

“ఒకటేమిటి. రాసిరంపాన పెడుతున్నారనుకొండి మావయ్యా. నేనుకాబట్టిన ద్దకుని పొర పొచ్చెం లేకుండా గోజాలు వెళ్ళబుచ్చుతున్నాను” అంది.

దానయ్య నుండే కరిగి నీరపోయింది.

“రాలుగాయ వెళ్ళవ. రగ పెంకి వెళ్ళవ. నిన్నిలా బాధలుపెట్టి, నిన్ను మాయంటి కొచ్చి మీ ఆత్మగారితో నీమీద నాడియ చెబుతాడూ, తప్పుకాదూ మొగుళ్ళిట్టి మొగసా లేక్కినట్లు ... అమ్మదూ మాకు. ఈ ముక్కు చేసన్నట్లు మల్లా ఎక్కడేనా అనేవు సుమా” అన్నాడు.

“అనను మావయ్యా ఒట్టు. కాపరం చక్క పెట్టుకునే మార్గం చెప్పండి మావయ్యా” అంది కోడలు ప్రాణేయతూర్వకంగా.

“మార్గాలు నాకు తెల్లవుగాని నేను గడించిన ముప్పైఏళ్ళ అనుభవం చెబుతా. కీలకం తెలిసి మసలుకుంటే మీ ఇద్దరినీ చిలకా గోరింకలంటారు. నలుగురూ అశోభనీయ దాంపత్యం అంటారు. ముచ్చటైన కాపరం అని ముచ్చట పడతారు” అంటూ దానయ్య తన 30 ఏళ్ళ సాంసారిక జీవనానుభవాలను చెప్పాడు.

“వేయేల. నన్ను మీ ఆత్మగారినీ ఆదర్శంగా తీసుకో. మా కాపరంయాని కీలకం తెలుసుకో” అని హితోపదేశం చేశాడు.

కోడలుమ్మ నోరూరగ వచ్చులుబుట్ట వింది. రాత్రి దానయ్య ఇల్లుచేరగానే గట్టిగా చివాట్లెక్కింది అని అడిగింది భార్య.

“మొహం వాచేలా. నెల తిరగ నీ” అన్నాడు దానయ్య కఠినస్వరంతో. ఆమె ఆత్మే మాట్లాడిదాని చండికూడా ఒక్కరవ్వ జంకింది.

నెల తిరగసరికి కొడుకు కోడలు ఇంటికి వచ్చి రెండురోజులున్నాయి. వాళ్ళ కాపురం పొరపొచ్చెం లేకుండా సాగిపోతున్నదన్న సంగతి ప్రతిమాటలలోనూ కనపడింది చండికకు. కొడుకు ప్రయోజనమై పెళ్ళాన్ని అడుపాజల్లో పెట్టిపండుకు మొదటి గోనె సంతోషించిందానిద. రెండోరోజు వీళ్ళ

న్యాయ: అయితే, ఈ ఆసామి ఆ అబ్బాయిని కొడుతూ ఉండగా నువ్వు చూశా వన్న మాట.

సాక్షి: మరేనండి. చితక బాడేశాడు పాపం.

న్యాయ: నువు చూస్తూ ఉరుకున్నావా?

సాక్షి: లేనండి. డజన్ అగ్గి పుల్లులు తగలేసి, అతికష్టమీద చుట్ట ముట్టించుకున్నానండి.

ద్దయా ఒక్కతాటిమీద ఎలా నడవ గలగుతున్నారో చెప్పా అనుకుంది. మూడోరోజున, కోడలు పట్నం వెళ్ళిపోనామంది. అంతకుముందే ఇంకో రెండురోజులంటానన్న కొడుకు అరైంటు పనుది అన్నాడు!

ఆరోజురాత్రి చండిక అన్నం వడించి దానయ్యను యీ విషయమై కదలేసింది. దానయ్య గంభీరంగా నవ్వి, “మా కొనా చివాట్ల ప్రభావం. కోడలుకిల్ల పిల్లికిల్ల అయిపోయింది” అన్నాడు.

చండిక పెదవి దప్పరించింది.

“ఏమోనుమండి. అబ్బాయి కోడలుగో మాట్లాడినప్పుడు వాడి మొహం లో మిఠాయిలే కనబడుతున్నాయి. ఉన్నమాట చెప్పాలంటే, ముమ్మూర్తలా మీలా తియారయ్యాడనిపిస్తుంది” అంది.

కీలకం బయటపడిందనగానే దానయ్య మొహం ఒక్కరవ్వ బిక్కవోయింది...

“ఇదా మీవాచేసి నిర్వాకం,” అంది చండిక గుట్టు కనిపెట్టేసి.

దానయ్య ఆగోజు అర్ధకాలితో పడుకున్నాడు. మర్నాడు ఉపవసించాడు మూడోనాడు లంకణం చేశాడు.

బల్లదనమునకు
చక్కని
కోడలుమిత్ర..
పెరిదెంటు
పెజుబుల్
హో ఆయిల్
RATHOD TRADING CO MADRAS

కామలినీదేవి విగ్రహం

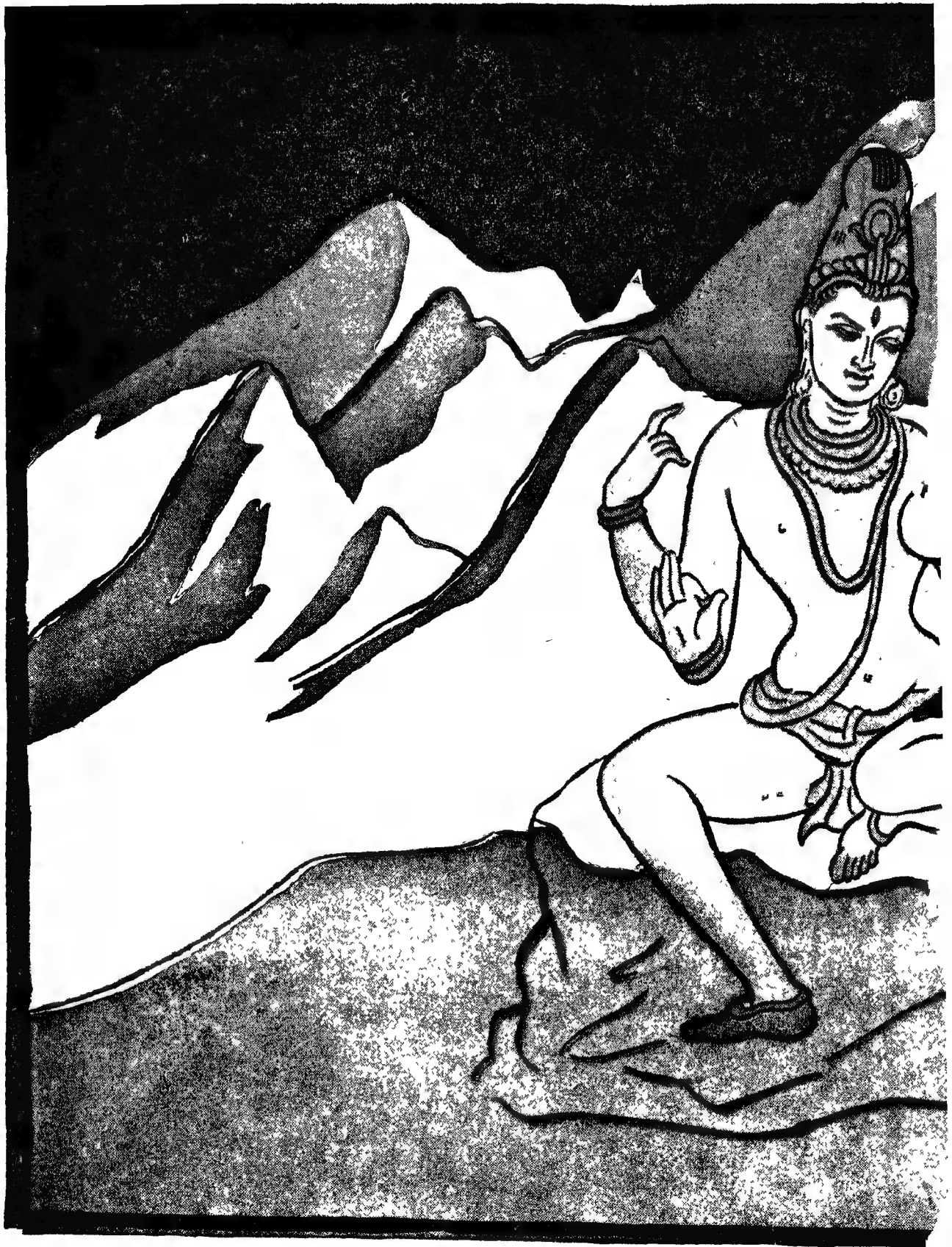
అమ్మలకు ముచ్చటగా "నాదో"ను అమ్మలకు.

భారతీయ సినీ నటి "శ్రీమతి" పేరుతో

చిత్రం - నటించిన

నటి

“జగత్తు పితృ...”

చిత్రకారుడు : శ్రీకృష్ణ—మద్రాసు.

"Sari" is a word used in the

text.

It is a word used in the

ఎ. వి. ఎమ్. వారి "నాగులచవితి"లో నాగభూషణం, మాలతి.

విక్రమ్లాల్ సూర్య వారి "తెలికామర్కట"లో ఎం. జి. కామరాజు, సంకల్ప.

ఎ. వి. ఎమ్.
వారి "నాగుల
చవితి"
తెలుగు
చిత్రంలో
జమున.

"నాగుల" లో
జమున.

బొంబాయి సినిమా లేపు

బొంబాయి రాష్ట్ర మహిళా మండలి ఏర్పాటుచేసిన బాల చలనచిత్రోత్సవాలకు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ మురారీజీశాయ్ ఈ సెలవు రేదీసిన ఈ రాష్ట్ర థియేటర్ లో ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఉత్సవాలకు హాజరయిన బాలబాలికలకు, చలనచిత్ర పరిశ్రమ ప్రముఖులకు, ఈ ఉత్సవ సందర్భంలో ప్రదర్శనకు తెప్పించిన వివిధ జీవాల చిత్రాలలో కొన్ని భాగాలను చూపించారు శిశు బయటి నుండి 15 వరకు ఇక్కడ ప్రదర్శించిన చిత్రాలలో కొన్ని : రష్యా-ఇద్దరు స్నేహితులు, జోహానా-కలర్ కార్టూన్ చిత్రం, బిటన్-టుడి గెన్యుయి, స్క్రెట్ గేట్, జపాన్-ఫ్యూజ్ బాక్ తాయహ్ (అనా బాలకుల కథ) చైనా-డివ్ లెడ్

(ఫెండ్ (కార్టూన్), ఇటలీ-బాగ్దాద్ సులాబీ (అరేబియన్ నైట్స్ కథ) చలనచిత్రాలపట్ల పిల్లలకు చక్కటి అభిరుచి పెంపొందించడానికై, ఈ మహిళా మండలి ఉపన్యాసాలు కూడా ఏర్పాటు చేశారు.

* * *

రష్యా భారత జీవాల మైత్రీ సంబంధాలను పెంపొందించడానికి భారతీయ చలనచిత్రాలు దోహదం చేసినవని సోవియట్ నాయకులు మారల్ బునిన్, నికితా కృష్ణన్లు ప్రశంసించారు మనదేశం నుండి పంపిన చిత్రాలు రష్యాలో బహుళ జనాదరణ నందుకున్నాయి ఇటీవలే, ఘోష భారతీయ చిత్రాలను కొనాలని రష్యా కళా

మండలి నిశ్చయించిన సంగతి తెలిసినదే. భారత చలనచిత్ర ప్రతినిధివర్గం ఒకటి అక్కడ పర్యటించి వచ్చింది.

ఇటీవల బునిన్ కుష్ణన్లు బొంబాయి వెళ్లినపుడు వారి గౌరవార్థం చలనచిత్ర పరిశ్రమ ప్రముఖులు గెండు పార్లు విందు చేశారు. ఒకటి కుర్చీలలో జరిగింది. ఈ సందర్భంలో ప్రజయంతి మాత్రం సృత్యం చేసింది. సోవియట్ నాయకులు ఆమె సృత్యాన్ని మెచ్చుకున్నారు. నిలబడని రష్యన్ జర్నలిస్టులు చాలమంది సరీస్, రాజ్ కపూర్ లతో కలసి ఫోటోలు తీయించుకున్నారు. దీని ద్వారా రష్యాలో అందరికీ అభిమాన నటులు. బొంబాయిలో భారత రష్యా సాంస్కృతిక సంఘం అధ్యక్షుడైన మ. లో. వి. చంద్ర జరిగింది. కుష్ణన్ సందర్భంలో మాట్లాడుతూ ఇగు జీవాల మధ్య స్నేహ సంబంధాలు పెంపొందించడానికి భారతీయ చిత్రాలవల్ల చాలా దోహదం జరిగిందన్నారు. భారత ప్రభుత్వం నిర్మించిన దామ్య మెంటరీ

ప్రతిభావారి "ఏది విజయం" లో రమణారెడ్డి, నాగభూషణం.

బొంబాయి సినిమాలేఖ

చిత్రాలు 'హార్టింగ్', 'మాజక్ ఆఫ్ ది మాంటెన్స్', 'ట్రీ ఆఫ్ లైట్', 'టూమరో ఈజ్ ఆవ్స్', చూచి సోనియల్ నాయకులు ప్రశంసించారు.

బొంబాయి, సంస్కృతికి, చలనచిత్ర కళకు, పరిశ్రమలకు నిలయమని మరొకసందర్భంలో అభివర్ణించారు.

* * *
ఈ త్రైమచిత్రాలకు ప్రభుత్వం ఇవ్వడలచిన బహుమతులకు అర్హమైన చిత్రాలను ఎరడానికి నియమించబడి బొంబాయి సంఘం, 'మిరాగాలిబ్' చిత్రాన్ని సిఫార్సుచేసిపట్టు తెలుస్తుంది. ఈ చిత్రంలో ఉర్దూ కవి గాలిబ్ ధూమికను థిరత్ ధూమన్ నిర్వహించాడు. వివిధ ప్రాంతీయసంఘాలు నిర్ణయించే చిత్రాలన్నిటినీ, కేంద్రసంఘం చూచి తుదినిర్ణయాలు చేస్తుంది. ఈ నెలఖయలోగానే, బహుమతిప్రదానోత్సవం జరుగుతుంది.

* * *
నృత్య, నాటక, సంగీత కళలతోపాటు, చలనచిత్ర కళను కూడా సత్కరించాలని

సంగీత నాటక అకాడమీ నిశ్చయించి, ఇందుకై రెండు 'అకాడమీ బహుమతులు' ఏర్పాటు చేశారు. వీటిలో ఒకటి ఉత్తమ చిత్రనిర్మాతకుగాని, దర్శకుడికిగాని ఇస్తారు. రెండవది ఉత్తమ నటనకు ప్రత్యేకించారు. వచ్చే మార్చి నాటికి నిర్ణయాలు చేసి బహుమతులు ప్రకటిస్తారు. ఫీలిం సంస్థలు, విమర్శకులు, అభిమానులూ అంతా బహుమానార్హులని తమకు తోచిన చిత్రాలపేర్లను నూచిస్తూ జనవరి 31 లోగా అకాడమీకి తెలియజేయాలి లేఖలు అకాడమీ కార్యదర్శి పేరిట, నెం 70, రీగల్ బిల్డింగ్స్, న్యూఢిల్లీ వ్రాయాలి.

* * *
సుప్రసిద్ధ దర్శకుడు ఆల్ ఫ్రెడ్ హిచ్ కాక్ మొన్న బొంబాయి వచ్చినపుడు నూర్యకుమారి ఇద్దరు దోసెలు మొదలైన వంటకాలతో ఆయనకు విందుచేసింది తరువాత కర్ణాటక సంగీతం లలిత సంగీతం పాడి వినిపించింది శ్రుతికోసం ఉపయోగించిన తంబురా పట్ల హిచ్ కాక్ ఆసక్తి కనుబరచారు. నూర్యకుమారి ఆ వాద్యం గురించి ఆయనకు

తెలియచెప్పింది. ఎ. జి. హతీల్ ఇంట్లో హిచ్ కాక్ గుజరాతీ వంటకాలు తిని చూశారు.

* * *
ఫీలిం ఫెడరేషన్ అధ్యక్షుడు క్రివాసన్, ఐ. ఎం. పి. పి. ఎ. అధ్యక్షుడు, క్రిపాటిల్, తదితర ఫీలిం ప్రముఖులు మొన్న సమావేశమై భారతీయ టాకీ రజతోత్సవాలను వచ్చే మార్చిలో జరుప నిశ్చయించారు. దిలీప్ మూర్, రాజ్ కపూర్, బాల్ రాజ్, ఈ ఉత్సవ నిర్వహణలో పూర్తిగా సహకరిస్తామని నటుల తరపున హామీ ఇచ్చారు.

* * *
వరదబాధలకు సహాయార్థం ప్రధాని పేరిట నెలకొల్పబడిన నిధికి, ఈ మధ్య వైజయంతిమాల నృత్యప్రదర్శనం ద్వారా ధనం వసూలు చేసి, విరాళం ఇచ్చింది. ప్రధాని క్రి సేవలూ తరువాత, ఆమెకు విందుచేశారు.

* * *
"బర్మా ప్రధాని క్రి థాకిన్ నూకు మీ నృత్యం అంటే చాలా అభిమానం. త్వరలోనే, బర్మానుంచి మీకు ఆహ్వానం వస్తుంది" అని ప్రధాని సేవలూ ఆ సందర్భంలో వైజయంతిమాలకు తెలియచేశారు.

హేమన్ గుప్త నిర్మిస్తున్న "టక్ సాల్" చిత్రంలో అసితా మజందార్, నిహాపరాయ్, బ్రహ్మానంద్.

సినిమా వార్తలు

నరసావారు నిర్మిస్తున్న కిస్మత్, చిత్రం చాలాభాగం పూర్తి అయింది. ఫిబ్రవరి మొదటివారంలో విడుదల కావచ్చుననుకుంటున్నారు. బొంబాయి టాకీస్ వారి ముప్రసిద్ధ చిత్రం 'కిస్మత్' ఆధారంగా నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రానికి శ్రీ వేదాంతం రాఘవయ్య దర్శకుడు. నాగేశ్వరరావు, సావిత్రి, సి. ఎన్. ఆర్, రేలంగి, గౌరీనాథ శాస్త్రి, గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు, పేకటి సామలత, గిరిజ, సీత, చెల్లం మొదలగు వారు నటిస్తున్నారు. సంగీత దర్శకుడు రాజేశ్వరరావు. కవి. శివాశక్తి బ్రహ్మం.

విక్రమ్ ప్రొడక్షన్స్ వారి తెనాలి రామకృష్ణ ఈ నెల 19 న విడుదల అవుతుంది. నాగేశ్వరరావు, ఎన్. టి. రామారావు, రేలంగి, ముక్కామల కృష్ణమూర్తి, భానుమతి, జమున మొదలగువారు నటిస్తున్న ఈ చిత్రానికి శ్రీ వి. ఎన్. రంగా దర్శకుడు.

ప్రమోదఅండ్ శ్రీ పిలింస్ వారి చిత్రం 'పసుపు కుంకుమ' డిసెంబరు 15 న విడుదల అవుతోంది. జగ్గయ్య, జి. వరలక్ష్మి నటించిన ఈ చిత్రానికి శ్రీ జి. డి. జోషి దర్శకుడు.

శ్రీ సి. పి. డిక్షిట్ దర్శకత్వం వహించిన పిక్చర్స్ నిర్మించిన 'సంతోషం' ఈ నెల 24 న రేడియో విడుదల అవుతుంది అంజలి, రామారావు, జమున, జగ్గయ్య, రేలంగి, చదలవాడ నటించారు.

సంక్రాంతికి సాధ్యపడకపోయినా, జనవరి నెలలో విడుదల చేయాలని సంకల్పంతో, దర్శకుడు శ్రీ ఎన్. రజనీకాంత్, కనకతార నిర్మాణం చురుకుగా పోగొస్తూన్నారు. ఇప్పటికి యాడింట రెండువంతులు పూర్తి అయింది. శ్రీ రజనీ కాంత్ కు ఇది రెండవ చిత్రం. (ఆయన దర్శకత్వం వహించిన మొదటి చిత్రం వదివగారి గాజులు) గోకుల్ పిక్చర్స్ వారు నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రంలో ఎన్. వరలక్ష్మి, ఎన్. వి. రంగారావు, చదలవాడ కుటుంబరావు, వర్మ మొదలగు వారు నటిస్తున్నారు. కవి: జంపన. సంగీత దర్శకుడు ఘంటసాల.

ప్రతిభా చిత్రం 'ఏది నిజం' ఇండోర్

మాటింగ్ వాదాపు పూర్తి కావచ్చింది. శ్రీ బాలచందర్ దర్శకత్వం వహించిన ఈ చిత్రం ఫిబ్రవరిలో విడుదల కావచ్చు.

మోడర్న్ థియేటర్స్ వారి గేవాళర్ చిత్రం 'అలీబాబా నలభైమంది దొంగలు' సంక్రాంతికి విడుదల కాబోతున్నది. దీన్ని వీరు తమిళంలో కూడా నిర్మించారు. తమిళ నటుడు ఎం. జి. రామలింగం, భానుమతి ఇందులో ప్రధాన భూమికలు నిర్వహించారు. దర్శకుడు టి. ఆర్. సుందరం మాటలు ఆరుద్ర. పాటలు కొన్ని శ్రీ. తోలేటి వెంకటరెడ్డి వ్రాశారు. మిగతావి ఆరుద్ర వ్రాశారు. సంగీతం దక్షిణామూర్తి.

రిపబ్లిక్ ప్రొడక్షన్స్ వారు 'బడివంతులు' అనే చిత్రం నిర్మించ నిశ్చయించారు. దర్శకత్వం, ఛాయాగ్రహణం కూడా శ్రీ వి. యస్. రంగా నిర్వహిస్తారు. కవి: 'అశ్రేయ' నాగయ్య, సి. ఎన్. ఆర్. అమర్ నాథ్, చలం, గుమ్మడి, డా॥ శివరామకృష్ణయ్య, రాజమంజులనను ఇప్పటికే బుక్ చేశారు. నిర్మాణం జనవరి 28 రిపబ్లిక్ దినోత్సవాల వేళ ప్రారంభించాలని నిర్మాతల సంకల్పం.

నాంపెన్లో చలన చిత్ర ప్రదర్శనం భారత చిత్రానికి ప్రథమ బహుమతి

కాంబోడియా రాజధాని నాంపెన్ లో ఇటీవల జరిగిన ఆంధ్రరాష్ట్రం దలనచిత్రోత్సవంలో భారతీయ చిత్రం 'దోబిహు జమీన్' కు, జపాన్ చిత్రం 'గట్ట ఆఫ్ హెలో' కు ప్రథమ బహుమతి లభించింది. ద్వితీయ బహుమతి, మండేకం పంపిన మరో చిత్రం బూట్ పాలిష్ కు లభించింది. డాక్యుమెంటరీ చిత్రాలలో భారతీయ చిత్రం 'సింఘ్ ఆఫ్ లెక్' కు బహుమతి లభించింది.

ఈ ప్రదర్శనలో ఆసియా కేరాలు అరు పాల్గొన్నారు.

గత సంవత్సరం తయారైన చిత్రాలలో ఉత్తమమైన వాటికి ఈ నెల 21 న రాష్ట్ర పతి డా॥ రాజేంద్రప్రసాద్ బహుమతులు ఇస్తారు. ఈ ఉత్తమ చిత్రాలు నిర్మించిన కేంద్రసంఘానికి బహిరంగవర్క్ శ్రీ ఆర్. ఆర్. దివాకర్ అభ్యుదయం.

స్వర్ణీయ అరుణ్ కుమార్

ముప్రసిద్ధ సంగీత దర్శకుడు అరుణ్ కుమార్ ఈ నెల రిక రేడియో, మ్యూజింగం వల మాతా తుగా మరణించారు. 1907 ప్రాంతాలలో ప్రేమాక్ గాయకుడుగా చలన చిత్రరంగంలో ప్రవేశించి మధుర గాయకుడుగా పేరొందాడు. బొంబాయి టాకీస్ చిత్రాలలో అరుణ్ కుమార్ గాయకుడుగానే కాక, నటుడుగా కూడా మున్నత లంఘనపడ్డారు. ఈయన సంగీతం సమకూర్చిన ఇటీవలి చిత్రాలలో పరిగేత ఒకటి. టీన్ భాయ్ అనే మరొక చిత్రం ఇంకా విడుదల కాలేదు.

అశోక్ కుమార్ కు ఈయన దక్షత బంధువు.

యునక్ యునక్ పాయల్ బాజే

కాంతారాం టెక్నికల్ చిత్రం 'యునక్ యునక్ పాయల్ బాజే' ని త్వరలోనే విదేశాలలో ప్రదర్శించడానికి యేర్పాట్లు. జరుగవచ్చు. చాలామంది విశేష దీప్తిబూటల్ల ఈ చిత్రం తీసుకువెళ్లాలని మోజాపడుతున్నారు. రాజ్ కమర్ కళామండితో ఈ విషయమై సంప్రతింపులు జరుపుతున్నారు. సింహళంలో విడుదలకు అప్పటి ఒక సంస్థ కాంతారాంకో ఒప్పందం వ్రాసుకుంది. ఈ చిత్రాన్ని ప్రాన్సులో ప్రదర్శించడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. వచ్చే సంవత్సరారంభంలో విడుదల కావచ్చు. ఇది ఇలావుండగా, భారత ప్రభుత్వం యాడుకాపిలు (16 మిలియన్ల) కొనాలనుకుంటున్నారు. కాంతారాంకో కేంద్ర విదేశాంగకాఖనిషయమై దర్శక జరుపుతున్నారు. విదేశాలలో భారతరాయబారి కార్యాలయాల ద్వారా అక్కడి పెద్దలకు ఈ చిత్రాన్ని ముసించాలని ప్రభుత్వం సంకల్పం.

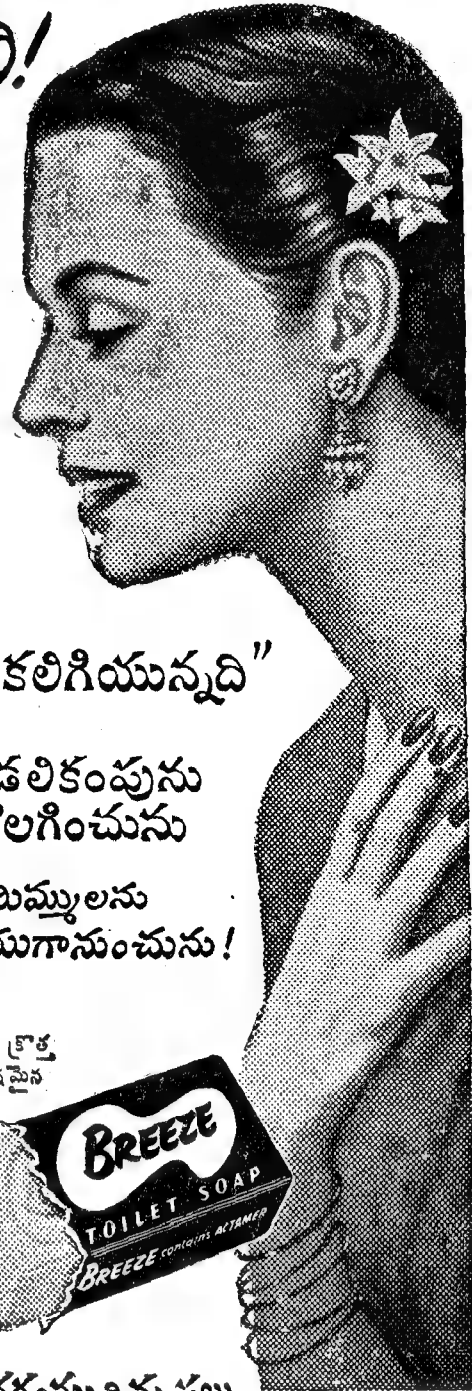
'మాయా మచ్చింద్ర' కన్నడంలో డబ్బింగ్

1946 లో ఫేమస్ 11 అండ్ స్టార్ కంబైన్స్ నిర్మించిన 'మాయా మచ్చింద్ర' తెలుగుచిత్రం కన్నడంలో డబ్ చేయబడింది. కన్నాంబ, గౌరీనాథ శాస్త్రి, ముక్కామల కృష్ణమూర్తి నటించిన ఈ చిత్రంలో, సుమారు ఆరువేల అక్షుగులు కూర్చోకొత్తగా తీసి, ఆంగ్లంలో హాస్యం చొప్పించారు. డిసెంబరు నెలలో ఇది విడుదల కాగలదు.

“సౌందర్యమునిచ్చు ఈ సబ్బు ప్రత్యేకమైనది.”
కొత్తది! సువాసనగలది!

బ్రీజ్

“ఇది ఎక్టమర్ ను కలిగియున్నది”

* చర్మంమీది
క్రీములను నిర్మూలించును

మీ చర్మమును
ఆరోగ్యముగానుంచును!

* ఒడలికంపును
తొలగించును

మిమ్ములను
శుభ్రముగానుంచును!

ఎక్టమర్ (బైక్టోనార్) మాన్ సేంట్ వారి అద్భుతమైన క్రొత్త
పేక్టెరియోస్టాట్, అనగా నెమ్మదైన చల్లని గుణముతోగూడిన శ్రేష్ఠమైన
క్రీమి విదర్శనక శక్తిని కలిగియున్న ఒక రసాయన పదార్థము.
అది చర్మ మధ్యలను మరియు అంటువ్యాప్తములను
నిర్మూలించును—మీ చర్మ వాయును సుందరముగాను,
ఆరోగ్యవంతముగాను మరియు శుభ్రముగాను ఉంచును.

8 అణాలు మాత్రమే

స్థానిక పన్నులు అదనము

బ్రీజ్-ఎక్టమర్ తో కూడిన సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

BZ. 1-X52 TL

ఇరాన్ నీక్ కంపెనీ, లిమిటెడ్; లండన్ వారి తరపున భారత దేశంలో తయారుచేయబడినది

ఆరో అధ్యాయం

సుకీల వెళ్ళిన నాలుగు రోజులకు అంతా భుజిసాగానే చేరారన్న ఒక ముక్క ఉన్న మూడుకామల కార్డు మాత్రం వచ్చింది రామమూర్తి దగ్గర నుంచి అంతే మళ్ళీ నెలరోజులపైనే అయింది కాని ఏ ఉత్తరమూ రాలేదు. ఉత్తరం రాకపోయి నందుకు రఘు పెద్దగా చింతించలేదు. కాని పిల్లలెలా ఉన్నారో అన్న ఆదుర్దా మాత్రం అతనిని పీడిస్తూ ఉంటోంది. ఆదుర్దాతో ఉత్తరం వ్రాసేటంతవరకూ వెళ్ళాను కాని వ్రాయలేదు. తను వ్రాస్తే అవతలవాళ్ళకు లోకువైపోతా? తనను లొంగదీయాలనే అవతలవాళ్ళు తన సుకీలనీ, పిల్లలనూ తీసుకు వెళ్ళారు. సుకీల తనమాట కొదవి వెళ్ళింది. ఎన్నాళ్ళనీ తనకు దూరంగా ఉంటుందో చూడాలి. ఈ పట్టుదలతో రఘు ఉత్తరం వ్రాయలేదు. నెలరోజుల నుంచి ఒంటరిగానే కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు హోటలు భోజనం ఆఫీసు, కృష్ణవొడ్డూ తప్పితే లైబ్రరీయే అతని వాసస్థానాలు. నిద్రకు మాత్రం ఇంటికి చేరుకొంటున్నాడు ఒక్క పీతారామయ్యగారితో తప్ప మరెవరితోనూ మాట్లాడడం లేదు. ఇప్పుడు తనకు పూర్తిగా ఇంటిగోడవ తప్పిపోయింది కాబట్టి కవిత్వ రచనకు ఎక్కువ సమయం వినియోగించి బియ్యం నమకున్నాడు కాని ఎంత ప్రయత్నం చేసినా కాగితంమీద కలం నడవలేదు. పట్టుదలతో పదిపంక్తులు వ్రాసినా అవి పది

సార్లు కొట్టి వేసి తిరగగ్రహాని చివరికి కాగితం చింపి పారవేస్తున్నాడు. ప్రవాహమే లేకపోతోంది ఇప్పుడు రచనలో. భావాల్లో మనస్సులో గజదిబ్బగా ఉంటున్నాయి వాటిని మాటల్లో వ్యక్తీకరిద్దామంటే మాటలు లొంగడంలేదు. విప్లవం, సంఘర్షణ, ఉష్ణ రక్తం మొదలయిన మాటలు తలచినా వాటి వెనకాల ఉడుకు బయలుదేరడం లేదు కమలతో తిరిగి మాట్లాడితే జడత్వం పోతుంటేమో. కాని కమలను కలుసుకోవడమేలా? నెలరోజుల పైనుంచి కమల తనకేనే చూడలేదు ఒక వేళ ఇద్దరూ దగ్గరకురావడం తలపిస్తే ఆమె మొగం ఇంకొక ప్రక్క తిప్పుకొని వెళ్ళిపోతోంది. పాపం, ఆనాడు తన ఇంటినద్ద జరిగిన అవమానానికి ఎంతగా బాధపడిందో. తను ప్రవర్తనలో దురుద్దేశ మేమీ లేకపోయినా తాము దూరంగా ఉండవలసి వస్తోంది—సంఘానికి వెరచి. లేనిది అనుమానించింది సంఘం. అటువంటి సంఘంపట్ల తా నెందుకు గౌరవం చూపాలి? తనుబాగు అక్కలేని సంఘం బాగు తనకు మాత్రం ఎందుకు కావాలి? సంఘానికి బుద్ధి చెప్పాలంటే సంఘం అనుమానించినది గృహవరచడమే. సంఘాన్ని ధిక్కరించాలనే తల పతనికి అనేకమార్లు రాసాగింది. కమలకుకూడా ఇదేవిధమైన ఆలోచనలు వస్తున్నాయేమో! తనలాగే బాధపడుతోంటేమో. ఆఫీసులో ఉన్నప్పుడు కమలకేనే చూడసాగాడు, కాని కమల అతనికేనే చూడడం లేదు.

ఈవిధంగా చూడడంతో అతనిదృష్టి అనుకోకుండానే అనేక పర్యాయాలు ఆమె శరీరంమీద ఆగజొచ్చింది. ఒక్కొక్కప్పుడు స్వయంగా గ్రహించి రఘుయే ఆశ్చర్యపోతున్నాడు. దృష్టిని మరలించుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు కాని ఆమె ప్రతిఃపరికాం, శరీరపు ప్రతివంశూ అతని కళ్ళల్లో ధైర్యరానివిధంగా ముదిరిపబడుతున్నాయి. కమల సౌందర్యవతి అనే

విషయం వదలలేదు సుకీలకు రాజొచ్చింది కంటికి దూరమైన సుకీల సౌందర్యంకన్న కళ్ళముందున్న కమల అందమే అధికమనిపిస్తోంది. వివేకం తలెత్తినప్పుడల్లా “ధ ధ ౧౦౦ పాడు ఆలోచనలు” అని మనస్సుకు కళ్ళం దిగించి పట్టేవాడు. కాని స్వేచ్ఛ మరగిన గుర్రం రౌతుమకూడా లాగుమోసాగింది కొదమకున్నా కమలను గురించి కూడని ఆలోచనలన్నీ కలుగుతున్నాయి. తనలో ఏమో గెండుకేపులు ఘర్షణపడుతున్నాయనిపిస్తోంది. ఒకటి నీతి, అనినీతి అనేకే ఆలోచించడు. దానికి కావలసిన దల్లా కామత్వమే. కావలసినది లభించడమే. అది ఎలా లభించినా సరే. లభించాలి అంటే! కాని జంటనే రెండోకత్తి అద్దు వతుతోంది. “ఆ గు, ఆ గు నీ యిద్దం వచ్చినట్లు చేయడానికి చిలులేదు. ఇతర మానవులున్నారూ వారూ నీలాగే ప్రవర్తిస్తే సంఘం విఫలమౌతుంది? బాగ్రత్రగా ఉండు. అలాగి ఉండు. సంఘం కోపానికి గురికాకు” అంటోంది ధర్మప్రవక్తలా. తనలోనే గెండు విరుద్ధశక్తు లెలా ఉంటున్నాయి? తన మనస్సే గెండు భాగాలుగా విడిపోయిందా? తనలోనే గెండు వ్యక్తిత్వాలు ఇమిడిఉన్నాయా? తన అసలూ వ్యక్తిత్వమేమిటి? ఈ ఆంతరంగిక సంఘర్షణ అతనిని పీల్చి పీల్చిచేసివేస్తోంది.

కాని తన మనస్సులోనేనా ఈ సంఘర్షణ? ఇంకెవరికీ ఉండదా? తనకేనా అందమైన యువతిని చూస్తే ఇటువంటి ఆలోచనలు కలిగేది? మరెవరికీ కలగదా? ఏమో

96" X 54"
కాస్మిక్ శాలువ

ధర రు. 2-8-0

జంటనే వ్రాయండి

GENERAL SUPPLY CO.,

(A P M) P. B. 1360, Delhi

హాజీరి సలహాగూడు పండ్లపాదీయాల
అగత్యమైన కుటుంబ బాధలముద్ర
కాస్మిక్ కర్రజ్జ్ హోటల్... నూ 9-6-0
కర్రజ్జ్ గోడవ మాత్రం... ౦-8-0
బాలక్స్ ఎరవనమగుతు మాత్రం... 0-6-0
మామందుల పూర్ణ బావికాకు వ్యయము
పూర్ణ బావికా, బండల వీధి, మద్రాసు 1 విజయవాడ.

నీలా రేఖలతో అందరూ పెద్దమనుషుల
లాగే కనిపిస్తారు. చాలా మర్యాదవస్తులు
గానే కనిపిస్తారు. వాళ్ళకి ఉండవచ్చు ఈ
మనస్సుభంగం. వారికి పట్టవచ్చు యీ
అలోచనలు. కాని వారి మనసులోని గట్టు
పట్టాచేయడానికి ఎవరు తొంగిచూస్తారు?
అందువల్ల నై నడతలపట్టి వాళ్ళు మంచి
వాళ్ళగానే పెద్ద మనుషులుగానే చలామణీ
అవుతారు. దొంగలను తిట్టతారు కాని
ఎవరూ మామరు, ఎవరూ ఆక్షేపించరని
తెలిస్తే దొంగతనాని కొడుకడని పెద్ద మనుషు
లెంతమంది ఉంటారు? దొంగతనం అంటే
కాత్రితలే కన్నులు వేయడమూ, కేబులు
కొట్టి వేయడమూ, పెట్టెలు వాటించి వేయ
డమూ, గొలుసులు కత్తిరించి వేయడమూ
నేనా? తనది కానిది పూరిక పులకనా
కన్నురీ వడకడం కూడా దొంగతనంగానే
భావించాలి. ఈ దొంగతనానికి మామూ
లుగా నిర్వచించబడే దొంగతనానికి లేదా
ప్రమాణంలో మాత్రమే. దొంగతనానికి ఈ
కొత్త నిర్వచనం ఇచ్చినవాడు పెద్ద మను
షులు చాలామంది ఎప్పుడో అప్పుడు దొం
గలుగానే లేలుతారు. ఎవరూ మాడనిచోట
డబ్బుదొరికి లే పోలీసునికి పట్టుకున్నా ఇచ్చేవా

రందరుంటారు? కనకమీద కొట్టి వేయ
బతుకీ పాంపులుంటే ఉ క యోగించనివా
రందరుంటారు? ప్రభుత్వపు వస్తువులు
కాని, ప్రజా సంస్థల సామూహిక వస్తువులూ
కాని 'మీ' రావడా వేసుకోవచ్చునని
తొన్నే సాంతానికి వాడని వా రంతమంది?
అంచాలూ, మామూళ్ళూ మొదలైనవి దొంగ
తనానికి దగ్గర మట్టాలు కావు? కాని అది
దృష్టిలోకొచ్చే కాళ్ళి దొంగతనాల క్రిం
దకు రావు. అది చేసేవారు కూడా దొంగ
లనిపించుకొరు. అవును బయట వదిలేనే
దొంగ, బయట వడనివాడు పెద్ద మనిషే.
అలాగే లోకల కామకవృతంతో భూరిల్లు
కున్నా, అతి భయంకరమైన ఆలోచనలు
వేధిస్తున్నా అది కార్య రూపేణా బయట
పడకపోతే మంచి వాళ్ళగానే కనిపించ
వచ్చు. లోకల ఆలోచనలు బయట వడ
కుండా చేసేది, మంచి వాళ్ళను మంచి
గానే ఉంచేదేమిటి? సంఘధయం—తెలి
సిన వారికైతే సాంఘిక బాధ్యత. అవును
సంఘ ధయమే రోజువారే నీతి, అదీనీతి అనే
భేదమే సమస్య పోతుంది. కల్లోలం చెలరేగు
తుంది. మానవ జీవితమే దుస్తర మవుతుంది.
అనలు నీతిఅంటే ఏమిటి? సంఘం కాగు

కానరావుకొట్టకాల్సింది. అందుకే ఆయన
సంఘాలనుబట్టి నీతి నియమాలుకూడా ఉం
టాయి. ఒక సంఘంలో భర్త నలుగురుభార్య
లనుకలిగిఉన్నారప్పుకొకపోవచ్చు. మరొక
సంఘంలో ఒక భార్యకుమించి ఆలోచిస్తే
పాపం. ఆయాకాలాలనుబట్టికూడా నీతి
నియమాలు మారుతూ ఉంటాయి. ఆయా
కాలంలో ఆయాసంఘాలలో వరసితులు
భిన్నంగా ఉంటాయి. ఆ వరసితుల కను
గుణంగా నీతి నియమాలలోకూడా భేదం
ఉంటుంది. ఒకకాలంలో న్యాయమైన
మామూళ్ళూ వరగించబడేది ఇంకొక
కాలంలో అదుపులో పెట్టబడవలసిన అధి
కారంక్రింద భావించబడవచ్చు. ఒకకాలపు
సంఘంలో వ్యక్తి యొక రీతి ఆమలైననా
సంపాదించుకోవచ్చు, అది తన యిచ్చవచ్చి
నట్లు వినియోగించుకోవచ్చు. మరొకకాలపు
సంఘంలో అలా సంపాదించుకోదానికి,
భియ్యపెట్టడానికి కూడా స్వేచ్ఛ పరిమితిం
చేయబడవచ్చు. సంఘం ఒకటే గాని
కాలాన్ని బట్టి పరిస్థితుల్నిబట్టి మారుతూ
ఉంటుంది. ఆమార్పుల కనుగుణంగా నీతి
నియమాలు కూడా మారుతూ వుండాలి.
ఒక్కొక్కప్పుడు నీతి నియమాలు సంఘ
పురోగతిలోబాటు కాలు కడపలేకపోవచ్చు.
అప్పుడే సంఘర్షణ బయలుదేరుతుంది. చివ
|| పురోగతి ఎలాగైనా తప్పదు. కాని
ఈలోగా కొందరు బాధపడవలసివుంటుంది.
అందుకని సంఘాన్ని దూషించడం తగ్గదు.
మామవు దెప్పడూ సంఘంనుంచి వేరు
కాలేదు. సంఘంలో భాగ స్వామి గా
ఉంటూనే మంచిమార్పుకోసం ప్రయత్న మ్నా
ఉండాలి. ఇలా ఆలోచించేటప్పుటికి రక్షణ
తన స్థితినికూడా బలుగులో చూడగలిగాడు.
తన నడతలో ఇంతవరకూ నిజంగా నిందార్హ
మైనదేమీ లేకపోయినా పాత భావాలతో
పాత నియమాల కలవాటువడిన లోకులు తన
నడుమనిస్తున్నారు. దోషి గా యెంచుతు
న్నారు. పాడులోకులు! ఈలోకులవల్లకొరవం
తనకు సంఘంవల్ల బాధ్యతలనుకూడా మరచి
పోయేటట్లు చేస్తోంది. ఆ కొరవంలో తన
కేటువంటి ఆలోచనలు కలుగుతున్నాయి!
ఎటువంటివనలు చేయాలనిపిస్తోంది! ఇదే
ఆలోచనలు ప్రతివాడికీ కలిగి ప్రతివాడూ
అతి ఆతరణలో పెట్టే కామూత్రం సహించ
గలవా! అందరూ ఎలా వడుమకోసాలని
అభిమన్నులో కామూత్రం అలా నడుమ
కోవడూ. ద్వేషంతో దృష్టి కోల్పోయి
దుర్మార్గాన వడమడదు. సంఘంవల్ల తన
భాధ్యతలు గుర్తించాలి. తనమట్టుకు కాను
ఇతరు లెన్న నుకున్నా నిరాక్షేపణీయమైన
నడక నడచుకోవాలి. తనూ మంచివాడుగానే
మెలుగాలి. కనుల ముదిరి. అమెను గురించి

రావల్ గాన్

స్టాకోజు, మంచి పాలు,
దక్కెర ఏటిలో తయారై,
వేలితో తాళబడక, యంత్రం
తో ప్యాకింగ్ కాబడినది.
"రావల్ గాన్" మిఠ
యాలూ, టాఫీలూ గత వది
నంనర్తరములుగా ప్రసిద్ధి
చెందినది.

ఉత్తర మహానగరం కేంద్రంగా కోనం ప్రాంతం.
నెమిశుంద్ పారన్ మల్ ఓ కో.,
1985-86, కై నియమ నాయక్ ఏఫీ, మద్రాసు-3.

తనకు తలపోయగూడదు. తన తన గుళి అనే తలచుకొనాలి. కనులకు దూరంగా ఉండాలి అని నిశ్చయించి కచ్చాడు రఘు. దూరంగానే ఉండిపోతున్నాడు. కనుల పైపు చూడడమే మునివేకాదు. గుళిలమీదనే పోనియింపాగాడు తన ఆలోచనలు. క్రమముగా గుళిలూపమే స్వప్నం కాజొచ్చింది మనఃఫలకంమీద. గుళిల ఆచూకీలు తూతులూ, ఆసిగ్గుచేష్టలూ, ఆమె నుండర వదనం, జారి కన్నీళ్ళు అన్నీ స్మరించుకున్నాడు. గుళిలపట్ల ఆభిమానం పొంగి రాసాగింది. కొవం తగ్గిపోయింది. పాపం ఇరి గుళిని మెల్లగా దారిలో పెట్టాలి అన్న భావం కలుగజొచ్చిందతనికి. బ్రతికిపోయాననుకున్నాడు రఘు. ప్రమాదం నుంచి బయటపడ్డా ననుకున్నాడు. దుష్టశక్తులను గెలిచివేసాననుకున్నాడు. కాని ఆ గెలుపులో తూర్తిదైర్యం లేదు. ఎప్పుడు తిరుగుబాటు చేస్తాయో ఆ పాళికి కళ్ళు. వాటి కంతబలం ఎక్కడనుంచి వస్తుందో ఆకృర్యం కలిగిస్తుంది. వాటికి అవకాశం లభించకుండా చూసుకోవాలి. నిరంతరం జాగరూకత వహించాలి. ఈ జాగరూకతే తనరక్ష అని తనను తాను ఎంతో కట్టుబాటులో పెట్టుకున్నాడు రఘు. ఈ సంఘర్షణసమయంలో నీతి నియమాలమీద బయలుదేరిన జిజ్ఞాస వేదాంతంపై సాగింది. వేదాంత పుస్తకాలు చదవాలన్న కుతూహలం బయలుదేరింది. అంగంలాగి, అంధ్రంలాగి తత్త్వ శాస్త్ర గ్రంథాలు తెచ్చి చదువునున్నాడు. ఇదివరకు తత్త్వశాస్త్రమంటే హేళనగా చూసేవాడు. పనిలేనివారి పిచ్చి ఆలోచనలనుకునేవాడు. ఇప్పుడీ పుస్తకాలు చదవడం మొదలు పెట్టిన తరువాత ఈ తత్త్వవిచారంలో కూడా ఆసక్తిజనకమైనది చాలా వుంటుందని తెలిసింది. అందుకే అయిత్తుంటుంది అనాదిగా ఎందరెందరో మహాకథావుల నింతగా ఆకర్షించ గలిగిం దీశాస్త్రం. తత్త్వ విచారానికి చెల్లెలయిన తర్కశాస్త్రంకూడా అధ్యయనం చేశాడు రఘు. స్వయంగా తత్త్వవిచారం కూడా చేయసాగాడు. ఈ ప్రపంచమేమిటి, దృగ్గో

చరమైనదెలా సత్యమేనా, మనస్సేమిటి, ఇది ఎలా ఏర్పడింది, మనస్సుకూ పదార్థాని సంబంధమేమిటి, అసలు బాహ్యజగత్తు అనేది ఉందా, అంతా మాయేనా, అసలు తానెవరు, తన కార్య అనేది ఉందా, ఉంటే ఎక్కడనుంచి వచ్చింది, ఎక్కడకు పోతుంది మొదలైన అంతులేని అగాధ విషయాలో పడిపోయి కొట్టుకుంటున్నాడు. తీవ్ర తర్కం చేసుకుంటున్నాడు. ఈ తర్కపు వేడిగాడుతున్న గురువార కవితా వృత్తిం వాడిపోయి ఎండిపోయింది. కవి వేదాంతి అయిపోయాడు.

కాని వేదాంతికూడా నీసలైన వేదాంతి కాదని త్వరలోనే తేలిపోయింది. ఎక్కటి లాగే వేళ కూడా రఘు కృష్ణ ఒడ్డుకు పోయాడు. వాతవరణం అంతా బాగా ఉంది. చల్లనిగాలి వీస్తోంది. నదిలో ఎవరో కొందరు ఈడుతున్నారు. దూరాన చాకళ్ళ వినువులేని పాట వినివీస్తోంది. నూర్యకాంతిలో బంగారు కళటాలుగా మారి పోయి ధగధగా మెరుస్తూ తేలిపోతున్న చిన్న మేఘాలూ, నీడ లెగబాకుతున్న నిస్తబ్ధ గిరులూ, క్రింద జలజలా ప్రవహించిపోయే కృష్ణమృ. ఎంత చక్కని దృశ్యం! అదే దృశ్యం చూసి ఇదివరకు అతడు ఆనందంలో మునిగిపోయే వాడు. సుంద్ర కమ్మని శోరికలతో, తీయని బాళ్లతో నిండిపోయేది. కవిత వెలువై బయలుపడలేది. కాని ఇప్పుడారఘు వేదాంతి. కొత్తదనం పోని వేదాంతి. ప్రతి వస్తువు ప్రతి విషయమూ తత్త్వ విచారాన్ని చేత కొత్తదనమిది. ఇదివరకు కవి తన కారణమైన దృశ్యమే ఇప్పుడు కొత్త భావాలను కలుగజేస్తోంది. ఈ కొందా, ఈ నదీ, ఈ ఆకాశం, ఈ మేఘాలు ఇవి అన్నీ ఏమిటి? ఇవి అన్నీ ఒక నుండర దృశ్యంగా కనిపిస్తున్నాయి కాని ఈ సౌందర్యమేమిటి? సౌందర్య మా వస్తువులలో ఉందా, తనలో ఉందా. ఆ కొండకి, ఆ నదికి, ఆ కాశానికి తాను ఒక నుండర దృశ్యం కలుగజేస్తున్నామని కాని, తనలో ఒక సౌందర్యమిందని కాని తెలుసుకొనే అది అనంతభావ్యం. పోనీ ఈ నుండర దృశ్యాన్ని చూసే ప్రతి వీరికీ ఇది నుండరదృశ్యంగా గోచరిస్తుందా. వర్షం విడవ వచ్చిన మేస్తున్న వస్తువుల సౌందర్యం తెలుస్తుందా. వియో పథంలో విహరించే విహంగాల సౌందర్యం పోధ వదుతుందా. అదీ అనంతభావ్యమే. ఈ సౌందర్యం మానవుడికే తెలుస్తుంది. అంటే సౌందర్యమనేది మానవ మనో జనితమే. గ్రుడ్డివాడికి సౌందర్యమే లేదు. తన కందంగా కనిపించేదానిని ఇంకొక డెలక్షన్ చేయవచ్చు. ఒకడికి తోచిన సౌందర్యం ఇంకొకడికి కనిపించకనే పోవచ్చు. ఒకడిని పార

ట్రైలి ఫోన్ గణగణమంది. ఏడేళ్ళ కుర్రాడు తీసి 'హలో' అన్నాడు.
 "మీ నాన్న ఉన్నారా?"
 "లేరండీ."
 "అమ్మగారు?"
 "లేరండీ"
 "మీ అక్క అన్న ఎవరూ లేరా ఇంట్లో?"
 "నేను, మా బామ్మ, మా కుక్కపిల్ల ఉన్నామండీ. బామ్మకి చెముడు. కుక్కపిల్ల కేమీ మాటలు రావు."

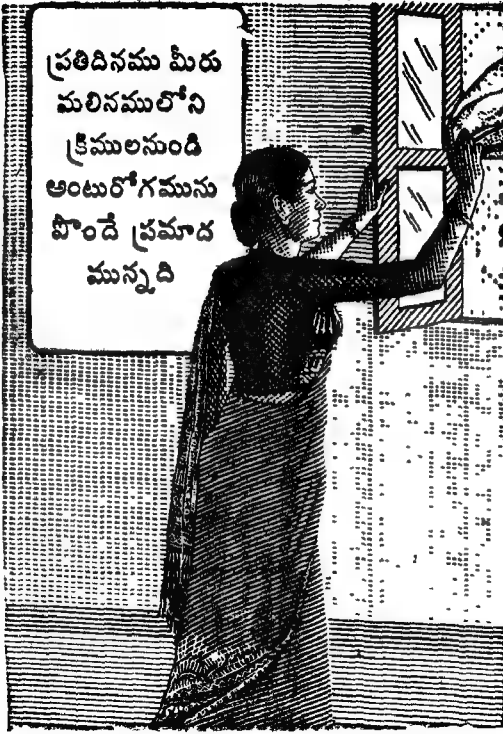
వశ్యంలో వడవేసిన సంగీతం ఇంకొకడికి కర్ణ కళారంగా ఉండవచ్చు. ఒకడిని నోయారించే వస్తువు ఇంకొకడికి వికారం కలిగించవచ్చు. దుచి, సౌందర్యం, మాధుర్యం మొదలైన భావాలన్నీ కూడా మానవుని మనసులోని కే. మానవుడే వస్తువులలో సౌందర్యం మొదలైన భావాలలో పిస్తాడు కాని నిజంగా మానవుని మనస్సును వాటి సౌందర్యం మొదలైన భావాల కస్తిత్యమే లేదు. మరి వస్తువులో? బాహ్య జగత్తుగా కనిపించే వస్తు సమదాయం కూడా మానవుని మనస్సుమీద ఆధారపడి ఉన్నదేనా. కావచ్చు. లేకపోతే భ్రమ అనేదేలా జనిస్తుంది. తాడు పాముగా ఎందుకు కనిపిస్తుంది? నీటిలో సంగం మునిగిన పుల్ల వంగిన ట్టు కనిపిస్తున్నే. కూనయైన ఆకాశం నీలవరణంలా కనిపిస్తుండే నీలంగా కనిపించే నదీజలం చేతిలోకి తీసుకుంటే నిర్మలంగా స్వచ్ఛంగా కనిపిస్తుండే. కారణమేమిటి? దీనికి కారణం ఏదీని గూర్చిన జ్ఞానం మన ఇంద్రియాలపై ఆధారపడి ఉండడమేకదా. మనకు కొండ కొండగానే మనస్సు ముందుకు రాదుకదా, కొండ యొక్క ప్రతి వింబమే మనస్సు ముందుకు వచ్చేది. ఆ ప్రతిబింబానికి అసలు వస్తువుకే సరియైన సంబంధమే ఉందని నిర్ధారించడమే? ప్రతిబింబమైనా కొన్ని సందేహాలగానే మనస్సు ముందుకువస్తుంది. మనస్సు సందేహాలకు అర్థం కూర్చుకుంటుంది అందిన సమాచారాన్ని బట్టి భిన్నమైన అర్థం కూర్చుకోవడంకూడా సంభవిస్తూ ఉంటుంది. అదే భ్రమ. తాడు పాముగాకనిపించడం, నీళ్ళలో

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది. మేహము నిక్షాక, విష్ణుత్తువ మొదలగు వాటిని హరించి బలమును రక్షిస్తున్నదికలిగియును. 20కు॥ దమ్మిరు.8-4 పోడ్డేజి అ. 15.

ఎ.సి.సి. అండ్ కో, "అయుర్వేదసమాజం" తెరిదేసి నెల్లూరు జిల్లా

లైఫ్ బాయ్ సబ్బు

ప్రతిదిన మలినములోని క్రిముల
నుండి మిమ్ములను కాపాడును

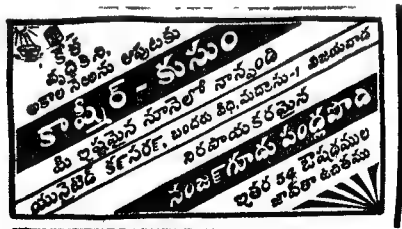
ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

L. 254-X52 TL

మునిగిన కర్ర వంగినట్లు కనబడడం. కాని మనస్సు వేరే ఆధారాలనుబట్టి భ్రమను తెలుసుకొని సరియైనజ్ఞానం పొందుతుంది. అంటే వస్తుజ్ఞానం మనస్సు మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మనస్సు లేకపోతే ఇంద్రియాలెంతవనిచేసినా ప్రయోజనం లేదు. బాహ్య జగత్తున్నా లేకపోయినా ఒకటే అవుతుంది. మరి పదార్థానికి పూర్తిగా భిన్నంగావుండే మనస్సుకు పదార్థజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది? పదార్థంకూడా చివరికి మనోమయమే అయి ఉండాలి. లేకపోతే మన మనస్సుకు పదార్థానికి సంబంధం కలగడానికి ఆవకాశమే లేదు. అవును సూక్ష్మంగా ఆలోచిస్తే ఘన పదార్థంకూడా ఘనపదార్థంగా ఉండదు. గాలి అయిపోతుంది ఎదురుగా జడంగా స్థిరంగా కనిపించే కొంతకూడా పరమాణు నిర్మితమని, పరమాణువులంటే కొంత అవకాశంలో తిరిగి ప్రోటానులూ, న్యూట్రానుల చలనం మాత్రమేననీ, యీ ప్రోటానులూ, న్యూట్రానులూ శక్తిస్వరూపాలని తెలియవస్తుంది. నూడి మొన మీద కలి సమాప్తాంశంకూడా ఉండనిపరమాణువులో ప్రపంచాన్ని బ్రహ్మ చేయగల ఆహ్లాద మైన శక్తి ఇమిడివుందంటే పదార్థం ఇకపదార్థంగా ఎలా మిగలగలదు? చివరికి జగత్తులో మిగిలేది ఒక శక్తిమాత్రమే అనితేలుకోండి. మనస్సుకూడా శక్తిలో అంతర్భాగమే అయివుండాలి, అందువల్లే మనస్సుకు బాహ్యజగత్తుజ్ఞానం కలుగుతోంది. బాహ్య జగత్తు అనబడేదానిలో ఇంద్రియ గోచరమయ్యేది నిజమైన స్వరూపంకాదనీ ఒకే అంతర్నిహితమైన శక్తియొక్క మాయా స్వరూపమాత్రమేననీ, అది అనిగంగా కనిపించడానికి మనస్సే కారణమని తువిధంగా తనమనస్సుకే ప్రాధాన్య మివ్వకుంటూ బాహ్యజగత్తు అస్తిత్వానికి తన మనస్సిచ్చే ప్రమాణంతప్ప మరొక ప్రత్యక్షప్రమాణం లేదనీ ఆలోచించుకుంటూ పోతున్నాడు రఘు. ఈతర్క చలితంగా రఘు కీజగత్తులో సత్యమైనవిగా నిలచినవి తన మనస్సులోని భావాలుమాత్రమే అయ్యాయి.

కాని తన అస్తిత్వాన్ని కించించినందుకు బాహ్యజగత్తు కోపఫలించి అన్నట్లుగా

తూర్పున ఆకాశంలో చిన్న నల్లని మేఘం లేవసాగింది. తన భావజగత్తులోనే మునిగి పోయివున్న రఘు దానిని గమనించేడు. చాకళ్ళు చూశాడు. కంకారుగా బట్టలన్నీ ప్రోవచేసుకొని మూటలుగాకట్టి పట్టుకు పోతున్నారు. నదిలో పోతున్న పడవల వాళ్ళు త్వరగా పడవలను ఒడ్డుకు చేర్చి స్తంభాలకట్టి పోతున్నారు. తుణులో చిన్ని మేఘం కాలరూపం ధరించి ఆకాశాన్నంతా ఆవరించివేసింది. కారుచీకటి కమ్మివేసింది. పెనుగాలి వీచసాగింది. ఇసుకదుమారంలేచి కళ్ళు మూసి వేస్తోంది. వేదాంత రఘు లేవకతప్పిందికాదు. పెనుగాలిని పిలువాయువుగా కాలమేఘాన్ని చిన్ని మేఘంగా ఊహించుకొని మార్చిలేక పోయాడు. ఇసుకదుమారానికి లేచి తూలుతూ వొడ్డు వైపుకు నడవసాగాడు. దారి కనబడడం లేదు. ఎలాగో పూరిలోకి ప్రవేశించాడు. శోడ్డుమీద ఏబండికించేసా పడిపోతానేమోనని భయపడసాగాడు. (బండి కస్తీతయ్యి ఉందా? బండి మిగ్గికాదా?) మెల్లగా పేపుమంటుమీదకు చేరుకున్నాడు. ఇక ఘరవాలేదనుకుంటూ ముందుకు నడవసాగాడు. ఈ గాలికి మేఘం చెదిరిపోతుందనుకున్నాడు. కాని మేఘం మరింత భీకరాకృతి దాల్చింది. చెట్లు మూలుతూ భయంకరంగా తలలూపుతూ కంపించిపోతున్నాయి. జనం ఇల్లలోలో, కొట్లలోలో దూరుతున్నారు. వస్తం వచ్చేటట్లుంది. రఘు పరుగెత్తి ఉండు మొదలుపెట్టాడు. ఇంతలో ఏదీ దీపాలు కూడా ఆరిపోయాయి తా నెటుపోతున్నాడో కూడా తెలియడంలేదు రఘుకి. ఎదురువచ్చే జనంతో ఢీకొంటూ పోతున్నాడు. మెరుపులు మెరుస్తున్నాయి. ఒకటుణం వేయి విద్యుద్దీపాలు వెలిగిపట్టే దారి తెలిసి అంతలో అంగకారం అలముకు పోతోంది. ఢెళ్ళ ఢెళ్ళారావం చేస్తూ మేఘాలు యుద్ధ సన్నద్ధమవుతున్నాయి. వర్షం దిగడం మొదలుపెట్టింది. తుణులోనే కుంభివృషిగా మారిపోయింది. రఘు కంకారుగా పరుగెత్తి ఒక చెట్టుక్రిందకు చేరాడు మరొక వృక్షికూడా చెట్టుక్రిందకే చేరినట్లనిపించింది రఘుకు. కాని చీకటి చూడనియలేదు. వర్షం ధారాపాతంగా కురుస్తోంది. ఎక్కడో ఏవో కూలిపోతున్నట్లు అనిపించి గుండె దడదడలాడిపోతోంది వర్షంహోరు తిప్పు మరొక శిబ్బమే వినరావడంలేదు. మృగ కల్లమిగుల్లు గొలిపే మెగుపాకట్టి వచ్చింది. రఘు ప్రక్కకి తిరిగి రెండో వృక్షికినే చూశాడు. ఎందుకీ కమల! ఉల్కాపాతం రఘు.

“ఏ వండీ మున్న మీరు ఎరువు తీసుకున్న గొడుగు ఇస్తారా?”

“అయ్యో. అర్జెంటుగా కావాలా? నిన్ననే మా పొరుగుంటాయనకి ఎరు విచ్చానే.”

“అబ్బే, నాకేం అర్జెంటు లేదండీ. ఆ గొడుగు మా ఎదురిటాయనిది. ఆయన కావాలంటున్నాడు.”

కమలా చూసింది. వెంటనే చీకటి. ధనధనా మంటా ఉరుముతో భూమి బ్రద్యలైనట్టుంది. ఎక్కడో పిడుగు పడిఉండాలి. రఘుకు గుండె అదిరిపోయింది. కమల ఎలా ఉండోపాపం. కమలాజేపీ అని గట్టిగా అరిచాడు. కమలకు వినబడిఉండదు. అయినా కమల అతనికి కొద్దిగా దగ్గరగా జరిగింది. రఘు కూడా దగ్గరకు జరిగాడు. ప్రకృతిప్రతాపం ముందు అల్పశ్రేణు లాకరి ఆసరా ఒకరుకోరు కోవలసివచ్చింది. రఘు పూర్తిగా తడిసిపోయాడు. చెట్లమీద ఆశ్రయమియ్యడం లేదు. దానికి ప్రాణాపాయం వచ్చిపడినప్పుడు అది మరొకరి కేమృశ్రయమియ్యగలదు? మళ్ళీ మెరుపు. వెలుతురుల్లో చూశాడు రఘు. కమల కూడా పూర్తిగా తడిసిపోయింది. చెట్లు ఊగిసలాడుతోంది. అక్కడ ఉండడమే ప్రమాదమనిపిస్తోంది. మళ్ళీ ఉరుము. ఉరుము శబ్దం ఆగిపోగానే రఘు గట్టిగా అరిచాడు వర్షంహోరు వైన కమలకు వినిపించేటట్లుగా: “కమలాజేపీ, మన మెలాగైనా తడిసిపోతున్నాం. ఇక్కడ ఈ చెట్టుక్రింద ప్రమాదంగాఉంది. ఎప్పటికాగుతుందో వర్షం. మనం ముందు నడిస్తేనే మంచి దేమో, మిమ్మల్ని మీయింటిదగ్గర దిగి తెల్లను వస్తారా” అని కమల కాకేక వినిపించి ఉంటుంది. మరుటుణం మెరుపు వెలుతురులో ముందు కడుగుచేశాడు రఘు కమల కూడా ముందు కడుగువేసింది గుండె లనియలేనే ఢెళ్ళ ఢెళ్ళారావం వర్షం వనిపిని వెనక్కి పడవేసేంత జోరుగాఉంది. రఘు కమలనైపు చేయి చాచాడు. కమల చేయి అందుకుంది. ఒకరి ఆసరా ఒకరు తీసుకొని ముంగుళు నడిచి రిద్దరూ. కమల చేయి వదిలివేసి నడచిపోయింది. మెరుపు వెలు

తుకులో దారి చూసుకుంటున్నాడు. ఉరుము చివ్వళ్ళ కాగిపోతున్నాయి. ఇప్పుడు రఘు మనస్సులోనే ఒక మూల చిన్ని మేఘం లేస్తోంది. రఘు అది గమనించనే లేదు. కాని అది తుణులు మనస్సంతా ఆవరించివేసింది. మెరుపు వెలుగులో కమలను చూశాడు. కమల పూర్తిగా తడిసిపోయింది. బట్టలామె ఒంటికి అంటుకుపోయాయి. ఆమె ఆకారంలోని ప్రతి వంతు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. మళ్ళీ వెంటనే చీకటిలో అంతర్ధానమైపోతోంది. కమల ఎంత అందంగా ఉంది ఆనుకున్నాడు రఘు ఒక తుణు. లోని పాశ్చాత్య కళలు తుణేక విజయ విశే గంతులు వేశాయి. కాని వేదాంతి వెంటనే లేచాడు. ఈ సౌందర్య మేమిటి? ఉత్రి కల్పన. వెలుతురులో ఉన్నట్టనిపిస్తుంది. చీకటిలో మాయమైపోతుంది. ఇదీ కేవలం మనస్సు సృష్టించుకున్న ఒక భ్రమ అన్నాడు. కాని తన ప్రక్క సజీవమైన సౌందర్యం, పొంగే వదుచు రక్తంతో నిండిన శరీరం ఉందని - రఘు మనస్సు కొదవ్వా, అతని శరీరం మాత్రం తెలుసుకుంటోంది. కమల సౌందర్యం ముక్కుటికీ నిజమనిపించింది. చీకటిలో కూడా కళ్ళముందాడుతోం దాసౌందర్యం. రఘు వనస్సులో తుఫాను పూర్తిగా విజృంభించింది. పాశ్చాత్య కళలు భయంకర సృత్యం చేస్తున్నాయి. మరల ఒక మెరుపు, మెరుపు వెంటనే ఉరుము. రఘు పాదాలక్రింద భూమి తల్లడిలిపోతోంది ప్రకృతి ప్రతాపం ముంగు. రఘు మళ్ళీ చేయిచాపాడు. కమల అందుకుంది రఘు మనస్సులోని కళలు అకలితో అరిచాయి. ఉరుము తగ్గగానే చేయి వదిలివేసింది కమల. మరికొంత సేపటికి మరొక మెరుపు. కమల ఇట్లు - నలభై గజాలలో కనిపించింది. కమల హృదయం తెరచివడింది. ముడుచుకుపోయిన మొగం

విప్పారింది. కాని రఘు మనస్సులోని పాశ్చాత్య కళ తీవ్రమైన ఆకాంక్షగా. ఆకాయం అందుకోవోమాండగా ఆటంకం. రోషంతో, బాధతో భూమిపై పడింది. రఘు ఒక్కసారిగా కమలను పట్టుకున్నాడు. కమల కొయ్యవారిపోయింది. రఘు గారూ అని కేక వేసింది. కాని రఘుకు తానికేమి అకలి కేకలు తప్ప మరొకటి వినిపించడం లేదు. అంత క్రమంలో కూడా అతనిలోని వేడి ప్రజ్వలిస్తోంది. అతని వేడి ఉర్చుల కామ మొగంమీద జారుతున్న నీరు కూడా ఆవిరైపోతోంది. కమల ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతోంది. “ఏమిటిది, రఘుగారు, ఆగండి” అని కేక వేసింది మళ్ళీ. కాని రఘు ‘శరీరం సత్యం తక్కినదల్లా ఆ సత్యం మనేటంత ఉత్తేజంలా ఆమె శరీరాన్ని తన శరీరంలోనికి కలిపివేయాలనుకున్నంత గాఢంగా నొక్కివేస్తున్నా డామెను. సరిగిపోతోంది కమల. ఇంత ప్రపంచంలో ఇద్దరు అల్పజీవులు చేసే చిన్న పనికూడా లోకానికి బట్టబయలు చేసివేయాలనే చిరిపితనంతో అన్నట్లుగా పెద్ద మెరుపు మెరిసింది. వీధిలో ఇద్దరే ప్రాణులు. ఒకరి బంధంలో ఒకరు. వెంటనే చీకటి కమల మళ్ళీ కనవేసింది “వదలండి, ఏమిటి పని” అని. కాని రఘు వినిపించుకోవడం లేదు. బయట వస్తూ హోరు. లోన కేమలజోరు. కమల అతని జాట్లు పట్టుకొని గుంజింది. కాని రఘు చేతులు వదలలేదు. కమల కేకికొలిచి అతని మొగంమీద మొలైవేయసాగింది. నాలుగుసార్లు మొలైంది. ఐదుసార్లు మొలైంది. ఆరోసారి రఘుకు స్వర్గస్థానం కలిగింది. అగిపోయాడు. కమల మళ్ళీ మొలైంది. రఘు వదిలివేశాడు. కమల

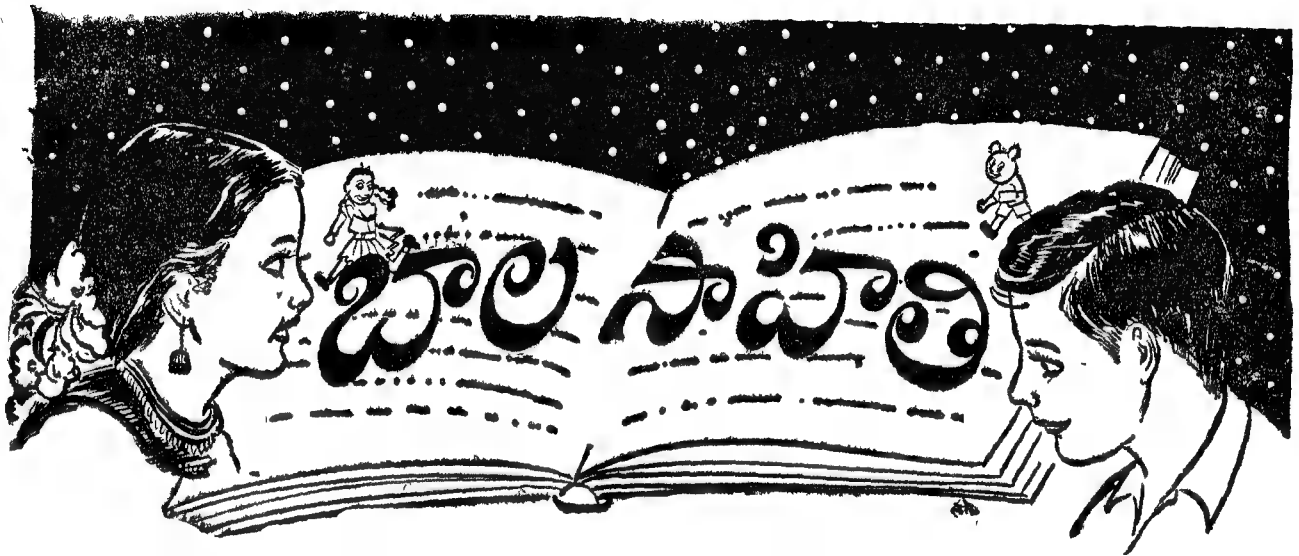
“ఏం నా గన్నా బస్తీ వచ్చావు? ఏం గిరాకీ?”
 “ఏం లేదు బాబయ్యా. వింతలూ విశేషాలూ చూద్దామని బయల్దేరా. కాగానే తమ దర్శనం చేసుకున్నా.”

దురంగా ఉరికి “ఫీ, ఫీ, ఇశేనా మీ స్వభావం? ఇన్నాళ్ళూ స్నేహం చేసింది ఇందుకా. ఒక బలహీన తుణులో బల ప్రయోగం చేయడానికా?” అంది. రఘు వణికిపోతూ తల వంచుకొని నిలబడ్డాడు. కమల “ఫీ, అందరూ ఒకటే, ప్రారమ్మగాలు! మళ్ళీ మీ మొగం నా కన్నరూ చూడండి” అని ఒక్కవరుసతీసి ఇంటిలో పడి తలుపు వేసింది. తలుపు వేసింది కాని గడగడలాడిపోయింది. రఘు పోయాడో లేదో! కొంతసేపు అలాగే నిలబడింది. తరువాత మెల్లగా లోపలికి పోయి తడివస్త్రాలు విడిచివేసి, ఒళ్లు తుడుచుకొని పొడివస్త్రాలు వేసుకొని తల తుడుచుకొని ఆరబెట్టుకోసాగింది. కిటికీలోనుంచి చూసింది. ప్రకృతి కేమల ప్రతాప ముగిసివట్టింది. గాలిహోరు తగ్గింది. వర్షంజోరూ తగ్గిరది. మగ్ధ మగ్ధ మెరుపులు వస్తున్నాయి. ఉరుములు ఉరుముతున్నాయి. రఘు లే డక్కడ!

[ఇంకా ఉంది]

కాస్త మునుకున్న యిద్దరు ఆసాములు బస్సులో వెళ్తున్నారు.
 ఒకరు: వచ్చేదే మా వనతం కదండి?
 రెం: అబ్బే ఇకాక తని వారమండి.
 ఒకరు: మరే పనుందండి.

సిద్ధముగా ఉన్నది
టామెసాయర్ ప్రపంచయాత్ర
 అనువాదం :
నందలాది రామమోహనరావు
మొదట 2-0-0
 తవాలాభిద్య ప్రత్యేకము
ఆంధ్రగ్రంథమాల - మద్రాసు 1.

కోతి....పిల్లి

కె. జానకిరామ్ పట్నాయక్

కోతి యొకటి యడవినుంచి
ప్రీతిమీర కొన్ని జీడి
పిక్క లేరుకొనుచు వచ్చి
దిక్కులెల్ల చూచె, కాల్య!

చాకిరేవు జ్ఞప్తి రాగ
ఏకభాటి పోయె నటకు
ఒక్క పొయ్యిలోన నిప్పు
చక్కనుండ సంతసించె!

నిప్పులోన పిక్కలన్ని
నీటుమీర వేయగానె
కమ్మనైన వాసనలే
కమ్మకొనెను దిక్కులంత!

ఒక్క పిల్లి యా వాసన
చక్కగానె పసిగట్టెను!
వడివడిగా నటకు వచ్చె
జీడిపప్పు భుజియింపగ!

కాలియున్న పిక్కల శే
లీలను తీయగవలెనని
అలోచించెడి కోతికి
హర్షమాయె పిల్లి రాక!

■ రావోయీ పిల్లి బావ!
రా రమ్మిపుడే మనమీ
కమ్మనైన జీడిపప్పు
కడుపునిండ భుజియింతము.”

ఇట్లు లనుచు పిల్లి చేయి
గట్టిగాను పట్టి కోతి
పొయ్యిలోన కాలియున్న
పిక్కలన్ని పైకి లాగ!

నిప్పు తగిలి చేయి కాలి
చెప్పరాని బాధతోన,
గొప్పగ యేడ్చింది పిల్లి;
చప్పన పరువిదుచుపోయె!

కుక్క విశ్వాసం

చంకల్లో నంచులు తగిలించు కొని గంతు లేసుకుంటూ ఇంటికి తిరిగి వస్తున్నారు సీతా, లలితా. పంచదార, పళ్లు ఇంకా యింకా మార్కెట్ లో కొనుక్కొని వస్తున్నారు. ఆ రోడ్లంతా ఖాళీగానే వుంది. ఒక వీధిమలుపు తిరగంగానే తల వేలాడేసుకొని ఒక వెద్ద కుక్క కనపడింది. అలా నడుస్తూ నడుస్తూ ఆ కుక్క రోడ్డుప్రక్కన వున్న ఒక చెట్టుకు ఢీకొట్టింది. ఇదేమిటా అని ఆ అక్కచెల్లెళ్లకు భయం వుట్టి ఒకళ్ళనొకళ్లు కాపులించుకున్నారు.

“మీకేమీ భయం అక్కరలేదు. నేను గ్రుడ్డిదాన్ని కాబట్టి ఇలా జరిగింది” అని అంది ఆ కుక్క.

“పాపం! ఆ సంగతి మాకు తెలియదు” అన్నారు వాళ్ళు.

తోకాడించుకుంటూ, వాసన చూసుకుంటూ వాళ్ళదగ్గరకు ఎంతో ఆప్యాయంగా వచ్చి కాళ్లు నాకటం ప్రారంభించింది ఆ కుక్క. ఇంతలో బుట్టలో వున్న పండ్లవాసన తగిలింది.

“అసలేం జరిగిందంటే...” అని తన కథ చెప్పటం మొదలుపెట్టింది కుక్క. “ఉండండి కొంచెం అలుపు తీర్చుకొని చెపుతాను,” అంటూ అక్కడ కూర్చుంది.

“మొన్నటిదాకా-అంటే నేను గ్రుడ్డిదాన్ని అయ్యేవరకు - ఒక గ్రుడ్డివాడిదగ్గర వుంటుండేదాన్ని. నా మళ్ళో ఒక తాడు కట్టేవాడు. ఆ తాడు పుచ్చుకుని నావెంట పచ్చేవాడు. అట్లాగే బిచ్చమెత్తుకొని జీవించేవాడు. నాకూ ఇంత పడేనేవాడు. నిజానికి నేను అతనికి కళ్ళు లాగా పనిచేసేదాన్ని. అప్పుడప్పుడు పోకిరిపిల్లలు అతనిపై రాళ్లు వేస్తుంటే నేను గుడ్లు ఊరిమి భయపెట్టుండేదాన్ని. నేను లేకుండా అతనికి ఒక ఊణం గడిచేది” గాడు.

“అతను గ్రుడ్డివాడా! నాచేత నయినంతవరకు అతని జీవితం సుఖంగావుండాలని ప్రయత్నంచేసేదాన్ని. అయినా ఏదో పంకపెట్టి దానికని దీనికని నన్ను నాలుగు తంతూనే వుండేవాడు. గ్రుడ్డివాడు గదా అని ఏమి చేసినా ఊరుకుండేదాన్ని.

“ఉన్నట్టుండి మొన్న - నిన్న కాక మొన్నే నన్ను ఆప్యాయంగా దగ్గరకు పిలిచి దువ్వుతూ, మంచిగా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు. అదంతా నాకు అయోమయంగా వుంది. అంతకుముందెప్పుడూ అలా చెయ్యలేదు చూడండి!

జి. సత్యారావు

“ఇట్లా బుజ్జగిస్తూ - ‘నే న్నం నీవు నా గ్రుడ్డితనాన్ని తీసుకుంటావా!’ అని అన్నాడు. పిడుగుపడ్డంత పని అయింది. ఎందుకంటే ఎవరైనా గ్రుడ్డి కావటానికి ఒప్పుకుంటారా! మీ కేమన్నా గాని తీసుకోను అని ఖచ్చితంగా చెప్పా.”

“మంచిపని చేశావు. ఎవరైనా అంతే చేసేవాళ్ళు” అన్నారు ఆ పిల్లలు.

“అంతే గా మరి” అన్నది కుక్క. తను చేసిన పని తప్పకాదు అన్నారన్న ధైర్యంతో.

“కాని మళ్లా నిన్నదగ్గరికి పిలిచి, మొన్నటికంటే ఎక్కువ ఆప్యాయంగా దువ్వుతూ అడిగాడు. ఈసారి నేను మెత్తబడి, అతనికి బదులు నేను గ్రుడ్డికావటానికి ఒప్పుకున్నాను. ఇన్నాళ్లూ నేను అతన్ని ఎలా చూస్తుండేదానో, అలాగే అతను నన్ను చూస్తానని హామీ యిచ్చాడు. నేను గ్రుడ్డిదానన్నయి పోయాను. అతను మంచివాడయి పోయాడు.”

“కాని నేను గ్రుడ్డిదానన్నయిన వెంటనే అతను నన్ను తిన్ని తరిమేశాడు. నిన్నటినుంచి నాకు తిండి లేదు. ఆకలి మండిపోతున్నది. ఆ బుట్టలో ఏదో కాస్త వున్నట్లు వాసన వేస్తున్నది. నాకు కొంచెం యివ్వతూ!” అని అడిగింది.

“పళ్ళు వున్నమాట నిజమేకాని - అవి మా నాన్న తెమ్మన్నాడు కనుక నీకు యివ్వటానికి వీలేదు” అన్నారు ఆ పిల్లలు.

“అయితే సరేలే! అది నాకు వద్దలే! కాని నన్ను మీ యింటికి తీసుకు వెళ్తారా! మీనాన్నగారు నాకు ఏదయినా కొంచెం పెట్టి ఈ రాత్రి పడుకోనివ్వకపోరు” అని అడిగింది ఆ కుక్క.

సరేనని ఆ కుక్కను యింటికి తీసుకెళ్ళారు ఆ పిల్లలు. కాని దాన్ని చూసేటప్పటికి వాళ్ల నాన్న గారికి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది.

“సరేలేండి. ఇక్కడ పడుకోడానికి వీలేకపోతే నాదారిన నేను పోతాను. కాని వెళ్లేముందుగా మీ కొక మాట చెప్పాలి. మీ పిల్లలు చాల మంచివాళ్లు. చాల తెలివైన వాళ్ళు. మీరంటే ఎంతో భక్తి వుంది. ఎందుకంటే - ఇంతకు ముందుగా రోడ్డుమీద నేను కన పడి ఆకలేస్తున్నది ఒక పండు ఇవ్వ మంటే, అవి మా నాన్నగారివి కాబట్టి వాటిని ముట్టుకోటానికి వీలు లేదని చెప్పారు. నేను వాళ్ళను భయపెట్టితే, అవి మా నాన్న గారివి, నాన్నగారు తినాల్సినవి కుక్కకు యివ్వటానికి వీలులేదు అని అన్నారు. నిజంగా అలాంటి మంచి పిల్లలున్నందుకు మీరు ధన్యులు” అంటూ వెళ్లి పోబోయింది ఆ కుక్క.

ఇది విసేటప్పటికి వాళ్ళ నాన్న గారికి ఎక్కడలేని సంతోషంవచ్చి, ఆ కుక్కను మళ్ళీ పిలిచి ఆ ఇంట్లోనే వుండమని చెప్పారు. రోజూ దానికి కాస్త అన్నం పెట్టేవాళ్ళు. అక్కడే

వుంటుండేది. ఆ యింట్లో పిల్లలకు మంచి నేస్తంగా తయారయింది.

అప్పుడప్పుడు కుక్కను వెంట బెట్టుకొని ఆ పిల్లలు షికారు వెళ్లే వాళ్ళు. దారిలో వాళ్ళు చూచిన వన్నీ దానితో చెబుతుండేవారు సాపం ఆ కుక్క గ్రుడ్డిదిగా-చూడ లేదు.

ఆ పిల్లలు బళ్లోకి వెళ్ళినప్పుడు ఇంట్లో మిగిలేది కుక్క, పిల్లి. ఆ పిల్లిని వీపుమీద ఎక్కించుకుని ఇంట్లో ఆడుకుంటుండేది కుక్క. ఆ కుక్కకు ఎప్పుడైనా దుఃఖం వస్తే, పిల్లి ఏడ్చేది. అంత నేస్తా లయినయ్యి ఆ రెండు.

ఒకరోజున పొద్దున్నే నిద్ర లేచి కుక్కను చూచి ఎందుకు నేస్తం విచారంగా వున్నావు అని అడిగింది పిల్లి. “నిద్ర లేవగానే నేను ఏమీ చూడలేనుచూడుఅందుకని కొంచెం విచారంగా వుంటుంది” అని సమాధానం చెప్పింది కుక్క.

పిల్లికి ఎక్కడలేని దుఃఖం వచ్చింది. “నిజంగా చెబుతున్నాను నమ్ము, నీ గ్రుడ్డియజమానిపై భక్తి వలన నీవు అతని గ్రుడ్డితనం తీసుకున్నట్లే, నీవు సమృద్ధిస్తే నీ గ్రుడ్డి తనాన్ని నేను తీసుకుంటాను” అంది పిల్లి.

ఏమి చెప్పాలో తెలియలేదు కుక్కకు. తన గ్రుడ్డితనాన్ని తీసుకుంటానన్నది పిల్లి.

“వద్దలే. నీవు చాల మంచి దానివి. నన్ను ఇలాగే వుండ నివ్వలే!” అన్నది కుక్క.

కుక్క వద్దంటున్నప్పటికీ బలవంతంగా ఆ గ్రుడ్డితనాన్ని తీసుకున్నది పిల్లి. పిల్లి గుడ్డిగా తప్పటడు

పరకాయ శ్రవణం

“హలో! కు. సావా? అని పలకరించిన ఒక బిచ్చరేకులను బ్యా రా వు, ఎడటిమనిషి ‘హలో’ మని ఏడ్చే దా కా చెవులు హారేత్తేలా కబుర్లు చెప్పాడు.

“వచ్చినపుడు వివరీతమైన తల నొప్పితో వచ్చానండి. కాస్తేపు మీతో కులాసాగా కబుర్లు చెప్పడంతో ఇప్పుడా నొప్పి పత్రా లేకుండా పోయిందండి” అన్నాడు కొంతనేపయాక.

“అబ్బే ఎక్కడికీ పోలేదండి. నన్ను పట్టుకుంది” అన్నాడు శ్రోత.

గులువేస్తూ, తడుముకుంటూ అడుగులు వేయటం మొదలుపెట్టింది.

ఈసంగతి సీతా, లలితా విని ఎంతో సంతోషించారు. పిల్లిని ఎంతగానో మెచ్చుకున్నారు.

ఆరోజునుంచి పిల్లిని వీపుమీద ఎక్కించుకొని తన యిష్టంవచ్చినట్లు

రైసింగ్ కాంపెటిషన్లు

నెం. 52 బోటీ ఫలితము

RAISING COMPETITIONS

LEV 520 116 101 119

124	123	128	116
124	120	131	119
121	125	118	130
122	126	117	129

We hereby certify that the above is the solution for the Raising Competitions No. 520 on 10.11.55 in a sealed cover which was opened in our presence to-day and that a copy of the above solution has been lodged with the Bank.

For The Premier Bank of India Ltd

(Signature)
Bank Manager

The Raising Competitions,
28 (3), Thandavaraya Gramani St,
Madras - 21.

★ కుక్క విశ్వాసం ★

త్రిప్పి ఆడిస్తుండేది. ఇంట్లో పనులు, బొలంలలో పనులు-ఆవులను గేదెలను మళ్లించడం ఇలాంటి పనులు - చేయటం మొదలుపెట్టింది కుక్క.

ఒకరోజు పొద్దున పిల్లి తనమీద చడితే ఒక చుంచుపిల్లను పట్టుకున్నది.

“నీ కడుపుగూడ నిండదు. ఒక్క పంటిక్రిందకు గూడా రాను. నన్ను వదిలిపెట్టు” అని పిల్లిని ప్రార్థించింది చుంచుపిల్ల ఏడుస్తూ.

“ప్రొద్దున్నే దొరికావు. ఫలహారానికి సరిపోతుందిలే నిన్ను తింటే” అని సంతోషంతో అన్నది పిల్లి.

“నీ కాళ్లకు మొక్కుతాను. నన్ను వదిలిపెట్టితే నేను బ్రతికి వున్నంత కాలం నీవు చెప్పినట్లు చేస్తాను” అని బ్రతిమాలుకుంది.

“వీలేదు. నిన్ను యిప్పుడే తింటాను” అంటూ “—కాని—” అన్నది పిల్లి.

“కాని ఏమిటి” అని అడిగింది చుంచుపిల్ల. “తంతో, వదిలేస్తుండేమోనన్న ఆశతో. “కాని...నేను గ్రుడ్డిదాన్ని. నీవు గనక నా గ్రుడ్డి

తనాన్ని తీసుకోటానికి ఒప్పుకుంటే నిన్ను వదిలేస్తాను. నీ యిష్టం వచ్చినట్లు యిల్లం తా తిరగనిస్తాను. రోజూ నీకు ఆహారం తెచ్చి నేనేపెడతాను. నీవు చస్తా నంటావో, లేక నా గ్రుడ్డితనాన్ని తీసుకొని బ్రతకటానికి ఒప్పుకుంటావో తేల్చి చెప్పు” అని అడిగింది పిల్లి.

“నీవు చెప్పినట్లు ఒప్పుకోకపోతే నన్ను తినేస్తావుగా” అని భయపడుతూ అడిగింది చుంచుపిల్ల.

“తప్పకుండా. నీయిష్టం. బాగా ఆలోచించుకో” అని చెప్పింది పిల్లి.

“బ్రతికివుంటే ఎప్పుటికైనా మంచిరోజులు రాకపోతయ్యా! నరే నీవు చెప్పినట్లే ఒప్పుకుంటాను” అని పిల్లి గ్రుడ్డితనాన్ని తాను తీసుకోటానికి అంగీకరించింది చుంచుపిల్ల.

వెంటనే పిల్లికి చూపు వచ్చింది. ఇంట్లో అంతా సందడి. అందరూ సంతోషంగా వున్నారు. అన్నిటికంటే ఎక్కువగా కుక్క.

ఒక రోజున కుక్క వాకిట్లో అరుగుమీద తోకాడిస్తూ కూర్చున్నది.

అప్పుడు ఒకమనిషి ఆయింట్లోకి వచ్చి కుక్కను చూసి “నన్ను గుర్తుపట్టావా” అని అడిగాడు.

“గుర్తుపట్టకేం. ఇదివరలో నా యజమానివి” అని చెప్పింది కుక్క.

“అప్పుడు నిన్ను వేధించుకు తిన్నాను. అందుకు ఇప్పుడు నేను ఎంత బాధపడుతున్నానో తెలుసా! నన్ను క్షమించు” అని దీనంగా అడిగాడు అతను.

“నిన్ను క్షమించాను. తక్షణం

ఇక్కడినుంచి వెళ్లిపో” అని గజమాయించింది కుక్క.

“నాకు చూపు వచ్చినప్పటినుండి చాల కష్టంగా వుంది. ఆరోజుల్లో గ్రుడ్డిగా వున్నప్పుడు ఏమీ పని చేయనవసరం లేకపోయింది. అందుకని సోమరిపోతుగా తయారయ్యాను. ఇప్పుడో...పనిచెయ్యాల్సివచ్చింది. నాకు పని చేతగాదు. అందుకని కడుపునిండా తిండి దొరకటం లేదు.

కాబట్టి నీవు గనక ఒప్పుకుంటే నా గ్రుడ్డితనాన్ని తిరిగి నేను తీసుకుంటాను. మరల మనిద్దరం పెనకటి లాగున హాయిగా వుండాము, నిన్నెప్పుడు నేను కష్టపెట్టను” అని బ్రతిమాలుకున్నాడు.

“నీవు చేసిన పనులన్నీ యికా మర్చిపోలేదు. అయినా ఇప్పుడు నాకు గ్రుడ్డితనం లేదు. ఈ ఇంట్లో నా నేస్తం పిల్లి తీసుకున్నది” అని చెప్పింది కుక్క.

“పిల్లి! నీ గ్రుడ్డితనం నేను తీసుకుంటాను యిచ్చేయ్యి” అని పిల్లి దగ్గరకు వెళ్ళి అతను బ్రతిమాలాడు.

“అరే! నేను ప్రస్తుతం గ్రుడ్డిగా లేను. ఒక చుంచుపిల్ల వుచ్చుకున్నది. అక్కడికి పో” అని చెప్పింది పిల్లి.

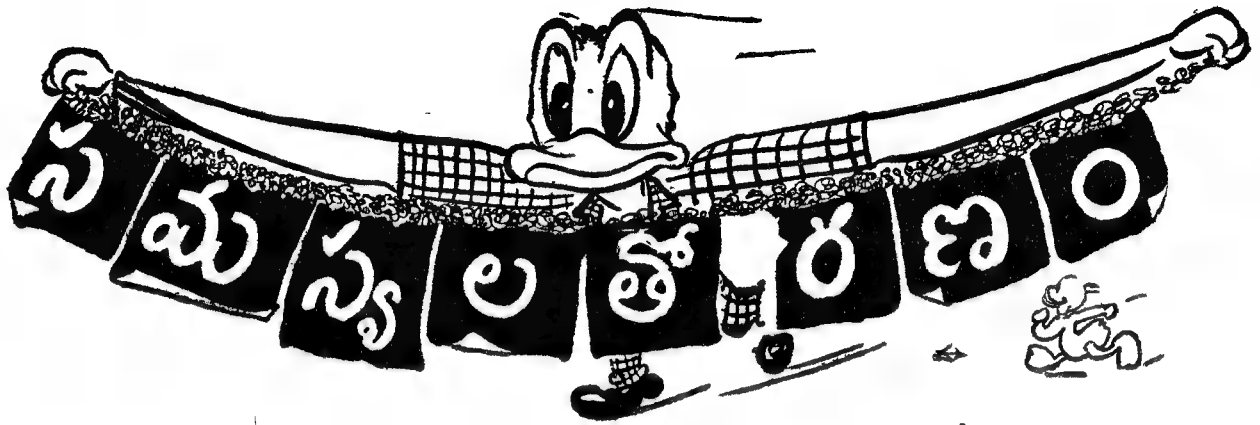
వెంటనే చుంచుపిల్ల దగ్గరకు వెళ్ళి గ్రుడ్డితనాన్ని తనకు యిచ్చి వెయ్యమని ప్రార్థించాడు.

ఎవరు ఎప్పుడు వచ్చి ఈ గ్రుడ్డితనం తీసుకుంటారా అని చూస్తున్న చుంచుపిల్లను ప్రార్థించాల్సిన పని ఏముంది.

(56-వ పేజీ చూడండి)

“నిన్న రాత్రి తెగవాగుతున్నా వేమిటి? మధ్యమధ్య ‘దద్దమ్మ’ అన్న మాటలు కూడా వినబడ్డాయి. నన్ను గురించి కాదు కదా.”

“వీడికావు, అక్కడికి మహానువ్యాకృడినే దద్దమ్మవై నట్టు. ఊరు గొడ్డుపోలేదు”

రాజు, రాణి, యువరాజు
మేడమీంచి దిగడం ఎలాగ?
(గతవారం సమస్యకు జవాబు)

ఈ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పడానికి రెండువిషయాలు ముఖ్యంగా గుర్తుంచుకోవాలి. ఒకబుట్ట కిటికీ దగ్గరికివస్తే రెండవది నేలమీద ఉంటుంది. అంటే యిద్దరు మనుష్యులు 15 పౌండ్ల తేడా బరువున్న వాళ్లు రెండుప్రక్కలా కూర్చున్నప్పుడు బరువైనమనిషి ఉన్నబుట్ట నేలమీదకు దిగుతుంది. రెండవ బుట్ట కిటికీదగ్గరుంటుంది. క్రింద మనిషి బుట్టలోఉండగానే పైమనిషి మేడమీదకి వెళ్ళిపోవాలి. తర్వాత నేలమీద మనిషి బుట్టలోంచి పైకి దిగాలి. అంతేగాని ఆ పైమనిషి అలా ఉండగానే బుట్టలోనిమనిషి దిగిపోతే పైనున్నబుట్టలోని మనిషి ఏంగాను?

రెండవది, 75 పౌండ్ల ఇనప రాయి ఉపయోగం. ఇది ధమ్మని క్రిందపడిపోయినా ప్రమాదం లేదు. అది కాక ఎంతఎత్తునుంచిపడినా అది విరగదు కూడాను. అసలు ఒకబుట్టలో ముందు రాయిపడేస్తేనే రెండవబుట్ట కిటికీదగ్గరికి వచ్చేది. ఈ విషయాలు జ్ఞాపకముంచుకుంటే

ఈ క్రిందివిధంగా రాజు, రాణి, యువరాజు తేమంగా క్రిందికి దిగ గలరు.

1. ముందు ఒక బుట్టలో రాయి పడేస్తారు. రెండవబుట్ట కిటికీదగ్గరికి వస్తుంది. అందులో యువరాజు కూర్చుంటాడు. యువరాజు ఉన్న బుట్ట క్రిందికి వెడుతుంది. రాయి ఉన్నబుట్ట కిటికీదగ్గరికి వస్తుంది.

2. రాణి ఆ రాయినితీసి మేడ మీదఉంచేసి తను బుట్టలో కూర్చుంటుంది. రాణికి యువరాజుకి బరువు తేడా 15 పౌండ్లుగా! రాణి

.....
అవసరాలరామకృష్ణరావు

బుట్ట క్రిందకి దిగుతుంది. రాణి క్రింద బుట్టలోఉండగానే యువరాజు మేడ ఎక్కేస్తాడు. రాణి నేలమీదకు దిగిపోతుంది. ఒకబుట్టలో రాయిని క్రిందకు పడేస్తారు మళ్ళీ.

3. క్రిందకుదిగినరాణి రాయితో సహా తిరిగి ఒకబుట్టలో కూర్చుంటుంది. రాయి + రాణి బరువు 75 + 105 పౌండ్లు. అంటే 180 పౌండ్లు. 195 పౌండ్లు ఉన్న రాజు రెండవబుట్ట కూర్చుంటాడు. రాజు ఉన్న బుట్ట క్రిందకిదిగి అలా ఉండగానే రాణి

రాయితో సహా మేడక్కిపోతుంది రాజు బుట్టలోంచి నేలమీదకి దిగి పోతాడు.

4. ఇక దిగవలసిం దె వ రూ? రాణి, యువరాజూ. మునపటిలాగే రాయి ఒకదాంట్లో పడేస్తారు.

5. బుట్ట క్రిందకి దిగిపోతుంది. ఒక ప్రక్క యువరాజు ఎక్కుతాడు. అంటే యువరాజు ఉన్న బుట్ట క్రిందకి వెడుతుంది, రాయి ఉన్న బుట్ట మేడ కిటికీదగ్గరికి వెడుతుంది.

6. రాణి ఆ రాయిని తీసేసి మేడ మీద ఉంచేసి తను ఆ బుట్టలో కూర్చుంటుంది. యువరాజు ఉన్న బుట్ట మీదకి రాణిఉన్న బుట్ట కిటికీ దగ్గరికి వస్తుంది. యువరాజు మేడ ఎక్కేస్తాడు. రాణి బుట్టలోంచి నేల మీదకు దిగి భర్తను కలుసుకుంటుంది.

మంచి - చెడూ

వెల 2-0-0

బాంబులు ప్రత్యేకం

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

మద్రాసు-1.

6. ఇక మిగిలిపోయిందెవరూ? యువరాజు. లోకువగా దొరికిన రాయిని ఒకపక్క పడేస్తాడు. అది క్రిందకి దిగగా రెంహోబుట్టలో తను కూర్చుని క్రిందకి దిగుతాడు. నేల మీదకు దిగి తల్లి తండ్రిని కలుసు కుంటాడు. రాయి 'ధంమని' నేల మీద పడిపోతే పడిపోగాక, అతని కేం?

2 జోళ్ళ మాపువాడి కెంత నష్టం?

ఒకడుల్లో ఓ అబ్బాయి ఉన్నాడు. వాడి పేరు సత్యం. సత్యానికి మాంచి ఒకటో రకమైన బూటు కొనుక్కోవాలని ఓ నాడు బుద్ధి పుట్టింది. తిన్నగా ఒక జోళ్ళ మాపువాడికి వెళ్ళేడు. గంటసేపు అన్నీ తిరగేసి

అఖరికి తనకు సచ్చిన ఒక 'క్రేవ్ సోల్ కాబూలీ మూ-బ్లాక్ కలర్' ఎంచుకున్నాడు. అది 15 రూపాయలట. జోడు తీసుకుని నూరు రూపాయల నోటు మాపువాడి చేతికిచ్చేడు. అంతపొద్దున్నే మాపువాడి దగ్గర చిల్ల రెక్కడికీ? ఆ నోటు పట్టుకుని ఎదుటి కాఫీ హాల్ లో అయ్యర్ కి యిచ్చి చిల్లర తెచ్చేడు. ఆ చిల్లరలో 85 రూపాయలు సత్యానికిచ్చి, జోడు యిచ్చేసి తను 15 రూపాయలూ జోడు ఖరీదుగా తీసుకున్నాడు. సత్యం వెళ్ళిపోయాడు. ఏం, సరిగ్గా వింటున్నారా? మరో పావుగంటకి అయ్యరు చక్కా వచ్చాడు కోపంగా. 'బలేటోకరా యిచ్చేవే? ఈ నోటు చెల్లదు' అని నూరూపాయలనోటు విసిరికొట్టేడు. అది సత్యం ఇచ్చినదే; సందేహం లేదు. జోళ్ళ మాపువాడు జాగ్రత్తగా చూశాడు - ఆ నోటు చెల్లని నోటే, దానికి సందేహం లేదు!

దగాపడిన జోళ్ళ మాపువాడు అయ్యరు దగ్గరనుంచి తను యిచ్చిన చెల్లని నూరు రూపాయల నోటు తీసుకుని, తన దగ్గరున్న మరొక మంచి నోటు యిచ్చేశాడు.

అయితే అసత్యమైన ఈ సత్యం జోళ్ళ బేరంలో, వాపం జోళ్ళ మాపువాడికి నష్టం ఎంత? బాగా ఆలోచించి చెప్పండి.

★
కౌంటర్ ఆఫ్ మాంట్రీక్రిస్టా

ఒక్కొక్క భాగం
వెల రూ 3-8-0
ఆంధ్ర గ్రంథమాల,
మద్రాసు-1.

మార్టిన్ రాట్లర్

మూలం: ఆర్. ఎమ్. బాలన్ట్రైస్

17

సహజంగా ఎంత ఉత్సాహవంతుడైనా, హఠాత్తుగా విషమపరిస్థితిలో ఇరుక్కున్నప్పుడు మనిషి నిలువునా క్రుంగిపోతాడు. ఆ నిరాశ, నిస్సహాయుని అపరాధానికి చాలకాలం పడుతుంది. మార్టిన్ రాట్లర్ అదేస్థితిలో ఉన్నాడు. ఇండియన్లు అతన్ని, బార్నిని బంధించి వేరుచేసినప్పటినుండి అతడు నిస్సహాయుడైపోయాడు. ఎప్పటికీ తనకు విముక్తి లేదనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఒకవేళ విముక్తుడైనా, ఎన్నో వందల మైళ్లు దూరం తెన్ను తెలియని దేశంలో మరోవైపు వెళ్ళిపోయిన తన స్నేహితుని కలుసుకోగలగడం అసంభవం అనుకున్నాడు. తప్పించుకోవాలని పెనగులాడి ప్రయోజనం లేదని నిశ్చయించుకున్నాడు.

అనేక దినాలపాటు దీర్ఘప్రయాణాలు చేసిన తర్వాత ఇండియన్లు తమ గ్రామం చేరారు. వారు ఏదో దండయాత్రకు బయలుదేరి, అక్కడినుంచి స్వగ్రామానికి తిరిగివచ్చారనీ మార్టిన్ గ్రహించాడు. పురుషులు తిరిగి రాగానే, వారి స్త్రీలు, పిల్లలు సంతోషంతో ఎదుర్కొన్నారు. ఈసంతోషంలో మార్టిన్ ను అతని మానాన అతన్ని వదిలేశాడు. అతనికి పారిపోదామా అని రెండుమూడుసార్లు అనిపించింది. కాని చుట్టూపక్కల జాగ్రత్తగా చూడగా, తనకు కొంత

దూరంలో ఆజానుబాహుడు బలిష్ఠుడు అయిన ఇండియను ఒకడు అస్తమానమూ నుంచునిఉంటూ తన చర్యలను కనిపెడుతూనే ఉన్నట్లు గ్రహించాడు. అతని స్వేచ్ఛను హరించినా, ఇండియన్లు అతని స్నేహితిని హింసించలేదు. శుభ్రంగా తిండిపెడుతున్నారు. అతనికి ఒక ఇంట్లో చోటిచ్చి, అక్కడి కుటుంబంతో నివసించమని ఇండియన్లు చెప్పారు. ప్రతిరోజూ అతడు మిగతా వారితో కలిసి జొన్నచేలకు వెళ్ళి, అక్కడ సాయంత్రం దాకా నడుము విరిగేట్టు పనిచేసి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేవాడు. ఇంటివద్ద కూడా ఒక కుణం తీరికలేకుండా చాకిరి చేసేవాడు. తనని బానిసగా పోషకుంటున్నారని గ్రహించాడు. తాను బానిస అనే ఆలోచన రాగానే అతనికి దుఃఖిమూ, గ్రహిమూ ముంచుకొచ్చాయి. ఎన్నో రోజుల అని ఒక్కడూ కూర్చుని వాపోయేవాడు. ఎలాగైనానరే, తప్పించుకోవాలి, స్వేచ్ఛ సాధించితిరాలి అని పట్టుదల పట్టాడు. ఎనిమూర్తి అయిన తర్వాత సాయంత్రాలప్పుడు, తీరిక చిక్కగానే ఒంటరిగా పోయి ఊరుబయట చింతచెట్టు క్రింద కూర్చుని తాను ఎలా తప్పించుకోవాలో ఆలోచించుకునేవాడు. పారిపోవాలన్న దృఢ నిర్ణయానికి వచ్చినతర్వాత అతని మనస్సు తేలికపడింది. ఇదివరకటి నిరాశ, నిస్సహాయత తొలగిపోయి, మనిషి ఇప్పుడు చురుకుగా, ఉత్సాహంగా ఉంటున్నాడు. ఎంత కష్ట

అనుబంధం: గండూరి రామమోహనరావు

మైన పని ఇచ్చినా, వినుగుకోకుండా, చిటికెలో చేసి పానేస్తున్నాడు. అతనిలోని మార్పు చూసి ఇండియన్లు ఆశ్చర్యపడ్డారు. చెప్పిన పనులన్నీ శ్రద్ధగా, నేర్పుగా చేస్తున్నందువల్ల అతన్ని దయతో చూడడం మొదలు పెట్టారు. అతడికి పారిపోవడనే భావంకూడా వారికి కలగడంవల్ల అతడు కొంచెం అటూ ఇటూ ఒంటిగా వెళ్ళినా ఎవరూ పట్టించుకోవడం లేదు. నిరంతరం అతన్ని అనుసరించే కావలావాడు కూడా అతన్ని చూసే చూడనట్టుగా వదిలిపెడుతున్నాడు. మొత్తం మీద మార్టిన్ రాట్లర్ తెలివిగా ప్రవర్తిస్తూ ఇండియన్లలో కొంత మార్పు తేగలిగాడు.

18

మార్టిన్ నివసిస్తున్న ఇండియన్ గ్రామంలోని వారికి వేటలు, విందులు ముఖ్యమైన వ్యాపకాలు. ఒకరోజున పెద్ద జాతర ఏదో జరుగబోతోందని మార్టిన్ కు తెలిసింది. దానికి హాజరు కావచ్చునని మార్టిన్ కు అనుమతి ఇచ్చారు. జాతరజరిగే సమయానికి కొంచెం ముందుగానే మార్టిన్ ఒక పెద్ద గుడిసెవద్దకు వెళ్లాడు జాతరకు ప్రయత్నం లన్నీ అక్కడే జరుగుతున్నాయి. స్త్రీపురుషులనేకులు వీంతవేషాలు వేసుకుని అక్కడ గుమిగూడారు. తాగడం, తందనాలాడడం ముఖ్యమైన కార్యక్రమంగా కనబడింది. వారి నాట్యాలు కొంచెంనేపు చూసేనరికి మార్టిన్ కు తలనొప్పి వచ్చింది. అక్కడ నుంచి బయలుదేరి ఊరికిమైలుదూరంలో ఉన్న ఒక ఎత్తైన శిఖరంమీదికి బయలుదేరాడు. అతని వెంట కావలా వాడుకూడా కొంతదూరంలో నడుస్తూ వెంట పించాడు. మార్టిన్ పోయిపోయి కొండచివర కూర్చున్నాడు. అక్కడోక పెద్ద అగాధం ఉన్నది. దాని పిడ్డున అతడు కూర్చుని కిందికి చూశాడు. అగాధం దాదాపు వందఅడుగులలోతున ఉన్నది. కిందలోతైన, పెడత్రైన ప్రవాహం పారుతున్నది. తాను పారి పోవడమే తటస్థిస్తే ఆ ప్రవాహంలోకి ఊరకడం ఒక్కటే మార్గాంతరం అని మార్టిన్ నిశ్చయించు కున్నాడు. ఆ ప్రవాహం జలపాతంలాగా అతివేగంగా పారుతోంది. అందులోకి దూకిన తరవాత ఒడ్డుకు ఈదుకురావడం చాలాకష్టం. ఒకవేళ ప్రవాహాన్ని ఎదిరించి ఈదినా, కాలు నిలదొక్కుకోవానికి వీలైన

ఫలమేలేదు. మార్టిన్ తను కూర్చున్న చోటనుంచే జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. ఒకచోట పెద్ద సుడిగుండం ఉన్నది. ■ సుడిగుండానికి ఇవతల ఒడ్డున ఒక చిన్న రాయి ఉన్నది. సుడిగుండంలోకి ఆర్పించబడకుండా ఆరాయిని పట్టుకుని దానిమీదికెక్కితే అక్కడికి దాపునే ఉన్న ఒక చిన్న గుహలాంటిదాంట్లో తల దాచుకోవచ్చు. ఆరాయేగనక అందకపోతే సుడిగుండం లోకి పోవడం, అడుక్కిపోయి మరణించడం తథ్యం.

అయితే మరొక చిక్కుఉన్నది. కొండమించి దూకడానికైతే మార్టిన్ సాహసిద్దామనుకున్నాడుగాని తనను దూరంచుంచి కనిపెడుతున్న ఇండియన్ ను కన్నుగప్పడం ఎలా? తాను పడాలని పడలేదనీ, కాలుబారి పడ్డననీ అతడికి నమ్మకంకలిగేలా చేయడం ఎలా? పడాలని పడినట్టు వాడికి తెలిస్తే ఇండియన్లు తన్ను ఓపట్టాన వదిలిపెట్టరు. వెతికివెతికి పట్టు కుంటారు.

మార్టిన్ వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. ఇండియన్ దూరాన కొండలకేసి పరధ్యానంగా చూస్తున్నాడు. మార్టిన్ నిర్లక్ష్యంగా అగాధంఅంచుదాకా నడిచాడు. కిందికి చూసేనరికి కళ్లు తిరిగాయి. గుండెలు కొట్టుకున్నాయి. దూకడానికి ధైర్యం చాలలేదు. కాని తాను పారిపోకపోతే యావజ్జీవితం బానిసగానే ఉండిపోవలసి వస్తుందనే భావం అతనికి మళ్ళీ ధైర్యం కలిగించింది. కళ్లు గట్టిగా మూసుకున్నాడు. గుప్పిళ్లు బిగించి, తూలుతూ తూలుతూ పోయి, నిజంగానే భయంతో కెచ్చున కేకవేసి కిందకి పడిపోయాడు. కొన్ని క్షణాలు గాలిలో ప్రయాణంచేసి, మరుక్షణంలో చల్లని నీటిలో పడ్డాడు. అతని కేక విని ఇండియన్ పరుగెత్తుకు వచ్చి చూశాడు. నీటిలో మునిగి తేలుతున్న మార్టిన్ కని పించాడు. మరునిమిషంలో ప్రవాహం అతన్ని దిగువకు ఈడ్చుకుపోయింది. కొంతదూరం పోయాక ప్రవాహం మలుపు తిరిగినందున ఇండియన్ కు మరేమీ కనిపించలేదు. అందుచేత గబగబ పరుగెత్తి ఆ మలుపు ప్రాంతాన్ని చేరుకుని చూశాడు. అక్కడ పెద్ద సుడిగుండం, దానిలో గిరగిర తిరుగుతూఉన్న మార్టిన్ టోపీ మాత్రమే కనిపించాయి.

నీళ్ళలోకి దూకిన వెంటనే మార్టిన్ పైకి లేచి తాను పట్టుకోవలసిన కాలు ఎటు ఉన్నదో చూసుకుని

గొల్లకొలుట్ల

1

చాలాకాలం క్రింద అంటే నుమారు రెండువేల యేండ్ల క్రింద కృష్ణానదీ తీరాన యెచ్చటో గొల్లపల్లె అని వూరు వుండేది. ఆ వూళ్లో ఒక ఆవులకాపరి ఉండేవాడు. వయసు పండ్రెండేళ్లు. పేరు కొలుట్ల. తల్లి తండ్రులూ పేరు అపిల్ల వాని కందుకు పెట్టారో తెలియదు. కొలుట్ల అంటే జనముద్దు బాలుడు. పిల్లలకు పెద్దవాళ్ళకు చాల ఇష్టం. అడవికి ఆవులు కాయడానికి పోయి, ఒకచోట కూర్చుని పాటలు పాడుతూ ఉండేవాడు. ఆ ఆవులలో ఒక ఆవు ఒలే మంచి ఆవు. చాలా అందంగా వుండేది. అన్ని ఆవులు మేత మేస్తుంటే ఆ ఆవు మాత్రం కొలుట్ల పాటలు పాడుతుంటే తల వూచు కొంటూ వుండేది. కొలుట్లకు ఎప్పుడు కావలిస్తే అప్పుడు కావలినన్ని పాటలు ఇచ్చేది. వానికి అదే ఆనందం. ఒకప్పుడొక పెద్ద పాము వచ్చి

కొలుట్ల నెత్తిపైన పడగ ఆడిస్తుంటే, ఆవుకూడ చుట్టు చుట్టు తిరుగుతూ ఉండేది. కొలుట్ల నిద్రపోయినందున లేచేటప్పటికి పాము వెళ్ళిపోతూ ఉండేది కొలుట్ల ఎంత గొప్పవాడు కావతనో!

2

కొలుట్ల ఊళ్లో కరువు వచ్చింది. కరువంటే పెద్ద కరువే. బావుల్లో నీళ్లు లేవు. గొడ్డూ గేదెలకు మేత లేదు. ఆవులకు మేత నీరు లేక ఎముకలు బయటపడి, నడవలేక నడుస్తూ ఉండేవి! ఒకనాడు కొలుట్ల నిద్రపోతూంటే, ఎవరో తట్టినట్లయింది. పెద్ద కొండలు, కోనలు, గుహలు ఋషీశ్వరులను చూచినాడు. వాగులు నీళ్ళతో పోర్లిపోతున్నాయి. పచ్చికాడీ దండిగా ఉంది. నిద్ర లేచినాడు. తల్లి తండ్రి లేరు. తనకు నిద్రలో కనపడిన దోటికే

పోవడానికి నిశ్చయించినాడు. తన ఆవుమాత్రము తన పెంటనేవచ్చింది. దోవలో పల్లెల్లో అడిగినవాళ్ళ కంటా ఆవు పాలిస్తూ పోయినాడు. అందరు కొలుట్ల ముఖముకళ చూచి ఆశ్చర్యపోయినారు. నడిచి నడిచి ఇన్నూరు మైళ్లు నడిచిన తర్వాత కొండలు, కోనలు, అన్నీ చూచినాడు. చాల అలిసినాడు. పండు కొని నిద్రపోయినాడు. మంచిమంచి కలలు కన్నాడు. ఒక ముని అగుపడినాడు. ఇదే కొండిన్య మహాముని ఆశ్రమ మన్నాడు. కొలుట్ల నెత్తిపైన చేయి పెట్టి అభయ మిచ్చినాడు.

3

ఆవు కామధేనువు. పాల కేమి తక్కువ లేదు. ఇట్లే దినాలు జరిగినాయి. ఒకనాడు ఆవు పాలివ్వలేదు. ఎందుకో అని రాత్రినిద్ర మేల్కొని కూర్చొన్నాడు. ఆవు పొదల్లోకి పోతుంటే తీగలు కాళ్లకు

ఆట్రు ప్రవాహంతో పాలు కొట్టుకుని పోయాడు. నుడిగుండంలోకి పోకుండా అతికష్టమీద రాత్రిని చుట్టుకుని వేళ్లాడాడు. నమ్మదిగా రాతిమీదికి పాకి, గుహలోకిపోయి దాక్కున్నాడు. పైన ఇండియన్ కాపలావాడు వచ్చిచూస్తే కనిపించింది నుడిలోపడి తిరుగుతున్న మార్బిన్ టోపీ మాత్రమే మార్బిన్ ఆ నుడిలో మురిగి పనిపోయి ఉంటాడని వాడు భావించి

గ్రామంలోకి వెళ్లి అందరితోనూ చెప్పాడు. అప్పటికే మార్బిన్ పై సానుభూతితో, దయతో వ్యవహరిస్తున్న శ్రీ పురుషులందరూ అది విని చాలా విచారపడ్డారు.

మార్బిన్ మాత్రం చాలసేపు ఆ గుహలోనే దాక్కుని తనకు విముక్తి ప్రసాదించిన భగవంతునికి మనసానా కృతజ్ఞతా నమస్కారాలు అర్పించాడు.

(ఇంకావుంది)

గొల్లకొలుట్ల

తగిలాయి. ఆ పొడల్లో ఒక పుట్ట అగుపడింది. ఆశ్చర్యముతో కూర్చున్నాడు. మెరుపు మెరిసింది. ఒక చిన్న బాలుడు ఘుల్లుఘుల్లున గజ్జెల చప్పడుతో పుట్టలోపలినుండి వచ్చి ఆవుపాలు త్రాగి పుట్టలోకి పోయినాడు. అట్లాగా! అని కొలుట్ల, రేపు రాత్రి దొంగను పడతానని నిశ్చయము చేసినాడు.

మరునాడు రాత్రి కొలుట్ల పొంచి చూస్తున్నాడు. అర్థరాత్రి అయింది. మల్ల మెరుపు మెరిసింది. పుట్టలో నుంచి చిన్న అబ్బాయి నృత్యం చేస్తూ పాలు తాగుతున్నాడు.

“అమ్మా, పాలదొంగ, దొరికావా, నిలు! నిలు!” అన్నాడు.

“నేనా-నేను నేనే నేను పాలు తాగుతున్నాను. కొలుట్లా యేమి భయంలేదు” అన్నాడు చాపడు.

“నా పేరు కొలుట్ల అని నీకేమి తెలుసు” అన్నాడు కొలుట్ల.

“అది సరేలే. అదిగో పొడల్లో గుడి వుంది. ■ పుట్టలో దేవుడున్నాడు. నీవే ప్రతిష్ఠ చెయ్యాలి. డబ్బు ఈ పుట్టలోనే వుంది.” అని చెప్పి ఆ చాపడు పుట్టలోనుంచి “కొలుట్లా! నీవు కల్యూషం లేని వాడవు. నన్ను చూస్తే. ఎవరికి అగుపడను” అని చెప్పి మాయమై పోయాడు.

4

కొలుట్ల గుంటూరు ప్రాంతపు గొల్లపల్లె లో వుండే వాడు. కాండిన్యాశ్రమం రాయలసీమలో వుంది. ఉత్తరాదిన కొలుట్ల ప్రతిష్ఠ చేసిన దేవుడు ఈనాటికీ వున్నాడు. రాయలసీమంతా కొలుట్ల పేరే. పిల్లలు పెద్దలకడే పేరుంది. ఉత్త

త మా పా - ప్ర శ్న లు

(1) ఒకే బరువుగల వస్తువు ఖరీదు రెండణాలు వుంది-రు 20 లు గూడ వుంది. ■ వస్తువు ఏమిటి?

(2) నాలుగు మైళ్ల వెడల్పుగల అడవిలోకి ఒక కుక్క ఎంతదూరం లోపలికి వెళ్ళగలదు?

(జవాబులకు 16 వ పేజీ చూడండి)

రాదిన కూడా ఈ పేరు అపురూపంగా వినికిడౌతుంది.

కర్నూలుకు పడమర 35 మైళ్ల దూరంలో ఈ దేవుడున్నాడు. ఆ అడివి చాల అందంగా ఉంటుంది. కోనేళ్లు, కోనలు ఉన్నాయి. పల్లె పల్లెలోను కొలుట్లస్వామి అనే పేరు ప్రతిధ్వనిస్తుంది. దేవునిపేరు చెన్నకేశవుడు. కొలుట్ల ప్రతిష్ఠ చేసినందున కొలుట్ల స్వామి అని అంటారు. చూచారా!

ఈ గొల్లపిల్లవాని పేరు మారు మూలల్లో యెట్లా మ్రోగుతూ వుందో! ★

చందా వివరములు

భారతి పబ్లికేషన్ మాసపత్రిక	
సంవత్సర చందా ...	12-0-0
అర్థ సంవత్సర చందా ...	6-0-0
విడి ప్రతి ...	1-0-0

మేనేజరు,

ఆంధ్ర పత్రిక, కుద్రాసు-1.

ప్రఖ్యాత శ్రావణి నవలాకారుడు

విక్టర్ హ్యూగో రచించిన

ఘంటారావం

నవలకు పుస్తకరూపంలో తెలుగు అనువాదం

అనువాదకులు సూరంపూడి సీతారామ్

వెల రూ 1-8-0 పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల,

మదరాసు-1.

చారడేసి చారలూ, చారడేసి చుక్కలూ

చారడేసి చారలు పులికి
ఉంటాయి, ఒక రకం గుర్రా
నికీ ఉంటాయి. చారడేసి చుక్కలు
చిరుత పులికీ ఉంటాయి; జరాఫీకీ
ఉంటాయి ఎందుకు? పులులకీ
చంపడానికి, గుర్రానికీ, జరాఫీకీ
దొరకకుండా పారిపోవడానికీను.

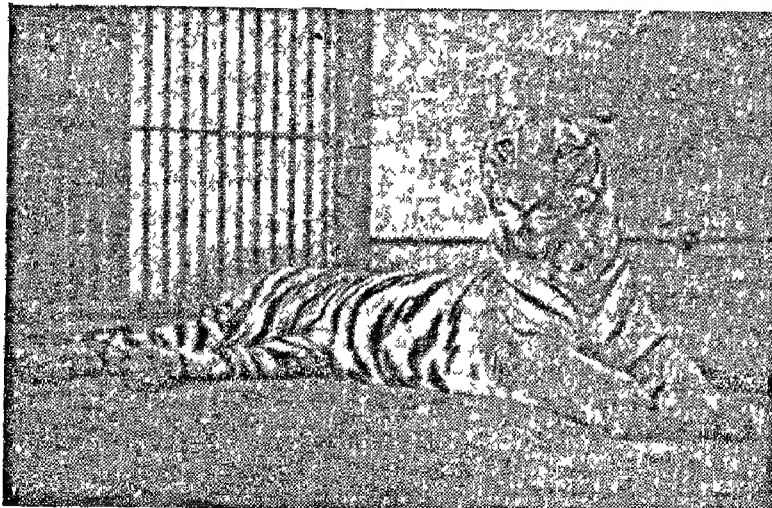
చారల గుర్రం బారడేతున
గడ్డిపెరిగే ప్రాంతాలలో తిరుగుతూ
ఉంటుంది. పెద్దపులి అంతే ఎర
కోసం వెదురుపాదలో పొంచిఉం
టుంది. ఎత్తుగా వపుగా పెరిగే గడ్డి
దుబ్బుల మధ్య చారల గుర్రం
ఉండనుకోండి ఆ గడ్డినీడలు దాని
మీద పడతాయి. దూరంంచి
చూచినపుడు వాటివెనక ఉన్న
గుర్రం వంటిమీది చారలూ వాటి
చుక్కన పడే గడ్డిమొక్కల నీడలూ
లిసిపోయి అక్కడ తనకోసం
తాయిలం ఉండన్న వంగతి పులికి

చారల గుర్రం

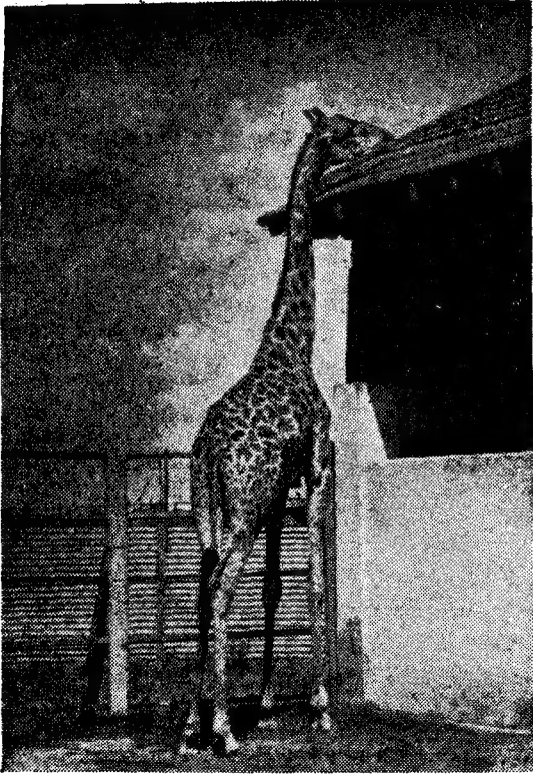
తెలియదు చారల గుర్రం సర
దాగా తిరుగుతున్నపుడు కూడా
ఇందువల్లనే బోకరా లింటుంది
తనని కాపాడిన గడ్డినీడలే పులి
మీదా పడి దాని చారలతో కలిసి
ఉండడంతో, తనని ఆరగించడానికి
సిద్ధంగా ఒక పెద్ద పులి ఉన్నట్లు

దానికి తెలియదు. అందుకని యాదా
లాపంగా నాలుగడుగులు వేస్తుంది.
పొంచివున్న పులి అమాంతం మీద
పడుతుంది. జరాఫీ కథా ఇదే.
జరాఫీ చెట్లక్రింద తిరుగుతున్న
పుడు దానిమీద ఆకుల నీడలు
చారడేసి పడతాయి. స్వతహాగా
ఉండే చుక్కలూ ఈ నీడలూకలిస్తే
అది అక్కడ ఉన్నట్లు చటుక్కున
తెలియదు. పొంచి ఉండే చిరుత
పులికీఅంతే దానివీపుమీది చుక్కలే
రహస్యం కాపాడుతాయి

పెద్ద పులి

ఇదంతా ఒకరి ఉనికి ఒకరికీ తెలి
యక పోయినపుడే చెట్లూ దుబ్బులూ
లేని ఆరుబయట అనుకోకుండా
పులి జరాఫీ పులి చారలగుర్రం
ఎదురుపడితే ఏ బెంగా లేదు. అది
పరుగు లంకించుకుంటే పులి విమా
నం ఎక్కి వెళ్ళినా అందుకోలేదు.

జిరాఫీ

బారెడెసి చారలూ, చారెడెసి మచ్చలూ

వింధ్యారణ్యంలో ఒక వెన్నెల రాత్రి తమామా జరిగింది. ఒక పెద్ద పులి పొదమాటున పొంచి కూర్చుంది “ఎవరొస్తా రెవరొస్తా రెవరొస్తా రమ్మా” అనుకుంటూ.

ఆ పొదకి దగ్గర ఉన్న ఒక చెట్టు కొమ్మమీదనించి ఒక చిరుతపులి కూడా అలాగే పాడుకుంటూ నెమ్మదిగా వస్తోంది. వీరు వారిని వారు వీరిని చూడలేదు—నీడల మూలన. అంతలో ఒక లేడి వ రా కు గా వచ్చింది.

పొదలోంచి పెద్దపులి, చెట్టు మీదనించి చిరుతపులి లంఘించాయి. లేడి హడలిపోయి ఒక్కడుగు వెనక్కివేసింది. దాంతో పెద్దలిద్దరు ఎదురుబాదురుగా నిలిచారు.

ఈ లేడి నాదంటే నాదని వాదించుకున్నారు వాదన తెగక పోట్లాడుకోసడం మొదలుపెట్టారు. పెద్దపులి చిరుతపులి పోట్లాడితే ఏది గలుస్తుందో చూడాలని ఆ లేడికి చాలకాలనించి సరదా ఉంది. ఇంతవరకూ ఏ లేడి చూడలేదు కూడా.

కాస్తేపు చూసి, సరదాలమాట దేవుడెరుగులే అనుకుని, లేడి శరవేగంతో వరుగు లంకించుకుంది. ★

కుక్క విశ్వాసం

(48-వ పేజీ తరువాయి)

“నీ మెడలో ఒక తాడు కట్టి రెండవకొన నేను పుచ్చుకుంటాను. నన్ను అక్కడికి యిక్కడికి తీసుకొని వెళ్లు. నిన్ను చాలజాగ్రత్తగా చూచుకుంటాను” అని ధైర్యం

54-వ పేజీలోని ప్రశ్నలకు జవాబులు

(1) జవాబు: రైల్వే టిక్కెట్లు.

(2) జవాబు: 2 మైళ్లు. తర్వాత బయటకు రావటం మొదలుపెట్టుతుంది.

చెప్పాడు.

ఎగిరి గంతులేసి నరే నన్నది చుంచుపిల్లి.

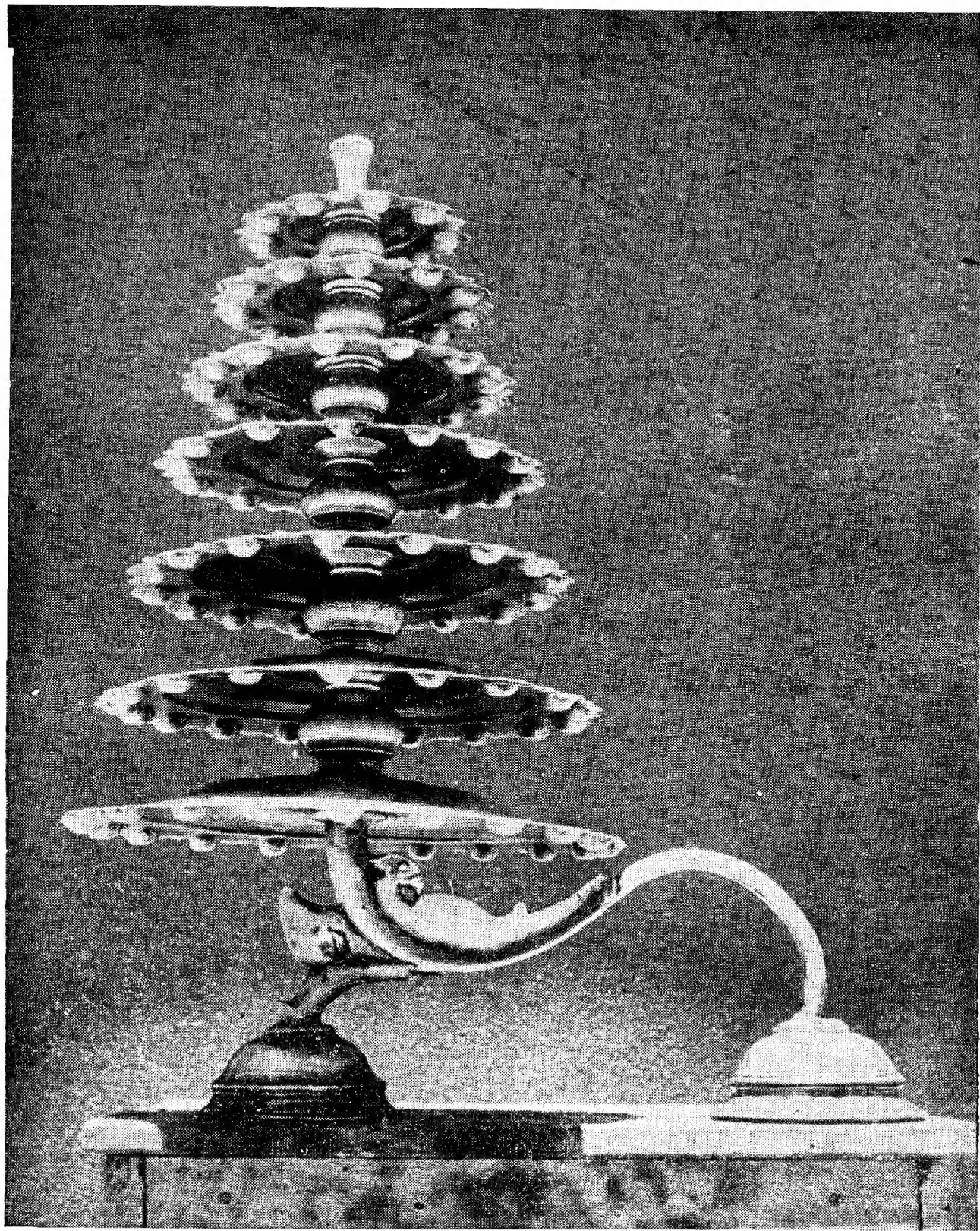
అంటూండగానే చుంచుపిల్లకు కంటిచూపు వచ్చింది. దాని మెడలో తాడుకట్టి రెండవకొన పట్టుకున్నాడు. ముందు చుంచు వెనక తాడుపట్టుకొని గ్రుడ్డివాడు ఆ యిల్లువిడిచి రోడ్డుమీదకు తప్పటగులు వేసుకుంటూ నడుస్తున్నాడు.

ఇదంతా నీతా, లలితా, కుక్క, పిల్లి వరండాలో నిలుచుని చూస్తున్నారు.

రోడ్డుమీద తప్పటగులతో తడుముకుంటూ దారిసరిగా తెలియక రాళ్లు కొట్టుకొని పడబోతూ మళ్లీ తమాయించుకొని తంటాలు పడుతున్నాడు అతను.

ఇదంతా చూస్తూ నీతా, లలితా జాలిపడ్డారు.

కాని ఎంతోకాలం నేస్తంగా పున్న కుక్కకు ఎక్కడలేని ఏడుపు వస్తున్నది. అంతకుముందు తనను పెట్టిన బాధలన్నీ మర్చిపోయింది. ఒక్క గంతులో ఆ గ్రుడ్డివాని దగ్గరకు వెళ్లింది. మళ్లీ వెనకటి నేస్తాలు. ఏడుస్తూ, గొంతుబొంగురు పోయేటట్లు కేకలు పెట్టారు ఆ పిల్లలు. కాని లాభంలేదు. కుక్క విశ్వాసం అలాంటిది. ★

దేవాలయ దీపం

—ఫోటో : ఎన్. రామకృష్ణ.

"నా ప్రయత్నమైన పరిమళం!"

అని సావిత్రి చెప్పచున్నది

"లక్స్ టాయ్లెట్ సబ్బుయొక్క కొత్త సువాసన నిజంగా మనోహరమైనది. అది శరీరంపై చాలా సేపు నిలవుండును."

కుద్ధమైన తెల్లని లక్స్ టాయ్లెట్ సబ్బుయొక్క అమోఘమైన సువాసనగల సురగ ప్రపంచంలో మిక్కిలి మెచ్చుకోబడిన సొగసైన వనితల చర్మమును సూతనంగాను, మృదువుగాను మరియు సౌందర్యంగాను ఉంచును.

పెద్దనైజు బిళ్లతో ప్రతిరోజూ సౌందర్యము నిచ్చు స్నానముచేసి ఆనందించండి

లక్స్ టాయ్లెట్ సబ్బు
సినిమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు